

det. Rådet udvikler og udgiver årlige publikationer til brug i uddannelsessystemet og står bl.a. for redaktionen og udgivelsen af »Dansk Uddannelses- og Erhvervsleksikon«. Rådet bidrager ved samordningen af vejledningen og bidrager til udviklingen af uddannelser for nye vejledergrupper. Rådet spiller også en vigtig rolle i ligestillings spørgsmål ved at følge udviklingen på ligestillingsområdet og fremsætte forslag til nye initiativer.

Siden rådets oprettelse er der sket en yderligere udvikling på vejledningsområdet. Det har medført behov for en lovrevision, som ikke alene bringer loven ajour, men som også peger frem og muliggør en videreudvikling og professionalisering af vejledningsindsatsen.

Med lovforslaget udbygges rådets opgaver, og der sker en tydeliggørelse af rådets fremtidige rolle som primært at være et vejledningsfagligt rådgivende organ med vejledningsfaglige koordineringsfunktioner på landsplan og regionalt. Også rådets rolle som inspirator med hensyn til fremtidige metoder i vejledningen præciseres.

Lovforslaget ændrer ikke ved de regionale arbejdsmarkedsråds kompetence. RUE skal som hidtil tage sig af den vejledningsfaglige del af vejledningen, mens det fortsat er de regionale arbejdsmarkedsråd, der koordinerer vejledningen i forbindelse med tilrettelæggelsen af den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Med lovforslaget sker der en styrkelse af brugerne repræsentation i rådet ved at give plads i rådet til henholdsvis Ligestillingsrådet, De samvirkende invalideorganisationer og Rådet for etniske minoriteter. Samtidig foreslås det, at der sker en udvidelse af Dansk Ungdoms Fællesråds repræsentation i rådet, som gør det muligt i højere grad at inddrage elev- og ungdomsorganisationer i rådets arbejde.

Lovforslaget er udarbejdet i et tæt samarbejde med Undervisningsministeriet og Rådet for uddannelses- og erhvervsvejledning og har været sendt til udtalelse i bl.a. Landsarbejdsrådet, Ligestillingsrådet og De samvirkende invalideorganisationer.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse

Redegørelse af 24/1 96 om medarbejderaktieordninger.
(Redegørelse nr. R 10).

Skatteministeren (Carsten Koch):

I medfør af ligningslovens § 7 A, stk. 9, afgives hermed redegørelse til Folketinget om de i 1994 godkendte medarbejderaktieordninger efter ligningslovens § 7 A, stk. 2.

Ved lov nr. 360 af 10. juni 1987 om ændring af selskabsskattebogen, ligningsloven og lov om særlig indkomsskat m.v. er der sket ændringer i reglerne om udstedelse af medarbejderaktier m.v. efter ligningslovens § 7 A.

1. Efter bestemmelsen i ligningslovens § 7 A, stk. 1, kan et selskab på visse betingelser opnå godkendelse af medarbejderaktieordninger, hvorefter de ansatte kan få ret til tegning af aktier til favørkurs, uden at de ved erhvervelsen bliver beskattet af værdien af tegningsretten.
2. Efter bestemmelsen i ligningslovens § 7 A, stk. 2, kan et selskab opnå godkendelse af en medarbejderaktieordning, hvorefter selskabet skattefrit kan udlodde udbytte, andele eller lignende til de ansatte i form af aktier for en værdi af indtil 6.000 kr. pr. år pr. medarbejder.

Det er Told- og Skatteregionerne, der godkender medarbejderaktieordninger efter ligningslovens § 7 A.

Betingelserne for ordningens godkendelse er nu fastsat i bekendtgørelse nr. 873 af 17. oktober 1994 og kapitel 3 i cirkulære nr. 96 af 22. juni 1993 om ligningsloven. Disse betingelser er nærmere beskrevet i redegørelsen til Folketinget om de i 1988 godkendte medarbejderaktieordninger, hvortil der henvises.

Der er godkendt 13 medarbejderaktieordninger efter ligningslovens § 7 A, stk. 2, efter ansøgninger indsendt i 1994. Til sammenligning kan det oplyses, at der i tidligere år har været godkendt følgende antal ordninger:

Ansøgningsår	Godkendte ordninger
1987	6
1988	10
1989	20
1990	20
1991	14
1992	16
1993	16

Om de enkelte ordninger vedrørende ansøgninger indsendt i 1994 kan oplyses følgende:

Ordning 1

Et selskab har i 1994 udloppet medarbejderaktier til alle medarbejdere, som den 1. juni 1994 er fastansat i uopsagt stilling.

Ordningen omfatter mellem 200 og 250 ansatte.

Ordning 2

Et selskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 11 i 1993-redegørelsen.

Ordning 3

Et anpartsselskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 11-12 i 1990-redegørelsen.

Ordning 4

Et moderselskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte samt de ansatte i et uoplyst antal datterselskaber.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 10 i 1993-redegørelsen.

Ordning 5

Et moderselskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte samt de ansatte i to datterselskaber.

Ordningen omfatter ca. 1.040 ansatte.

Se ordning nr. 15 i 1993-redegørelsen.

Ordning 6

Et selskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 14 i 1993-redegørelsen.

Ordning 7

Et moderselskab har i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte samt de ansatte i et uoplyst antal datterselskaber.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Ordning 8

Et selskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 6 i 1993-redegørelsen.

Ordning 9

Et selskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 1 i 1993-redegørelsen.

Ordning 10

Et selskab har igen i 1994 udloppet medarbejderaktier til sine ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 12 i 1992-redegørelsen.

Ordning 11

Et selskab har igen i 1994 udloddet medarbejderaktier til sine ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 4 i 1993-redegørelsen.

Ordning 12

To datterselskaber har igen i 1994 udloddet medarbejderaktier til deres ansatte.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 13 i 1993-redegørelsen og nr. 2 i 1992-redegørelsen.

Ordning 13

Et moderselskab har igen i 1994 udloddet medarbejderaktier til sine ansatte samt de ansatte i 10 datterselskaber.

Det er ikke oplyst, hvor mange medarbejdere der er omfattet af ordningen.

Se ordning nr. 1 i 1992-redegørelsen.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spm. nr. S 1106**

1) Til erhvervsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Finder ministeren, at situationen omkring skraldemandskonflikten i Århus giver anledning til at revurdere holdningen til »halvoffentlige selskaber«?»

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er ingen tvivl om, at borgerne i Århus ser med stigende uendren på den konflikt, der foregår, og som udspringer af et magtspil, der foregår mellem både selskab, skraldemænd og politikere i Århus. Det er meget svært for borgerne, men også til tider for os andre, helt at finde ud af, hvor man egentlig skal placere et ansvar for,

at noget sådant kan ske, bl.a. fordi Århus Renholdningsselskab er karakteriseret ved at have utrolig mange forskellige interesser i dette.

Regeringen har ved flere lejligheder tilkendegivet, at den ønsker et større kommunalt engagement i bl.a. lokale selskaber, og det er jo med til at øge den uigennemskuelighed, der findes. Derfor har jeg i dag ønsket at få ministerens svar på, om regeringen fortsat vil have det ønske, at man skal øge antallet af disse halvoffentlige selskaber, som der her er tale om.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Må jeg fra starten sige til spørgeren: Nej, jeg mener faktisk ikke, at der er anledning til at revurdere holdningen til det, der kaldes halvoffentlige selskaber. Fordi et selskab udfører opgaver, som er offentlige forpligtelser – og det er jo så renholdning og afhentning af affald osv. – så betyder det ikke, at selskabet bliver hel- eller halvoffentligt af den grund.

Det selskab, vi snakker om her, er organiseret som en erhvervsdrivende fond. Fonden har et repræsentantskab med 15 medlemmer, hvoraf tre er udpeget af Århus Kommune, tre er fra boligforeningerne, tre er fra parcelhusgrundejerforeningerne, andre tre er fra grundejerforeningerne og de sidste tre er fra lejerforeningerne i Århus, dem, man vel kan kalde brugerne. Så udgøres bestyrelsen af fem, hvor én fra hver af de grupper, jeg har nævnt her, indgår i bestyrelsen. Derudover kan jeg sige, at fonden så skal indsende reviderede årsregnskaber osv. osv. til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Men det er altså en erhvervsdrivende fond, der ikke er omfattet af hverken loven om kommunernes deltagelse i det ene og det andet eller loven om kommunalfuldmagt osv.

Derfor må jeg sige, at jeg ikke synes, at den konflikt, der nu løber – og det kan man jo mene om, hvad man vil – har noget med dette her at gøre. Som jeg ser det, er borgmesteren i Århus gået ind i denne sag, fordi han som borgmester synes, at nu må vi se at få løst dette her og få hentet det affald.

Det er måske sådan en slags nødretsbetragtning om, at nu har det stået der længe nok, og vi kan ikke blive ved at have dette her i Århus. Men det er som borgmester, han er gået ind, og det kan man så mene om, hvad man vil, men jeg kan ikke se, det har noget med strukturen i dette her at gøre, så derfor må jeg sige: Nej, der er ikke noget i det her, der får mig til at revurdere synspunktet på halvoffentlige selskaber.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan vel næsten sige, at erhvervsministeren allerede nu svarede eller søgte at svare på det næste spørgsmål, for sagen er jo, at dette spørgsmål handler om de halvoftentlige selskaber og den uigennemskuelighed, der er både for borgeren, men også for alle os andre, når vi vil finde ud af, hvem der egentlig har ansvaret for, at tingene enten ikke fungerer eller fungerer.

I situationen i Århus er det jo fuldstændig rigtigt, som erhvervsministeren siger, at vi har en situation, hvor mange interesser er sammenblandet i dette her repræsentantskab, som leder Århus Renholdningsselskab, men hvor altså også byrådet i Århus er repræsenteret.

Det kan virke noget forunderligt for den enkelte borger i Århus, at byrådet ønsker at gribe ind over for et selskab – som i øvrigt helt lovligt udfører eller søger at udføre sine opgaver – der endda har repræsentanter for byrådet selv. Og det er jo den problemstilling med den manglende gennemskuelighed – det, at man ikke ved, hvad der foregår, og hvor et ansvar skal placeres – der er resultatet af disse her selskaber, disse her selskabskonstruktioner, som erhvervsministeren søger at fremme ad forskellig vej, bl.a. dette med at kommunerne kan investere i højere grad, men også i forbindelse med sådan nogle selskaber her.

Det er den manglende gennemskuelighed, jeg mener regeringen burde tage vare på ved at ændre signaler og sige, at dette her er ét af flere eksempler på, at tanken om halvoftentlige selskaber er dårlig, og at man burde gå i retning af at sige, at enten er noget privat og udføres af et rent privat selskab, eller også udføres noget af det offentlige selv. Og det er den tilkendegivelse, som jeg gerne vil høre fra erhvervsministeren på dette her spørgsmål: at regeringen også er indstillet på, at man ændrer signaler, så man altså får færre af disse halvoftentlige selskaber og flere rene linjer, hvor man klart kan placere et ansvar, hvis noget går galt.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg er enig i, at de to spørgsmål kører lidt sammen, fordi de behandler samme problemstilling. Men jeg vil godt sige, at enhver erhvervsdrivende fond jo er karakteriseret ved, at den er selvejende og ikke har nogen ejerkreds. Jeg mener ikke, der er tvivl om, hvem der retligt har ledelsen, og hvem der er den ansvarlige ledelse. Der er fuld offentlighed om, hvem der udpeger hvem, hvor mange der sidder fra hvilke grupper

osv., og dermed må man sige, at så er det retlige og det, som en erhvervsminister kan have noget med at gøre, i orden.

Hvem der i en hvilken som helst bestyrelse har den reelle magt, er jo et stort spørgsmål i en hvilken som helst virksomhed. Det er klart. Men det er jo ikke noget, som hverken hr. Kristian Thulesen Dahl eller jeg kan regulere. Det er klart, at der kan hr. Kristian Thulesen Dahl mene, det er uigennemskueligt, men hvem der har de reelle magtmidler eller magtforhold og sådan noget, det kan jeg jo ikke regulere. Jeg kan bare sige, at det ikke er anderledes i dette selskab, end det er i alle andre.

Men jeg mener ikke, at der er tale om nogle selskabsretlige problemer i forbindelse med denne konflikt. Det kan være, at det viser sig, der er noget aftaleretligt, hvor nogle ikke har levet op til de aftaler, de har indgået og alt sådan noget. Det er vel nærmest et domstols-spørgsmål.

Men jeg opfatter den situation, hvor borgmester Simonsen går ind, som at sige: Jamen vi har en aftale med dette her selskab om, at der skal fjernes affald, og det har de ikke gjort, og nu må vi se – som interessenter i dette her og på borgernes vegne – at få bragt dette i orden. Og det opfatter jeg at Thorkild Simonsen gør som borgmester, men ikke at der ligger nogle selskabsretlige problemer i det. Der er ikke noget, jeg synes der kan afklares anderledes eller bedre, for der er udpeget det, der skal udpeges, det lever op til reglerne, og hvem der så har et stort ord at skulle have sagt i en bestyrelse, det er jo vanskeligt for en sølle erhvervsminister at bedømme eller at gøre noget ved.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er klart, at situationen eller udgangspunktet for spørgsmålene er Århus Renholdningsselskab, og derfor er det også forståeligt, at erhvervsministeren i så høj grad tager stilling til det spørgsmål. Jeg ønskede en mere principiel tilkendegivelse, men jeg kan forstå regeringen derhen, at man egentlig ikke ønsker at ændre de signaler, som man tidligere har givet omkring halvoftentlige selskaber.

Men så synes jeg – nu er juraen jo taknemmelig – at det er politisk uigennemskueligt, at der sidder repræsentanter for et byråd i et renholdningsselskab, og at byrådet efterfølgende ønsker selv at gribe ind over for det selskab, som de selv har repræsentanter i, når man tænker på, at selskabet eller fonden, der driver dette selskab,

ikke har gjort noget som helst ulovligt. De er udsat for en overenskomststridig arbejdsnedsættelse og vil gerne have udført deres arbejde. De spiller kortene, som de skal, gennem det arbejdsfaglige eller arbejdsfagligretlige, og de får ret, og alligevel ser situationen ud til at være, at byrådet så vil gribe ind over for dette selskab, der altså udfører tingene, som det skal.

Derfor må det da være svært for den enkelte borger at forstå, at Århus Byråd vil gribe ind over for deres egne repræsentanter, som har handlet helt, som de skulle efter loven og efter juraen, som erhvervsministeren henholder sig til.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg tvivler da ikke på, at det giver anledning til livlig debat, ikke mindst i Århus, hvorvidt man nu bør gøre det ene eller det andet, om borgmesteren bør gribe ind eller ej, men det vil jeg ikke forholde mig til. Svaret på dette her synes jeg må være, at der selvfølgelig skal være nogle klare retningslinjer, ikke mindst når det offentlige går ind sammen med nogle private om noget. Det er det, alle vores bestræbelser i Erhvervsministeriet og vores rapporter og alle vores gode skrifter går ud på: gennemsigtighed, gennemskuelse, så man kan se, hvem der gør hvad, og hvordan tingene sker.

Det er jeg grundholdningsmæssigt meget enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i. Jeg kan bare ikke se, der er noget i konstruktionen i en erhvervsdrivende fond, der nu er indrettet på denne her måde, hvor Århus Kommune altså sidder i et klart mindretal i både repræsentantskab og bestyrelse, som gør, at jeg kan sige, at der er noget selskabsretligt i det her, som skurrer i mine ører.

Men jeg opfatter ikke borgmesterens optræden som værende i kraft af nogle af disse her regler, det må jeg sige, og det kan det heller ikke være. Det er nogle andre ting, der får borgmesteren til at gå ind, som jeg har opfattet det fra pressen, og sige: Nu må vi have orden på denne sag. Vi må have det affald hentet. Og det vil jeg så ikke vurdere, om han har ret i, eller om det er forkert i den sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1107

2) Til erhvervsministeren af:
Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Finder ministeren det uheldigt, at der i forbindelse med skraldemandskonflikten i Århus sker en sammenblanding af politikere og selskabsledelse med det resultat, at det kan være svært klart at placere, hvem der reelt leder et selskab?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dette spørgsmål handler mere specifikt om Århus Renholdningsselskabs konstruktion, og det er jo selvfølgelig meget det, vi allerede har været inde på, men faktum er jo, som erhvervsministeren også har sagt, at der er mange forskellige interesser i dette her repræsentantskab, som hver for sig udpeger en person til bestyrelsen. Det vil sige, at bestyrelsens sammensætning jo også er sådan, at der er en fra Århus Byråd, en fra lejerforeningerne, en fra grundejerforeningerne, en fra parcelhusgrundejerne og en fra boligforeningerne i Århus. Det vil sige, at det er mange forskellige interesser, der er sammensat, hvilket igen gør, at det er utrolig svært for den menige borger at finde ud af, hvem der egentlig har ansvaret, når noget går forkert. Derfor har jeg spurgt ministeren, om ministeren ikke finder, det er uheldigt, at der er denne her sammenblanding, og om man ikke burde have klare linjer omkring sådan et selskab?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jo, klare linjer. Men det mener jeg altså også der er. Vi har omkring sådan en virksomhed mange interessenter. Vi har ejere, vi har medejere, leverandører, långivere og alt det her. Det offentlige er også en gang imellem interessant. Ledelsen i sådan et aktieselskab – det fremgår af aktieselskabsloven – er så direktion og bestyrelse, og bestyrelsen er den øverste ledelse, og flertallet udpeges så af ejerkredsen; her har vi en ejerkreds. Nu har vi repeteret, hvem der sidder i bestyrelsen. Det er godt nok.

Hvis det offentlige er inde som en del af den kreds, så mener jeg, det er ganske naturligt, at det offentlige også har en repræsentant – vi taler altså kun om én her – en repræsentant ud af fem, der sidder i bestyrelsen, og tre ud af femten i repræsentantskabet. Jeg kan ikke se, der er noget til hinder for, at det offentlige også skulle kunne udpege et medlem af sådan en bestyrelse eller et repræsentantskab, for det sker på fuld-

stændig lige fod med, hvad en privat virksomhed skulle kunne gøre.

Så jeg kan ikke se, der er noget i denne her situation og konstruktion, der afviger fra, hvad der gælder for alle andre, og derfor mener jeg ikke, at man skal søge eller kan søge årsagen til konflikten for alt dette her ulyksalige i denne her konstruktion. Det mener jeg altså ikke.

Men jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at der skal være gennemsigtighed. Vi skal kunne se, hvem der leder hvad, hvem der er i bestyrelsen for hvad; man skal aflægge beretninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, det er der åbenhed omkring. Det er jeg meget enig i. Men jeg kan ikke se, at den konflikt, som vi nu snakker helt konkret om, afspejler, at der er uklarhed i det dér. Så kan der være uenighed om guderne må vide hvor mange andre ting, og det er der vist også i Århus.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis man tager det konkrete eksempel, så vil vi måske kunne opleve den groteske situation, at i og med at der ikke bliver samlet affald ind i Århus, så opsiges Århus Byråd eventuelt kontrakten med Århus Renholdningsselskab med det resultat, at der måske efterfølgende kommer et erstatningskrav fra Århus Renholdningsselskab over for byrådet for brud på den kontrakt, som man har indgået, og som renholdningsselskabet jo har forsøgt at leve op til, men ikke fået lov til at leve op til på grund af en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse. Det vil sige, at der eventuelt kommer et erstatningssøgmål fra et selskab under en fond, som har en bestyrelse, hvori der indgår repræsentanter for det byråd, som opsiges kontrakten.

Det er immervæk en forunderlig situation, og vi burde bestræbe os på at sørge for, at sådan nogle situationer ikke kunne opstå. Det er jo ikke ligesom alt muligt andet, for i bund og grund er det Århus Kommune, der har ansvaret for, at affaldet bliver fjernet, men de har så ønsket at have en så særegen konstruktion til at gøre det som den fond, der nu driver dette her selskab, Århus Renholdningsselskab, der så skal forestå det, og der er så nogle problemer. I stedet for at bakke selskabet op, som forsøger at udføre sit arbejde, så tænker man altså på lokalt at trække tæppet væk under det her selskab.

Ministeren må da forholde sig til, at det er så groteske ting, man kan komme ud i, at man skal ud i nogle retlige slåskampe omkring erstatningssøgmål mellem et byråd og et selskab,

som man lokalt har oprettet med repræsentanter fra det selv samme byråd. Det giver ikke klare linjer, og det er derfor, jeg mener, man bør bestræbe sig på enten at have nogle private selskaber, der driver tingene, eller også nogle offentlige enheder, der driver det med de regler, der så gælder for den offentlige forvaltning.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg ved ikke noget værre selv end folk, der siger: Det er ikke mit bord. Det kan jeg altså ikke holde ud. Jeg synes, det er irriterende, men jeg bliver nødt til at sige, som jeg har sagt det nu et par gange, at hvis der her foreligger brud på aftalen mellem selskabet og kommunen, så må de altså rode med det ved en domstol og ovre i Århus.

Det er ikke erhvervsministeren, der går ind – og det gælder også, hvis det var en privat virksomhed. Det kan jeg jo ikke blande mig i. De må afgøre, om der er nogen, der har brudt aftaler, nogen, der ikke har levet op til kontrakter osv., som nu hr. Thulesen Dahl er inde på. Og det går jeg ud fra som en selvfølge at byrådet i Århus nøje har vurderet, inden de er gået ind i dette her. Det må så køre.

Jeg siger bare stadig væk, at jeg kan ikke se, at dette her har nogle selskabsretlige – og det er jo så mit bord – aspekter, som gør, at det er derfor, denne her konflikt enten er opstået eller har udviklet sig, og juridisk er der heller ikke nogen baggrund for at sige det. Det er der altså ikke. Men der er noget politik i det, og der kan være en borgmester, der siger: Vi vil ikke have det her svineri i gaderne, og nu må vi se at få ryddet op. Og så griber byrådet eller han til et eller andet, og det må de så afgøre.

Men jeg kan ikke se, der er noget i denne her sag, som der selskabsretligt burde rettes op på, og det er jo så det, jeg har med at gøre, så derfor må det være mit sidste svar.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er da ked af, hvis erhvervsministeren ikke ønsker at diskutere sagen ud fra, at det ikke er hendes bord og med henvisning til det lokale selvstyre, for sagen er jo, at Folketinget her på en lang række områder fastsætter, hvilke muligheder det lokale selvstyre handler inden for.

Sagen er, at her har man indgået en kontrakt med et selskab, man selv har været med til at oprette, en kontrakt, der er planlagt til at løbe frem til år 2014, og det er jo ikke så lidt. Og det betyder jo altså, at man har lavet en selskabskonstruktion i Århus, som giver en lang række

problemer, og det, vi burde have en interesse i, og som også erhvervsministeren burde have en interesse i, var at fastsætte nogle rammer for det lokale selvstyre, som gjorde, at man ikke kom ud i sådan nogle groteske situationer, som man her ser ud til at komme ud i med de beslutninger, Århus Byråd muligvis træffer i eftermiddag.

Det synes jeg erhvervsministeren burde forholde sig til som erhvervslivets minister frem for blot at forsøge at skubbe ansvaret fra sig.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hvis det pågældende selskab havde været inde under den lov, som vi har behandlet her i Folketinget, så er jeg da helt enig. Så kunne man forholde sig til det og sige, det var meningen med den lov, vi vedtog dengang. Det er klart.

Men det er netop ikke omfattet. Det er en erhvervsdrivende fond ligesom så mange andre erhvervsdrivende fonde, og den er ikke omfattet af vores lov, som vi refererede til før, eller kommunalfuldmagten. Det er den lov, som jeg med fuld ret kan blive stillet til ansvar for, det er klart, men fonden er slet ikke omfattet af den lov, og det er derfor, jeg ikke kan gøre andet end at sige, at nu må vi se, om der er noget aftaleretligt i det. Jeg er ked af at sige, at det ikke er mit bord, men sådan er det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1057

3) Til arbejdsministeren af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»Hvornår har ministeren tænkt sig at leve op til det tilsagn, ministeren gav spørgeren i spørgertiden onsdag den 15. november 1995 om at give AF på Bornholm besked på at stoppe den urimelige praksis med at afholde dobbeltmøder, fordi repræsentanter for de LO-tilknyttede a-kasser ikke vil være i stue med repræsentanter for Kristelig A-kasse?«

Pia Christmas-Møller (KF):

Onsdag den 15. november 1995 stillede jeg arbejdsministeren et yderst principielt spørgsmål, på baggrund af at arbejdsformidlingen på Bornholm var gået med til at afholde to fuldstændig ens informationsmøder, fordi LO-forbundenes a-kasser nægter at være i stue med Kristelig A-kasse. Jeg syntes, det var fuldstæn-

dig uacceptabelt, at en offentlig skattefinansieret institution på den måde lod sig bruge i et udemokratisk felttog vendt imod Kristelig A-kasse.

Ministerens svarede mig på givne foranledning, at hun ville skride ind over for arbejdsformidlingen på Bornholm, så det troede jeg faktisk ville ske med det samme. Men endnu den 15. januar i år fik jeg oplysninger om, at intet var sket, og at man fortsætter den fuldstændig uacceptable praksis på Bornholm.

Jeg vil gerne høre, hvornår ministeren vil levere løftets indhold.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder, det er af helt afgørende betydning, at samarbejdet mellem den ledige, arbejdsformidlingen og den lediges arbejdsløshedskasse fungerer bedst muligt, og at vi ikke skal komme i den situation, at én samarbejdspartner udelukkes fra dette samarbejde. Jeg er faktisk enig med spørgeren i, at vi skal undgå dobbeltmøder, fordi nogle a-kasser ikke kan være i stue med andre a-kasser. Og som jeg redegjorde for det i spørgertiden i november måned, så viste en undersøgelse, at problemet med dobbeltmøder faktisk kun eksisterede ét sted, nemlig på Bornholm.

Det er aftalt nu mellem AF og Kristelig A-kasse den 24. november 1995, at særaftalen om mødeafholdelser opsiges. Det har ikke kunnet nå at få virkning til de møder, der var planlagt fra december måned 1995.

Der er imidlertid som udløber af opsigelsen af særaftalen taget initiativ til et møde med de berørte parter med henblik på at klargøre, at der i fremtiden ikke længere vil blive afholdt møder, som er dobbeltmøder, men det er min opfattelse, det er regeringens opfattelse, at et offentligt system, som AF jo er, et neutralt system, som AF jo er, ikke kan hverken direkte eller indirekte agere som aktører i forhold til nogle organisationer, som ikke bryder sig om at være i stue med hinanden, men jeg har altså taget initiativer, og aftalen er opsagt.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne vide, hvornår arbejdsministeren tog det initiativ, for som sagt endnu den 15. januar blev jeg orienteret om, at hverken den konstituerede chef eller den nye chef var blevet kontaktet af Arbejdsministeriet vedrørende denne sag.

Jeg vil gerne vide, hvornår ministeren egentlig tog initiativet, og om det er rimeligt, at der

skal gå mere end 2 måneder, før man ophører med en procedure, som selv ministeren synes er fuldstændig uacceptabel, og som jo grundlæggende ikke er forenelig med den offentlige lighedsgrundsætning om, at alle skal behandles ens.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som jeg sagde før, så er den sær aftale, som dobbeltmøderne har hvilet på, opsagt den 24. november, altså 9 dage efter der var et onsdagsspørgsmål fra fru Pia Christmas-Møller.

Så der er altså taget initiativer, som har ført til en beslutning, som ikke har kunnet træde i kraft umiddelbart, fordi man havde planlagt nogle møder, men som er eksisterende, og som skal virke fremover. Så der bliver ikke afholdt flere dobbeltmøder. Jeg finder, det er uacceptabelt, og derfor var jeg også glad for spørgsmålet. Det tror jeg også jeg gav udtryk for sidste gang, vi havde det her i spørgetiden, og der er som sagt taget initiativ, og der er også truffet beslutninger på baggrund af spørgsmålene.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg forstod ministerens første svar sådan, at der skulle være et nyt møde på Bornholm vedrørende denne sag, og man først herefter kunne være sikker på, at dobbeltmøderne ville ophøre. Men nu forstår jeg på ministeren, at der er tale om, at vi har set det sidste dobbeltmøde på Bornholm, og at der ikke herefter på noget tidspunkt kan komme nye dobbeltmøder. Sådan forstår jeg ministerens sidste svar, og det vil jeg gerne takke for.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Både i det første og det sidste svar understreger jeg – det forsøgte jeg i hvert fald at gøre så præcist så muligt – at sær aftalen er opsagt. Den er opsagt den 24. november, og derfor skal den selvfølgelig virke, og derfor skal der ikke være dobbeltmøder. Der har så været, har jeg forstået, dobbeltmøder i december måned, fordi det var møder, der var planlagt, men der vil ikke fremover være tale om dobbeltmøder.

Pia Christmas-Møller (KF):

Er arbejdsministeren i dette øjeblik bekendt med, at man i AF kender til den aftale og ved, at den er opsagt, for det er jo lidt underligt, at jeg får informationer om, at ingen af de ledende repræsentanter i AF på Bornholm er bekendt med, at man fremover ikke må afholde dobbelt-

møder, hvis det allerede er en kendsgerning den 24. november, at man har opsagt aftalerne. Det er jo lidt underligt.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har jo svært ved at tjekke, hvad det er for nogle oplysninger, som fru Pia Christmas-Møllers spørgsmål baserer sig på, og fra hvem de kommer.

Jeg kan sige i dette øjeblik, som jeg har sagt nu et par gange før, at sær aftalen, som har været eksisterende på Bornholm om, at der skulle holdes dobbeltmøder, er opsagt. Og derfor er det selvfølgelig også indlysende, at man i AF Bornholm er bekendt med, at den sær aftale er opsagt.

Spm. nr. S 1105

4) Til justitsministeren af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvad har ministeren besluttet vedrørende anke, hjemvisning eller lignende af Skálafjalldommen?»

Skriftlig begrundelse

Ministeren har til pressen oplyst, at han undersøger, hvorvidt Skálafjalldommen kan ankes eller på anden måde genbehandles ved domstolene.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som jeg tidligere har orienteret Folketingets Erhvervsudvalg om, har jeg anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse om, hvorvidt anklagemyndigheden siden beslutningen om at undlade at anke dommen af 15. december 1995 er kommet i besiddelse af oplysninger f.eks. om dommerens habilitet, der kan begrunde, at sagen ankes efter fristens udløb.

Rigsadvokaten har herefter den 19. januar 1996 besluttet at anke dommen i den såkaldte Skálafjall-sag. Politimesteren på Færøerne har således den 19. januar 1996 anket dommen til Østre Landsret med påstand om ophævelse og hjemvisning til fornyet behandling ved Færøernes ret på grund af dommerens inhabilitet. Anken er iværksat efter ankefristens udløb, og det fremgår af ankemeddelelsen, at årsagen her til er, at politimesteren først inden for de allersejeste dage er blevet bekendt med de omstæn-

digheder, som begrunder påstanden om dommerens inhabilitet. Det er herefter op til landsretten at afgøre, om anke efter fristens udløb skal tillades.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg forstår på justitsministerens svar, at i og med at Rigsadvokaten har anket, har Rigsadvokaten altså så også givet udtryk for, at anken skyldes, at der er nye oplysninger for anklagemyndigheden.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge justitsministeren, om det gælder hele anklagemyndigheden – altså som én? Det er jo det, der ligger i betingelsen for at kunne anke.

Frank Aaen (EL):

Jeg har undret mig meget over, at anken blev indgivet allerede i fredags, for jeg forstod på justitsministeren både i samrådet og i udtalelsen til pressen samme fredag, at der var en periode til at indsamle oplysninger, hvorefter justitsministeren og ikke Rigsadvokaten – justitsministeren selv som øverste anklagemyndighed – i indeværende uge ville træffe beslutning om, hvorvidt der skulle indgives anke.

Jeg vil gerne vide: Hvad er baggrunden for Rigsadvokatens overhaling af justitsministeren? Og mener justitsministeren ikke, at man kunne have givet sig lidt bedre tid til at styrke anken, inden den blev indgivet?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er, som jeg oplyste i mit svar, sådan, at politimesteren først inden for de allerseneste dage er blevet bekendt med de omstændigheder, som begrunder påstanden om dommerens inhabilitet.

Jeg forstod spørgsmålet sådan, om både politimesteren på Færøerne og Rigsadvokaten havde den opfattelse, at der var tale om inhabilitet. Dertil kan jeg svare: Ja, det er derfor, sagen indbringes for landsretten.

Med hensyn til hr. Frank Aaens spørgsmål kan jeg sige, at jeg også havde regnet med, at det ville have forløbet på den måde, men Rigsadvokaten traf altså sin egen beslutning i løbet af dagen, da han efter at have været i kontakt med Færøernes politimester fandt, at der var tilstrækkelig baggrund for at træffe den beslutning, og også fordi der var et hensyn at tage i relation til at få anken forkyndt så tidligt som muligt.

Frank Aaen (EL):

Skal det forstås sådan, at Rigsadvokaten traf den beslutning på baggrund af en henvendelse fra justitsministeren, men uden efterfølgende at svare justitsministeren? Altså helt uden orientering af justitsministeren tog Rigsadvokaten egenhændigt det skridt, selv om det var udløst af en henvendelse fra ministeren. Det synes jeg for det første er mærkværdigt.

For det andet: Jeg lagde mærke til, at der – og det var jeg glad for – i henvendelsen til Rigsadvokaten stod: f.eks. dommerens inhabilitet. Så underer det jo én, at Rigsadvokaten skynder sig at indgive en anke, der kun omfatter dommerens habilitet. Det kunne måske være en god idé at høre, om der var andre ting, inden man indgav anken.

Kirsten Jacobsen (FP):

Justitsministeren sagde, at i anken var det sådan, at det var politimesteren, der først inden for de allersidste dage havde fået kendskab til dommerens inhabilitet.

Ligger der deri, at Rigsadvokaten havde haft kendskab til disse oplysninger hele tiden?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til det sidste spørgsmål: Nej. Rigsadvokaten havde heller ikke kendskab til det.

Til det andet: Ja. Det er sådan, at ministeriet rettede en henvendelse til Rigsadvokaten, hvorefter Rigsadvokaten undersøgte sagen og af egen drift traf beslutningen.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan altså forstå nu, at justitsministeren, uanset at han til Erhvervsudvalget sagde, at så er det ham – altså justitsministeren – der træffer beslutningen, endnu en gang har ladet Rigsadvokaten handle alene uden nogen aftaler mellem Justitsministeriet og uden nogen berøring.

Men jeg vil gerne til sidst spørge justitsministeren: Med hensyn til det særegne forhold, som også er nyt for alle, nemlig at Justitsministeriet 10 måneder før retssagens begyndelse har udleveret hele anklagerens fortrolige strategi, planer osv. til forsvarerne, vil justitsministeren da sikre, at det forhold bliver ordentligt undersøgt, og at Folketinget får en redegørelse herom?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo for øjeblikket sideløbende med denne debat en diskussion om domstolenes uafhængighed i forhold til det politiske system, og jeg

kan forstå, at justitsministeren har involveret sig i den her sag på baggrund af politiske tilkendegivelser.

Jeg har i offentligheden også fået det indtryk, at justitsministeren mener, at justitsministeren har handlet på grund af politisk pres og egentlig ikke har tilkendegivet, hvad justitsministeren selv har ment.

Derfor vil jeg gerne høre, om justitsministeren er af den opfattelse, at initiativet fra justitsministeren er taget på grund af politisk pres mere end på grund af justitsministerens egen overbevisning om, at det er den rigtige handling i den her sag?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Rigsadvokaten har, efter at han har fået undersøgt sagen og fået oplysningerne fra Færøernes politimester, selv truffet beslutning om at indbringe sagen for landsretten. Rigsadvokaten har senere underrettet ministeriet om, at det havde han gjort.

Hvad der i øvrigt er sket i sagen, vil jeg gerne se på, men det har ikke noget med det her at gøre. Det er et spørgsmål, om der er givet aktindsigt i noget, der ikke skulle have været givet aktindsigt i, om der er sket en fejl dér, men det ligger lang tid før retssagens begyndelse.

Med hensyn til hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål kan jeg ikke se, at det her har noget som helst med domstolens uafhængighed at gøre. Det, der er sket i den her sag, er, at der er afsagt en dom. Dommen er ikke blevet anket. Der fremkommer en lang række oplysninger i pressen, der gør, at sagen ser mærkelig ud. I henhold til retsplejeloven har jeg adgang til at spørge: Er der noget i den her sag, der begrundes, at der ankes efter tidsfristens udløb? Det spørger jeg Rigsadvokaten om. Rigsadvokaten spørger politimesteren på Færøerne.

Herefter træffer Rigsadvokaten beslutning om, at der er omstændigheder efter ankefristens udløb, der gør, at det er rigtigt at rejse spørgsmålet over for retten: Skal denne her sag gå om, eller skal den ikke? Det tager retten så selvstændigt stilling til. Der er ikke sket andet i den her sag, end at man siger: Alle de oplysninger, der har været fremme, bl.a. i pressen, også andre ting end dommerens habilitet, har gjort, at det er godt, synes jeg, rigtigt og fornuftigt at spørge retten: Mener retten, at der her er grundlag for, at sagen kan gå om?

Jeg bestemmer altså ikke, om sagen skal gå om, men jeg har været med til at sige, at jeg

synes, vi skulle vurdere, om det var rigtigt at spørge retten, om sagen skulle gå om, så alle kan føle, at det er en uafhængig myndighed, der tager stilling til: Er der kommet så tungtvejende, nye ting ind i den her sag, at sagen bør gå om? Og jeg er helt tryk ved den beslutning, retten vil nå frem til.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg står noget uforstående over for, at justitsministeren ikke mener, det har noget med sagen at gøre, at Justitsministeriet har udleveret anklagerens helt fortrolige strategi til forsvareren. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Det, vi har talt om, er jo: Er der særlige omstændigheder i den her sag? Er der nye oplysninger?

Her er en ny oplysning, som ingen har kendt før uden for Justitsministeriet. Og den er ikke indeholdt i den anke, som man nu har sendt til Østre Landsret. Derfor synes jeg, spørgsmålet er meget berettiget: Om justitsministeren som chef for det ministerium, der uretmæssigt har udleveret disse oplysninger til forsvareren, vil sikre, at der sker en tilbundsgående undersøgelse af, hvordan denne beklagelige fejl kunne ske, hvem der har ansvaret for den, samt give en redegørelse til Folketinget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det, fru Kirsten Jacobsen her omtaler, har jo været kendt af alle, da retssagen kørte, så der er ikke noget nyt i det. Derfor er det ikke en del af begrundelsen for at gå til landsretten og spørge: Er der kommet noget nyt i det her? Det var anklageren klar over, og det var forsvareren klar over, da sagen blev behandlet.

Det, der kan begrunde, at man spørger retten, om sagen skal gå om, er, hvis der er kommet nogle nye oplysninger frem, der ikke var bekendte. Det er det, retten kan tage stilling til og sige: Ja, den skal gå om.

Men det er altså ikke mig, der træffer beslutning, om den skal gå om. Det, der er sket, er, at anklagemyndigheden har bedt retten om at vurdere: Synes I ikke ligesom vi, at der er kommet så meget nyt frem i den her sag, at det er i orden, at det er rigtigt, at sagen går om? Det er det, landsretten skal tage stilling til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1110

5) Til justitsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»På hvilket grundlag byggede ministeren sin fejlagtige påstand i Folketingets spørgetid onsdag den 17. januar 1996 om, at ZTV (TV 3) først bragte sin tv-reportage om naziurolighederne i Roskilde, efter at Roskilde Politi havde afsluttet sin undersøgelse?«

Søren Søndergaard (EL):

I Folketingets spørgetid onsdag den 17. januar oplyste justitsministeren, at grunden til, at politiet i Roskilde ikke havde inddraget ZTV's afslørende billeder af voldelige nazister i deres undersøgelse af begivenhederne i Roskilde, var, at disse først var blevet vist, efter at undersøgelsen var afsluttet den 30. november.

Jeg citerer justitsministeren:

»Efterfølgende har TV Stop den 2. januar 1996 og ZTV, der er tilknyttet TV 3, den 11. januar bragt yderligere fjernsynsreportager af begivenhederne den 19. august 1995.«

Denne fremstilling er helt igennem fejlagtig. For det første har ZTV overhovedet ikke den pågældende dag bragt den pågældende udsendelse. Til gengæld blev udsendelsen bragt hele fem gange, inden Roskilde Politi afsluttede sin såkaldte undersøgelse.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, på hvilket grundlag han byggede sin fejlagtige påstand. Var det på grundlag af Justitsministeriets egen, selvstændige undersøgelse af sagen? Eller var det på grundlag af oplysninger fra Roskilde Politi?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I min besvarelse af spørgsmål nr. S 1007 anførte jeg, at politimesteren i Roskilde den 30. november over for ministeriet havde oplyst, at en gennemgang af de til rådighed stående videooptagelser ikke havde kunnet danne grundlag for yderligere sigtelser for vold, og at grundlaget for denne vurdering var politiets egne omfattende videooptagelser af begivenhederne samt udsendelserne i TV 1 og TV 2.

Jeg anførte endvidere, at politimesteren over for Justitsministeriet havde oplyst, at TV Stop den 2. januar 1996 og ZTV, der er tilknyttet TV 3, den 11. januar 1996 havde bragt yderligere fjernsynsreportager af begivenhederne den 19. august 1995, og at Roskilde Politi på den baggrund havde genoptaget efterforskningen og

var i færd med i detaljer at gennemgå gengivelserne af de to udsendelser.

Til brug for det nu stillede spørgsmål har jeg indhentet en ny udtalelse fra politimesteren i Roskilde, som er min kilde i den her sag. Politimesteren har oplyst, at det ved et foreløbigt gennemsyn af TV Stops udsendelser er konstateret, at den pågældende udsendelse er mærket som udsendt den 22. august 1995. Endvidere har politiet i september 1995 fra ZTV i forbindelse med en anmeldelse fra selskabet om en episode den 3. juni 1995 ud for nazisternes hus på Hundige Strandvej modtaget et bånd til illustration af denne episode.

Politiet gennemgik i den forbindelse relevante dele af båndet, der er et sammenklip af flere tv-stationers naziudsendelser, men har først nu konstateret, at båndets slutning indeholdt optagelser fra begivenhederne den 19. august. Også dette bånd vil naturligvis indgå i efterforskningen.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1007 ville politiet efter at have gennemgået to udsendelser af 2. og 11. januar 1996 rette henvendelse til ZTV og TV Stop med anmodning om at måtte låne råbåndene til selskabernes optagelse den 19. august 1995. Politiet har nu bedt om at låne disse råbånd.

Roskilde Politi har i sin udtalelse i øvrigt oplyst, at politiet af tekniske og geografiske grunde ikke har kunnet se de oprindelige udsendelser fra ZTV og TV Stop.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi alle må have en interesse i, at de personer, der har øvet vold under demonstrationerne den 19. august 1995, bliver retsforfulgt, og er der nogen, der ligger inde med tv-båndoptagelser, der kan vise noget om det, er politiet interesseret i at få dem tilsendt.

Søren Søndergaard (EL):

Det er mig fuldstændig uforståeligt, at politiet i Roskilde fortsat hævder, at de ikke kendte til udsendelser, som altså blev vist seks gange i løbet af efteråret, herunder fem gange, inden undersøgelsen blev afsluttet, nemlig den 30. august, den 3. september, den 4. september, den 30. oktober og den 31. oktober.

Er ministeren bekendt med, at udsendelsen blev opreklameret med store annoncer i de fleste landsdækkende dagblade inklusive dagblade, der udkommer i Roskildeområdet?

Er ministeren bekendt med, at ZTV dagen inden urolighederne den 19. august kontaktede

politiet i Roskilde og meddelte, at de ville være til stede ved nazisternes demonstration med tre kamerahold, hvilket de syntes politiet skulle vide, fordi nogle af deres folk tidligere var blevet udsat for trusler fra nazisternes side?

Er ministeren bekendt med, at ZTV umiddelbart efter urolighederne kontaktede politiet i Roskilde for at lave et interview med dem til tv-udsendelsen, men at politiet i Roskilde ikke ønskede at medvirke i denne tv-udsendelse?

Kan ministeren forstå, at det er svært at have tiltro til Roskilde Politi i denne her sag? Kan ministeren forstå, at man som folketingsmedlem og som borger i Danmark en gang imellem – og jeg vil godt understrege en gang imellem – føler, at politiet enten laver et dårligt politiarbejde eller informerer ualmindelig dårligt over for Folketinget?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det havde måske været nemmere, hvis man havde sendt de udsendelser til Roskilde Politi, så de direkte kunne indgå i sagen, i stedet for at forvente, at Roskilde Politi så udsendelserne, når de blev sendt.

Jeg kan sige til de tre konkrete spørgsmål, at det har jeg ikke noget kendskab til. Jeg kan også sige, at jeg er meget interesseret i, at de, der har lavet noget derude, der er forkert, bliver retsforfulgt, og det er lige meget, om det er nynazister, eller det er andre.

Jeg kan i øvrigt sige, at der er nogle i begge grupper, som politiet har rejst sag imod.

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo fuldstændig korrekt, at det ville være utrolig interessant, hvis Roskilde Politi hele tiden havde haft udsendelsen liggende. Især hvis de kiggede alle udsendelsens elementer igennem, kunne det være utrolig interessant.

Men det får vi jo nok ikke afklaret her, så derfor vil jeg bare afslutningsvis høre, om ministeren vil prøve at lave en samlet redegørelse for hele sagsforløbet til Retsudvalget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg forstår, at hr. Søren Søndergaard har god kontakt til tv-stationerne. Derfor vil jeg opfordre til, at man sender alt materiale, også råbåndene, til politiet, så de kan indgå i den her undersøgelse, og at man opfordrer til en anden gang at gøre det så hurtigt som muligt. Og hvis der i øvrigt er andre, som hr. Søren Søndergaard kender, der har videooptagelser derudefra, at

hr. Søren Søndergaard så medvirker til, at politiet bliver bekendt med det, for vi er som sagt interesseret i, at det her bliver opklaret så godt som overhovedet muligt.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare oplyse justitsministeren om, at det mest offentlige, man kan gøre med tv-udsendelser, er sådan set at bringe dem i tv.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Der kan godt være gode beviser også på et råbånd, hvor det hele ikke har været vist i tv, og det kunne da være interessant for politiet også at se det.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, at ministeren vil være fuldstændig enig med mig i, når han får tid til at se de bånd igen, der har været vist, altså de her seks gange på adskillige tv-kanaler, at der er mere end tilstrækkeligt med beviser på de pågældende bånd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1094

Til miljø- og energiministeren af:

Peter Hansen-Nord (V):

»Hvor meget forventer ministeren at den danske CO₂-emission vil blive forøget som følge af, at der er indført energiafgift på CO₂-neutrale bio-olier, jf. forslag til lov om ændring af forskellige energiafgiftslove m.v. (Ændringer til proceslisten i CO₂-afgiftsloven m.v.) (L 68)?«

Peter Hansen-Nord (V):

Spørgsmålet er jo stillet med baggrund i, at indtil for nylig har de såkaldte CO₂-neutrale bio-olier været fritaget for energiafgifter, men ved en revision af loven i december 1995 er der pludselig indført energiafgifter på 1.570 kr. pr. t bio-olie. Her er der tale om tall-olie, som er et biprodukt fra celluloseindustrien. Adskillige værker har jo forsøgt at udnytte disse CO₂-neutrale brændsler, men efter at afgiften er lagt på, er det ganske uinteressant.

Afledt af dette vil jeg gerne høre ministeren, hvor meget ministeren forventer at CO₂-emissionen vil stige som følge af disse energiafgifter på bio-olier.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): De træolier, som hr. Hansen-Nord henviser til, og som blev omfattet af energiafgifter fra 1. januar i år, er endnu ikke taget i brug. Der var imidlertid planer om en betydelig import fra Finland og Sverige. Der forventes ikke længere at være økonomi i at anvende træolier efter den 1. januar 1996, uanset at disse olier fortsat er fritaget for CO₂-afgift. Der er derfor ikke tale om en forøgelse af CO₂-emissionerne som følge af, at man nu pålægger afgift. Det var bl.a. derfor, regeringen ikke kunne støtte beslutningsforslag nr. B 45 om reduktion af afgiftsniveauet for brændstoffer baseret på biomasse.

Bio-olier er ikke CO₂-neutrale, idet der anvendes betydelige mængder fossilt brændstof til f.eks. produktion af handelsgødning, jordbearbejdning samt bearbejdning af afgrøden. CO₂-fortrængning ved at erstatte fossilt brændstof med en bio-olie som rapsolie vil variere med 1,6 og 2,1 kg CO₂ pr. liter fortrængt dieselolie svarende til en reduktion på 50-75 pct. Omkostningen hertil vurderes til mere end 600 kr. pr. ton fortrængt CO₂, hvilket er væsentlig dyrere end andre måder at fortrænge CO₂ på.

Man kan udtrykke det folkeligt og sige, at det er omtrent den tåbeligste og dyreste måde, man overhovedet kan løse CO₂-problemet på, som kun folk, som har meget lidt forstand og mange penge, kunne tænkes at overveje.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg siger tak for besvarelsen, som jeg føler er delvis mangelfuld, idet vi her taler om et biprodukt af skovbrugets, savværkers, cellulosefabrikkers forarbejdning af træ, som jo i hvert fald er en af de største CO₂-omsættere, vi overhovedet har.

Vi har jo tidligere ønsket, at dette biprodukt blev anvendt i forskellige varmeværker m.v., men efter at energiafgiften nu er lagt på, er det selvfølgelig ikke længere attraktivt. Det må naturligvis alt andet lige betyde, at den fortrængning af CO₂, som disse bio-olier kunne fortrænge af fossile brændsler i danske varmeværker, nu ikke længere finder sted.

Det må slutteligt også give et andet CO₂-regnestykke. Her tænker jeg på vores alle sammens bekymring med hensyn til at opfylde »Energi 2000«, og det er jo et kanonskridt i den modsatte retning; det bliver jo sådan, at fossile brændsler træder ind i stedet for.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som jeg sagde det før, er der ingen import, og derfor er der heller ikke tale om forøget CO₂.

Det, hr. Hansen-Nord nu spørger om, er, om man kunne forestille sig, at det, hvis vi fik mange flere CO₂-fri brændsler ind, så ville give en besparelse på CO₂-regnskabet, og det er selvfølgelig uden videre rigtigt. Men jeg synes, at man er nødt til at anlægge nogle økonomiske vurderinger her, og med den teknologi, vi kender i dag, er det simpelt hen for dyr en måde at løse vores CO₂-problem på.

Vi har imidlertid en række forsøg i gang, hvor vi overvejer, hvordan man f.eks. via nye teknikker osv. kan få biobrændsler frem, som er mere økonomiske. Det vil regeringen selvfølgelig overveje positivt til den tid, men som det ligger i dag, er der god fornuff i at lægge afgift på, som det er sket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1093

7) Til miljø- og energiministeren af:

Peter Hansen-Nord (V):

»Er det regeringens nye politik på miljøområdet, at al CO₂-neutral og vedvarende energi skal energiafgiftsbelægges på linje med fossile brændsler?«

Peter Hansen-Nord (V):

Spørgsmålet er jo en følge af det spørgsmål, der lige er blevet diskuteret og svaret på. Jeg må derfor spørge, om det er regeringens generelle politik, at CO₂-neutral og vedvarende energi skal energiafgiftsbelægges på linje med fossile brændsler?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er fortsat ikke regeringens politik, at CO₂-neutral og vedvarende energi skal afgiftsbelægges på linje med fossile brændsler.

Som udgangspunkt er vedvarende energi undtaget for energiafgiftpåleggelse, i det omfang det ikke medvirker til udledning af svovl eller CO₂. For at illustrere dette har jeg delt afgifterne på energi op i svovlafgiften, CO₂-afgiften og energiafgifterne.

Svovlafgiften, der trådte i kraft 1. januar 1996, bliver pålagt alle brændsler, herunder også halm, træ og affald, i det omfang de indeholder svovl. For halm, træ og affald gælder afgiften

dog kun for afbrænding i større anlæg. Derudover sikrer en overgangsordning, at der først om nogle år effektivt skal betales afgift. Der skal ikke svares svovlafgift af energi produceret ved vindkraft.

CO₂-afgiften omfatter de fossile brændsler som kul, olie og gas. Derimod bliver der ikke pålagt CO₂-afgift af halm og flis eller husholdningsafgifter af anden vedvarende energi, da disse brændsler ikke medvirker til CO₂-forurening.

Energiafgifterne er i modsætning til svovl- og CO₂-afgifterne ikke en miljøafgift som sådan. De skal også varetage andre hensyn, f.eks. til landbrugspolitikken og forsyningsikkerheden.

Energiafgifterne kan deles op i brændsler til energiformål og brændsler til motordrift. Energiafgiften på brændsler til energiformål omfatter de samme brændsler som CO₂-afgiften, bortset fra at der fra 1. januar 1996 er indført energiafgift på tall-olie, tjæreolie m.v.

Bestemmelsen herfor var jeg inde på ved besvarelsen af det tidligere spørgsmål. Energiafgiftsfritagelsen for halm, træ og anden vedvarende energi er dels begrundet i miljøhensyn, dels i ønsket om at støtte landbruget. Energiafgiften på brændsler til motordrift er pålagt afgift efter benzinafgiftssatsen eller dieselolieafgiftssatsen. Dette gælder i henhold til EU-krav også for drivmidler af biologisk oprindelse; jeg henviser her til Rådets direktiv 92/81.

Som det fremgår, lægger regeringen fortsat stor vægt på at fremme anvendelsen af CO₂-neutral og vedvarende energi ved i et stort omfang at undtage sådanne brændsler for miljø- og energiafgifter.

Peter Hansen-Nord (V):

Det er den samme problematik, vi kører rundt i. Jeg siger tak for svaret; jeg kan bare ikke se princippet. For nogle biobrændsler, der bliver brugt til opvarmning, er der afgiftsfritagelse, og for andre er der nu lige blevet pålagt en energiafgift. Det er den problematik, som mange principielt må stå uforstående over for. Men jeg forstod på ministerens forrige svar, at man måske ved import af tall-olie kunne blive afgiftsfri.

Skulle det forstås sådan?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Nej, sådan skulle det ikke forstås, men jeg vil meget gerne vende tilbage til en nærmere drøftelse af det her i Folketingets Energipolitiske Udvalg.

Det er jo svært at klare en kompliceret problemstilling som den, hr. Peter Hansen-Nord rejser, inden for Folketingets spørgetid, men jeg vender meget gerne tilbage med uddybende svar til Folketingets Energipolitiske Udvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1095

8) Til miljø- og energiministeren af:

Peter Hansen-Nord (V):

»Hvilken koordination har regeringen etableret mellem Skatteministeriet og Miljø- og Energiministeriet i miljørelaterede afgiftsspørgsmål?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg bliver spurgt om, hvilken koordinering regeringen har etableret mellem Skatteministeriet og Miljø- og Energiministeriet i miljørelaterede afgiftsspørgsmål, og dertil kan jeg oplyse, at vi løbende drøfter disse spørgsmål mellem Skatteministeriet og Miljø- og Energiministeriet.

Det er ikke unormalt, at Skatteministeriets lovforslag også indeholder ændringsforslag til regler under Miljø- og Energiministeriets lovgivning. Det gælder f.eks. ændringerne i lovforslag nr. L 68 om ændring af forskellige afgiftslove. Koordineringen mellem Skatteministeriet og Miljø- og Energiministeriet er nødvendig, og samarbejdet herom foregår fortrinligt.

Peter Hansen-Nord (V):

Det er jo betryggende, at der i hvert fald foregår en koordination. Jeg håber, at problematikken, som vi har drøftet i de to tidligere spørgsmål, også har været drøftet i forbindelse med lovforslag nr. L 68. Jeg ved ikke, om jeg kunne være så fri at spørge, om der ligger nogle høringssvar fra Miljøministeriet til Skatteministeriet i forbindelse med lovforslag nr. L 68.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det ved jeg faktisk ikke. Hvis der gør det, skal jeg sørge for, at disse høringssvar tilgår hr. Peter Hansen-Nord hurtigst muligt, men jeg ved det faktisk ikke.

Vi taler med dem hele tiden. Man kan vel sige, at det danske skatteministerium i kraft af en fremsynet miljø- og energipolitik er ved at blive international ekspert på grønne afgifter, og det er vi i hvert fald i Miljø- og Energiministeriet meget glade for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1099

9) Til miljø- og energiministeren (19/1 96) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil ophør med brug af pesticider på jorden over grundvandsreservoirer entydigt fjerne pesticidresterne i grundvandet, eller vil der via de vandstrømmende lag ske en stadig forurening fra omliggende arealer, hvor der fortsat må anvendes pesticider?«

Begrundelse

Amterne er ved at udtage sprøjtefrie zoner for at sikre en række indvindingsområder for drikkevand. Spørgeren ønsker via en række spørgsmål om rammerne for dette arbejde at få belyst, hvilken effekt indsatsen forventes at få miljømæssigt, hvilket omfang indsatsen har i forhold til det samlede drikkevandsforbrug, hvilke tilbud de berørte landmænd vil få bl.a. i forhold til landmænd, som omlægger, selv om de ligger uden for de berørte områder, samt hvilke tiltag der i øvrigt planlægges for at beskytte åer og vandløb generelt.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil kort motivere, hvorfor jeg stiller spørgsmålene. Det er jo, fordi man nu i amterne diskuterer livligt, hvilke områder der skal udtages, og hvilke rammer der er for udtagelsen af de områder, der har særlig interesse med henblik på drikkevandsindvinding.

I den forbindelse synes jeg også, det vil være interessant at få belyst, hvad effekten ville være miljømæssigt af sådan en indsats, som man planlægger, hvilket omfang indsatsen har i forhold til det samlede drikkevandsforbrug, hvilke tilbud de berørte landmænd vil få bl.a. i forhold til de landmænd, der f.eks. vil blive pålagt en ændring af deres produktion, og hvordan det vil se ud i forhold til de landmænd, der ligger uden for områderne, samt endelig hvilke tiltag der planlægges for at beskytte åer og vandløb generelt, fordi det her jo alene drejer sig om de særlige drikkevandsområder.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg synes, det er et helt centralt spørgsmål, som hr. Bent Hindrup Andersen har rejst over for mig. Og inden jeg nu svarer på det første af den serie af spørgsmål, som hr. Bent Hindrup Andersen rejser, er jeg nødt til at komme med den generelle bemærkning, at vi ikke er færdige endnu, og det vil sige, at en række af svarene vil være foreløbige, fordi der stadig forestår vigtige forhandlinger med amterne og med organisationerne, før vi kan give svar på de centrale spørgsmål, som hr. Bent Hindrup Andersen nævner.

Det er også spørgsmålet om hele Jordforureningsudvalget, hvis arbejdes afslutning er en forudsætning for, at vi kan sige præcist, hvad det er for indsatser, der vil blive gjort i de udpegede drikkevandsfølsomme områder i amterne.

Amterne er i øjeblikket ved at udpege de områder med særlige drikkevandsinteresser, som skal indgå i de reviderede regionplaner, der træder i kraft til næste år.

Ifølge Miljøstyrelsens vejledning om udpeging af områder med særlige drikkevandsinteresser skal amterne udpege områderne, så der bliver tale om hele og afgrænsede grundvandsmagasiner uden væsentlig strømningsmæssig forbindelse med andre grundvandsmagasiner. Såfremt man ophører med brug af pesticider på jordoverfladen inden for de således udpegede områder, vil der ikke ske nogen yderligere forurening med pesticider af områderne. Tilførslen fra overfladen vil være stoppet, og områderne skal være afgrænsede på en sådan måde, at der netop ikke sker en tilstrømning af pesticidforuren vand fra de omliggende magasiner.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad der menes med »væsentlig«, for det er jo kun ganske små mængder, der skal være tale om, før de har en forurenende effekt på grundvandet. Og hvordan vil ministeren forklare, at der ikke sker nogen udvaskning af pesticider, når man bruger pesticider på naboområderne? Vi ved, at op til måske 40-80 pct. af pesticiderne fordamper ved udbringningen, og en stor del falder netop ned på naboområderne. Hvordan kan ministeren garantere, at der ikke vil ske en udvaskning af pesticider fra de udtagne områder, når naboområderne ikke er med?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Der er tale om afgrænsede grundvandsmagasiner, og det, der ligger i begrebet »væsentlig«, er, at de er afgrænsede, dvs. at der kun er tale om ubetydelige vandmængder, der kan tilføres, og derfor er der ingen risiko for yderligere forurening med pesticider. Men jeg er da enig med hr. Bent Hindrup Andersen i, at det skal gøres ordentligt. Det er også derfor, vi har lagt spørgsmålet om afgrænsning ud til de lokale sagkyndige, og her indgår det hensyn, som blev nævnt fra spørgerens side, selvfølgelig som et vigtigt moment.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg er enig i, at målet selvfølgelig skal være, at disse grundvandsreservoirer ikke får tilført pesticider. Men det, jeg er betænkelig ved, er, at der også kommer en hel del mængder fra naboarealerne, altså bl.a. luftbårne mængder, og det er også vanskeligt at afgrænse de arealer. Jeg er også nervøs for, at man kan få en Krudt-Peter-effekt, hvis man laver en alvorlig indsats og må konstatere, at den alligevel ikke hjælper gevaldig meget. Det er det, jeg synes er problemstillingen i at melde ud, at på denne måde sikrer man, at der ikke kommer pesticider til grundvandet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Selv min i øvrigt ret livlige fantasi strækker ikke til at forestille sig det, hr. Bent Hindrup Andersen så malende kalder en Krudt-Peter-effekt på dette område. Men hvis vi bruger et mere jordbundet udtryk og siger, at det vil være skuffende, hvis indsatsen ikke virker, har hr. Bent Hindrup Andersen fuldstændig ret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1100

10) Til miljø- og energiministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvor stor en del af det danske landbrugsareal vil blive udpeget som særligt beskyttet som indvindingsområde til drikkevand, og hvor stor en del af det danske drikkevandsforbrug henholdsvis bybefolkningens drikkevandsforbrug forventes det at omfatte?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1099

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Arbejdet i amterne med udpegningen er på nuværende tidspunkt i fuld gang og forventes at være færdigt om ca. 1 år. Jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt oplyse, hvor store arealerne bliver, hvor de kommer til at ligge, og hvilke typer arealanvendelse de kommer til at omfatte. Det må dog forventes, at en meget stor del af de arealer, der bliver udpeget, kommer til at ligge i landbrugsområder. Det skyldes, at landbrugsarealet som bekendt dækker størstedelen af landet, og det skyldes også et ønske om at undgå forureningstruslen fra punktkilder, som typisk findes i forbindelse med byernes industriområder.

Der må naturligvis være en sammenhæng mellem det fremtidige vandforbrug inden for amtet og størrelsen af de udpegede arealer. Udpegningen skal med andre ord sikre, at arealerne altid kan forsyne befolkningen med drikkevand. Der er således ikke taget særskilt hensyn til enten by- eller landbefolkningens fremtidige behov, men derimod til den samlede befolknings behov. Der vil stadig blive indvundet grundvand til vandforsyning uden for områderne med særlige drikkevandsinteresser. Derved kommer de udpegede områder til at fungere som en fremtidig garanti for, at en dansk vandforsyning baseret på rent grundvand kan opretholdes.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for svaret.

Jeg kan sige, at jeg står her med et kort fra de områder, der er skitseret i Vejle Amt, og et slag på tasken er, at ca. 20 pct. af arealet er taget ud som særlige områder. Men 80 pct. af vandboringerne ligger i de andre områder, som er karakteriseret som almindelige drikkevandsreservoirer, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvis det ender med, at det er kun 20 pct. af det egentlige drikkevand, der bliver beskyttet, hvad er så egentlig målsætningen for det øvrige område? Er det et første trin i retning af at gennemføre de samme regler for alle vandindvindingsområderne, eller er det slut hermed?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Selv om der ligger et større antal borerer uden for et udpeget område, er det jo ikke ensbetydende med, at man kan slutte, at 80 pct. af vandet er indvundet uden for området. Det kan godt være, at de vigtigste og på længere sigt mest betydningsfulde borerer netop findes inden for det beskyttede område; det er i hvert fald hensigten med udpegningen.

Men hr. Bent Hindrup Andersen har igen fuldstændig ret: Hvis det eneste, man gør, er at udpege nogle områder og kun gør en indsats her og ikke andre steder, forfejler man det bredere formål, og det er derfor, regeringen – som jeg også tror hr. Hindrup Andersen er klar over – har en langt bredere strategi over for kemiske sprøjtemidler. Vi har lavet en pionerindsats med hensyn til at forbyde grundvandstruende sprøjtemidler, vi har indført afgifter med henblik på at nedsætte forbruget, vi har gennemført en stor oplysningsindsats sammen med landbruget, og vi har etableret uddannelse. På alle disse områder gør vi en indsats, og i besvarelsen af andre spørgsmål fra hr. Hindrup Andersen senere i dag vil jeg også komme ind på, hvad vi kan gøre med hensyn til private haveejere og offentlige arealer. Så udpegningen af særlige grundvandsmagasiner og en særlig indsats inden for disse områder er kun en del af en større strategi.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg forstår det på den måde, at dette her kan tænkes at være første trin i en strategi fra regeringens og miljøministerens side, og at målet er, at de øvrige landvindingsområder skal belastes lige så lidt.

Jeg er godt klar over, at der er taget nogle initiativer, men jeg har også tidligere givet udtryk for, at de yderst begrænsede og generelt ikke tilstrækkelige for de øvrige områder, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Vil det ikke være rimeligt, når man nu satser på disse særlige drikkevandsområder, at lægge en langsigtet strategi for, at den samme politik skal udbredes til også at dække de andre områder, så der i virkeligheden kun er tale om at starte med de mest oplagte områder?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Selv om man gør en stor indsats over hele landet, er det vel ikke usædvanligt, at man mener, der er nogle særlig følsomme områder, hvor der skal gøres en ekstra indsats, og det synes jeg ikke der i sig selv er noget forkert i. Men jeg

synes, det er farligt, hvis man går ind i en reservattankegang og kun gør det rigtige på 10 pct. eller 20 pct. af landarealet og lader resten sejle sin egen sø. Hvis det er det, der ligger i tankegangen, er jeg enig.

Jeg er i øvrigt også enig i det, som både hr. Hindrup Andersen og hr. Glerup og andre har været inde på i den offentlige debat, nemlig at vi først og fremmest skal gøre en yderligere indsats til støtte for de mindre vandværker, som mange steder er bragt i en meget alvorlig situation. Jeg synes, en af udfordringerne til samarbejde i Folketinget mellem partierne er at finde udveje til at skaffe midler frem på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1101

11) Til miljø- og energiministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil regeringen fortsat tillade brug af pesticider hos de landmænd, hvis jord udpeges som indvindingsområder til drikkevand, og hvilken effekt vil dette i givet fald have på drikkevandets indhold af pesticider i sammenligning med et krav om økologisk drift?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1099.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

For at indsatsen i de særlige drikkevandsområder kan få den effekt, regeringen lægger op til, er det jo afgørende, at amterne råder over de nødvendige instrumenter, så grundvandet i de udpegede områder kan sikres.

Det er klart, at der vil blive tale om forskellige former for begrænsninger af landbrugets adgang til at sprøjte og gødske som hidtil. Præcis hvilke begrænsninger der kommer på tale, er det endnu for tidligt at fastlægge: Dels skal amterne identificere de arealer inden for de udpegede områder, der i særlig grad har behov for beskyttelse, dels skal vilkårene for anvendelsen af arealerne også drøftes nærmere med erhvervet selv.

Som jeg allerede har redegjort for, har regeringen således endnu ikke nogen endelig afklaret holdning til det centrale spørgsmål om, hvil-

ke instrumenter der skal bringes i anvendelse. Jeg vil naturligvis orientere Folketinget, så snart overvejelserne er tilendebragt.

Til den anden del af spørgsmålet kan jeg svare, at økologisk drift naturligvis medfører mindre risiko for forurening af grundvandet med pesticider end traditionel drift. Det siger sig selv, men jeg vil meget gerne gentage det ved denne lejlighed.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo klart, at det ikke er endeligt afgjort, men jeg tror, det ville være godt med en noget mere præcis udmelding fra ministeren om, hvordan man forestiller sig rammerne, så amterne og amtsrådsmedlemmerne har et lidt klarere grundlag at gå ind i debatten på.

Når vi nu taler om særlige drikkevandsindvindinger, og at der skal gøres en ekstra indsats her, måske som første trin i en yderligere udbygning af de andre områder, vil jeg spørge ministeren: Mener ministeren ikke selv, det vil være rimeligt at sige, at inden for de områder må man ikke bruge pesticider? Man må efter min opfattelse selvfølgelig også lægge vægt på, at en væsentlig del af regeringens strategi, som er støttet af et flertal her i Folketinget, er økologisk drift, og der skal også lægges vægt på, at det især er ved økologisk omlægning, man kan fremme udviklingen i disse særlige områder.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hr. Hindrup Andersen ved – og jeg tror i øvrigt bedre end jeg selv – hvor meget den nuværende regering gør for at få landmænd til at omlægge fra konventionelt landbrug til økologisk drift. De bestræbelser vil blive fortsat, og jeg tror, de vil kunne understøttes, så her er jeg enig med hr. Hindrup Andersen.

Men for det første tror jeg, det ville være uheldigt, hvis vi udelukkende havde økologisk drift inden for disse områder. Det ville skabe nogle begrænsninger i forhold til de landmænd uden for områderne, der gerne ville omlægge. Og for det andet skal man gøre sig klart, at selv om der heldigvis er stadig større områder, der bliver lagt om til økologisk drift, drejer det sig jo stadig kun om én procent af det samlede landbrugsareal, så hvis vi skal vente på den proces, er jeg bange for, at vi kommer til at vente meget længe på at få en grundvandsbeskyttelse.

Derfor er jeg glad for, at hr. Hindrup Andersen udtrykker det på den måde, at han siger, at omlægning til økologisk drift må være en del af

den strategi, man skal forfølge inden for området. Det er jeg selvsagt enig i, og jeg er også enig med hr. Hindrup Andersen i, at spørgsmålet om anvendelse af pesticider er helt fundamentalt for, om strategien med beskyttelse af de større grundvandsreserver kan lykkes.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg er glad for den sidste del af ministerens udsagn, men jeg havde håbet, at ministeren også havde sagt, at inden for de områder ville man lægge vægt på, at en pesticidfri og økologisk drift var det eneste acceptable, hvis man skulle ind og investere i dem, hvad man formodentlig skal. Men det vender jeg tilbage til i et senere spørgsmål.

Og så vil jeg spørge, hvordan man egentlig kan håndtere de drikkefri områder. Jeg synes, det ville være beklageligt, hvis man nåede frem til, at man bare skal halvere pesticidforbruget, for så tror jeg, man skyder sig selv i foden og laver en stor indsats, som ikke får nogen effekt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Nu tror jeg, det var en fortalelse, når hr. Hindrup Andersen talte om »de drikkefri områder«, så det vil jeg ikke kommentere yderligere.

Men for at vise vores gode vilje vil jeg dog gerne fremhæve, at de ikke ubetydelige landbrugsarealer, vi driver i Miljø- og Energiministeriet, enten allerede er blevet eller vil blive omlagt til økologisk drift, så vi har altså prøvet at gå foran. Jeg mener, det er et blandt mange gode argumenter for omlægning til økologisk drift, og det skal vi selvfølgelig bruge.

Men derudover har jeg det synspunkt, som jeg ikke er sikker på hr. Hindrup Andersen deler, at det er for sent, hvis vi bare venter på omlægning til økologisk drift. Vi er også nødt til at forholde os til det konventionelle landbrug, gøre det så godt som overhovedet muligt, ned sætte dets anvendelse af pesticider så meget som muligt og sikre, at de pesticider, man fortsat anvender, ikke rummer nogen trussel for grundvandet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1102

12) Til miljø- og energiministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvilke initiativer vil regeringen tage over for pesticidforbrug uden for landbrugsarealet, dvs. på offentlige arealer som f.eks. pladser og veje samt i private haver m.v. i de udpegede indvindingsområder?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1099.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som enhver vil kunne læse i aviserne, er mange amtsråd og kommunalbestyrelser i fuld gang med at nedsætte forbruget af pesticider, og det er en proces, som det er vigtigt at understøtte. Jeg har tidligere opfordret kommuner og amter til at gøre en aktiv indsats på det område, og jeg har naturligvis også rettet den samme indtrængende opfordring til alle ministerier; jeg har ligeledes opfordret til, at haveejere fremover helt undlader at anvende pesticider.

Miljøstyrelsen vil i år iværksætte et informationsprojekt, som skal oplyse haveejerne om mulighederne for privat havebrug uden brug af pesticider. Miljøstyrelsen skønner, at ca. 7 pct. af forbruget af bekæmpelsesmidler anvendes i private haver, på offentlige arealer eller på arealer, som anvendes til andet erhverv end jordbrug. Jeg kan lige nævne, at mere end 90 pct. af hele forbruget af mosbekæmpende midler anvendes inden for havebruget, og ser man væk fra det, er der altså tale om et meget lille forbrug i private haver. Alligevel synes jeg, det er stødende, at man gør det, når man udmærket kan klare sig uden, og det er det, vores informationsindsats vil gå ud på.

Jeg har bedt mine embedsmænd om at tilvejebringe et samlet billede af anvendelsen af pesticider på arealer, som forvaltes af det offentlige. Undersøgelsen vil ligge færdig til sommer, og vi vil herefter have mulighed for at vurdere, om der skal gribes ind fra centralt hold. Undersøgelsen vil også omfatte de statslige arealer. Jeg har tidligere oplyst Folketinget om de bestræbelser, der gøres inden for mit eget ministerium, inden for Forsvarsministeriet og inden for DSB, som er de tre vigtigste instanser på området, og jeg tror, vi vil komme frem til et meget flot

resultat, hvor både de private haveejere og det offentlige vil foregå landbruget med et godt eksempel.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for svaret.

Jeg vil understrege, at jeg synes, det ville være utrolig kedeligt og uheldigt, hvis vi kom i den situation, at det lykkedes at lave en effektiv indsats for pesticidfrit landbrug inden for et område, der har særlig interesse for udvinding af drikkevand, hvis vi alligevel måtte konstatere, at der er pesticider i grundvandet, fordi der ikke er fulgt op med et forbud mod brug af pesticider i private haver og på offentlige arealer, som ligger i de samme vandindvindingsområder.

Jeg er godt klar over – jeg har fået det at vide én gang – at man ikke kan diktere amter og kommuner, at de ikke må bruge de midler, men jeg vil alligevel spørge ministeren: Er det ikke muligt, at man fra centralt hold kan lægge så meget pres på, at det er en betingelse, at der er taget lignende skridt over for det offentlige og private haver, for at man f.eks. kan få støtte til at gennemføre de omlægninger, der skal ske i de områder, der har særlig interesse for indvindingen af drikkevand, og derigennem sætte lidt magt bag kravet, så man sikrer, at problemet ikke opstår? Vi har jo set ved et eksempel fra Bramdrupdam, at det netop er andre pesticider, som stammer fra havebrug og andre ting, der har været med til at lukke nogle vandboringer.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det synes jeg hr. Hindrup Andersen har ret i, og vi skal finde ud af, hvordan vi kan tage livtag med dem med en kærlig arm.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1103

13) Til miljø- og energiministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvilke former for kompenserende foranstaltninger og/eller erstatninger vil regeringen tilbyde de landmænd, som pålægges særlige driftskrav i forbindelse med udpegnings af indvindingsområder til drikkevand?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1099.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Her må jeg henvise til, hvad jeg tidligere har svaret: Vi er endnu ikke færdige med det, der skal gøres.

Men jeg vil selvfølgelig også henvise til de ledsageforanstaltninger, som allerede giver nogle muligheder i den eksisterende landbrugs-politik. Disse foranstaltninger har vi, for nu at sige det mildt, ikke udnyttet fuldt ud i Danmark, de kan yderligere udvides, og vi har arbejdet sammen med de grønne organisationer og med landbrugsorganisationerne for at give dem en endnu mere central placering i de kommende landbrugsordninger. Jeg mener, de vil udgøre en væsentlig del af muligheden for at hjælpe med til omstillingerne inden for de beskyttede områder, men vi har altså ikke taget nogen endelig beslutning endnu.

Bent Hindrup Andersen (EL):

En af årsagerne til, at jeg stiller disse spørgsmål, er jo at presse på for at få lidt mere tempo på fra centralt hold og få lidt klarere rammer for, hvad det er, man har med at gøre lokalt: Hvad man kan forvente med hensyn til kompenserende foranstaltninger og i den forbindelse også fordelingen af dem, hvordan de kan gå til f.eks. pesticidfri dyrkning, og om der kan komme andre midler ind fra f.eks. ledsageforanstaltningerne til økologisk drift, så man på den måde øger de samlede økologimidler. Det ville være interessant, hvis der kunne komme det ud af det.

Men jeg vil gerne sige, at min opfattelse er, at det primært er forureneren, der skal betale, at det er det princip, der skal ligge til grund. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvilke overvejelser der er ud over ledsageforanstaltningerne – for de er jo ikke særlig omfattende – med hensyn til at løse det problem. Hvilke andre overvejelser er der med hensyn til finansieringen af f.eks. kompenserende forhold til landmændene?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Man kan vel sige, at vi er på jagt efter at finde svar på de spørgsmål, og i øjeblikket undersøger vi ledsageforanstaltningerne. Jeg har talt om en øget indsats for vandværkerne, og der kan være andre ting som provenuet fra sprøjtamid-

delafgiften, som jo i et vist omfang tilbageføres for at give en forbedret indsats.

Jeg er enig med hr. Hindrup Andersen i, at det er forureneren, der skal betale. Det er imidlertid et lidt svært princip at tillempe netop i forbindelse med løsningen af denne situation, men jeg er som sagt åben for forslag og har noteret mig det, hr. Hindrup Andersen har sagt om en kreativ anvendelse af ledsageforanstaltningerne til fremme af det økologiske jordbrug.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes, svaret lyder imødekomende, men så vil jeg spørge, om der er nogen tidsgrænse for jagtsæsonen, for det er der jo for vildsvin. Den løber ud i disse dage, og det kan man kun være glad for, hvis man er vildso i Lindet Skov, men jeg vil gerne spørge: Har ministeren tænkt sig, at der skal være en tidsgrænse for, hvornår regeringen melder ud med, hvilke egentlige finansieringsformer og hvilke afhjælpende foranstaltninger der kan forventes fra centralt hold, altså en eller anden tidsfrist?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Heller ikke det spørgsmål kan jeg besvare nøjagtigt, men jeg er enig med hr. Hindrup Andersen i, at alle må være interesseret i, at det sker så hurtigt som muligt. Og så vil jeg sige, at når der overhovedet er vildsøer i Lindet Skov i øjeblikket – og vi har i øvrigt givet en ekstra beskyttelse – skyldes det den fremsynede indsats, Skov- og Naturstyrelsen har ydet på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1104

14) Til miljø- og energiministeren (19/1 96) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvilke initiativer vil regeringen tage, for at der etableres sprøjtetfrie zoner, som sikrer, at der ikke udvaskes pesticider og disses nedbrydningsprodukter til åer og vandløb?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1099.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Allerede i dag fastsættes der ved godkendelser af sprøjtemidler afstandskrav, som skal sikre, at vandløb ikke forurenes, ligesom sprøjtemidler, der kan forurene vand, ikke må tilføres vandløb. Endvidere har bestemmelsen om 2-meter-bræmmer reduceret behovet for sprøjtning, navnlig i de områder af landet, hvor bestemmelsen er gennemført.

Ifølge de eksisterende tilskudsordninger til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger kan der ydes tilskud til etablering af sprøjtefri zoner af en bredde på mindst 12 m. Ifølge ordningen er jordbrugeren forpligtet til ikke at anvende sprøjtemidler i zonen i 5 år.

Da ordningen desværre ikke har vundet nævneværdig tilslutning, er det besluttet at overføre administrationen af ordningen til amterne. I den forbindelse er det hensigten at udvide zonerne fra 12 til 20 m og at revidere ordningerne, således at der kan anvendes en 20-årig udtagningsordning i alle amter. Amterne vil derfor kunne tilbyde jordbrugere i særlig følsomme områder mulighed for at kunne indgå aftaler med andre jordbrugere om miljøbetinget overførsel af braklægningsforpligtelsen under hektarstøtteordningen.

Amterne vil endvidere have mulighed for at træffe beslutning om en forhøjet frivillig braklægningsprocent under hektarstøtteordningen. Disse ændringer vil kunne træde i kraft fra begyndelsen af 1997, når Europa-Kommissionens godkendelse forventeligt foreligger. I overgangsperioden indtil da er det tanken, at amterne på Landbrugs- og Fiskeriministeriets vegne skal kontakte jordbrugere og indgå aftaler om sprøjtefri zoner.

Det, jeg her har refereret, er altså det, der er besluttet i dag, og det, der er muligt. Når jeg tidligere har sagt, at vi ikke er færdige, er det selvfølgelig på et spørgsmål om, hvilke supplerende foranstaltninger og hvilke supplerende restriktioner der er overvejet.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge, om det ikke ville være en idé at gøre det samme, man har gjort nu, hvor man endelig er begyndt at beskæftige sig med særlige zoner, i forbindelse med f.eks. åer og andre vandløb. Det har ikke noget direkte med afstanden til åerne at gøre, men det er jo store områder, som afvandes af åerne. Og hvis vi endelig skal se sådan på det, ved vi jo alle sammen, at Limfjorden modtager vand fra et meget

stort område, så jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke var rimeligt at lave en lige så målrettet og vigtig indsats her som for drikkevandets vedkommende, altså at man tog det problem lige så seriøst og bad amterne om også at kigge på andet og mere end lige de sprøjtefri zoner. Jeg synes, det vil være en god idé at ændre dem fra 12 m til 20 m, men jeg synes også, man burde kigge på, hvilke områder der egentlig tilfører pesticider til både de indre farvande og åerne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det synes jeg er et nyttigt tema at tage op over for amterne, og når vi skal diskutere husdyrgødningens udnyttelse i relation til vandmiljøplanens målsætninger – hvor en af afhjælpningsforanstaltningerne over for den fortsatte udvaskning fra landbrugsarealerne jo er skabelsen af våde enge osv. – kan vi også med rimelighed tage dette spørgsmål op. Problemerne er selvfølgelig ikke sammenfaldende, men de har alligevel en sammenhæng med denne diskussion, så derfor vil jeg meget gerne give tilsagn om, at vi også tager dette spørgsmål op i forbindelse med vores drøftelser med amterne.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål

Anden næstformand (Henning Grove):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Andersen, Bent Hindrup (EL): spm. nr.

S 945-948

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 844, 868, 869, 872, 982, 983 og 996

Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 699 (suppl. besv.), 884 og 885

Christensen, Jan Køpke (FP): spm. nr. S 970

Christmas-Møller, Pia (KF): spm. nr. S 981

Dahl, Kristian Thulesen (DF): spm. nr. S 898

Dahl-Sørensen, Inge (V): spm. nr. S 276 (suppl. besv.), 402 (suppl. besv.) og 980

Donner, Ole (DF): spm. nr. S 976 og 977

Espersen, Lene (KF): spm. nr. S 958, 959 og 978

Fergo, Tove (V): spm. nr. S 936

Frandsen, Aage (SF): spm. nr. S 895

Hansen-Nord, Peter (V): spm. nr. S 807 (suppl. besv.)

Hornbech, Birthe Rønn (V): spm. nr. S 837, 894 og 956
 Højland, Niels (FP): spm. nr. S 934
 Jacobsen, Kirsten (FP): spm. nr. S 767
 Jerup, Bruno (EL): spm. nr. S 937 og 971
 Jespersen, Jørn (SF): spm. nr. S 949
 Langkilde, Niels J. (KF): spm. nr. S 726 (suppl. besv.)
 Madsen, Jens Løgstrup (V): spm. nr. S 932, 939 og 975
 Møller, Kjeld Rahbæk (SF): spm. nr. S 912
 Schmidt, Hans Christian (V): spm. nr. S 972 og 1006
 Seeberg, Gitte (KF): spm. nr. S 852 og 854
 Søndergaard, Søren (EL): spm. nr. S 556 (suppl. besv.), 911, 950 og 952
 Søvnald, Villy (SF): spm. nr. S 1008 og 1009
 Touborg, Kristen (SF): spm. nr. S 933
 Tørnæs, Ulla (V): spm. nr. S 940
 Urup, Henning (V): spm. nr. S 75 (suppl. besv.)
 Winther, Jørgen (V): spm. nr. S 825 (suppl. besv.)
 Aaen, Frank (EL): spm. nr. S 909

Spm. nr. S 945

Til miljø- og energiministeren (8/1 96) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):
 »Hvilken form for ejerskab vil det svenske »Vattenfall« få i et eventuelt kommende Avedøreværk 2, og hvilken form for ejerskab vil Sjællandske Kraftværker få i Vattenfall som led i aftalen mellem disse parter?»

Begrundelse

Af elværkernes blad »El og Energi« for december 1995 fremgår det, at SK Energi som led i samarbejdsaftalen med det svenske Vattenfall bliver medejer af syv vandkraftanlæg. Imidlertid fremgår det, at medejerskabet tilsyneladende alene består i et ejerskab til en given elproduktion (på 800 GWh) frem for et ejerskab knyttet til selve produktionsapparatet.

Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt ejerskabet er knyttet til et anlæg, hvorved det må forventes, at SK Energi kan opføre anlægget som et aktiv i sit regnskab, eller om det er knyttet til en produktion, hvorved der vel snarere er tale om en leveringskontrakt frem for et egentligt ejerskab.

Svar (18/1 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
 Jeg har forelagt spørgsmålet for Elkraft, der oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»a. Avedøreværk 2

Det kommende Avedøreværk 2 er i henhold til aftalen mellem Sjællandske Kraftværker og Vattenfall organiseret som en selvstændig juridisk enhed – som et interessentskab. Interessenterne i selskabet er Sjællandske Kraftværker med en ejerandel på 60 pct. og Vattenfall med en ejerandel på 40 pct.

I henhold til interessentskabskontrakten har interessenterne ret til at aftage den produktion af el og varme, der svarer til deres ejerandel, ligesom de er forpligtet til at dække interessentskabets udgifter, herunder anlæg, drift og finansiering svarende til de respektive ejerandele.

b. Vandkraftdelen

Sjællandske Kraftværker overtager den 1. juli 1996 en aktiepost i aktieselskabet Indalskraft AB på 25,673 pct. Indalskraft AB er via et 100 pct. ejerskab af vandkraftselskabet Vattenfall Indalsälven AB ejer af syv vandkraftværker beliggende i Indalsälven i Nordland i Sverige.

Tilsvarende aftalen om Avedøreværk 2 har aktionærene ret til at udtage produktion af elektricitet fra Indalskraft AB svarende til deres ejerandele, ligesom de er forpligtet til at dække omkostningerne i forhold til deres ejerandele.

Normalårsproduktionen i de syv vandkraftværker er 3.116 GWh, hvoraf Sjællandske Kraftværkers andel udgør 25,673 pct., svarende til ca. 800 GWh.

Sjællandske Kraftværker er således via medejerskabet i Indalskraft AB direkte ejer af det fysiske produktionsapparat, der ligger bag leveringen af ca. 800 GWh/år.«

Spm. nr. S 946

Til miljø- og energiministeren (8/1 96) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil ministeren udelukke, at Sjællandske Kraftværkers aftale med Vattenfall i realiteten også omfatter el produceret på atomkraftværker?«

Begrundelse

Såfremt aftalen mellem SK Energi og det svenske Vattenfall i realiteten alene omfatter en given elproduktion og ikke består i et ejerskab af en given produktionsenhed, er der efter spørgerens mening alene tale om en leveringskontrakt, som i realiteternes verden er helt uafhængig af, hvorledes den modtagne strøm er produceret, og hvor en aktuel leverance af el lige så vel kan betragtes som atomkraft som vandkraft – medmindre der i aftalen er indført bestemmelser, som entydigt forbinder leverancen til produktion på de konkrete vandkraftanlæg.

Svar (18/1 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Elkraft, der oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Idet der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 945, kan det anføres, at Sjællandske Kraftværkers ejerskab af vandkraftværker i Indals- elven alene vedrører vandkraft.

Leverancerne af ca. 800 GWh er entydigt forbundet med produktion på de syv vandkraftværker, hvori Sjællandske Kraftværker er medejer. Da vandkraftproduktionen afhænger af nedbøren og derfor varierer fra år til år, vil Sjællandske Kraftværkers andel af elproduktionen også variere. Dette betyder som eksempel, at hvis produktionen på vandkraftværkerne i Indalskraft AB ét år kun udgør 3.000 GWh, modtager Sjællandske Kraftværker 770 GWh. Tilsvarende modtager Sjællandske Kraftværker 821 GWh ved en produktion på 3.200 GWh.«

Spm. nr. S 947

Til miljø- og energiministeren (8/1 96) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvilken CO₂-fortrængningspris i kr./ton CO₂ og merpris i kr./kWh koster Sjællandske Kraftværkers andel i Vattenfall sammenlignet med en investering i havvindmøller eller i små decentrale naturgasbaserede kraftvarmeværker?«

Begrundelse

Ifølge spørgerens oplysninger har SK Energi betalt ca. 2 mia. dkr. for retten til at købe de 800 GWh el årligt fra Vattenfall. Hertil kommer betalingen for selve strømmen. Spørgeren ønsker oplyst, hvorledes denne investering kan betale sig ud fra et CO₂-fortrængningsaspekt i forhold til andre potentielle CO₂-fortrængningsinvesteringer.

Svar (18/1 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det vurderes, at Sjællandske Kraftværkers (SK) køb af svensk vandkraft ikke i sig selv ændrer den danske CO₂-emission.

Baggrunden herfor er, at SK's køb af svensk vandkraft er et led i en samlet aftale med Vattenfall, hvor Vattenfall som modydelse til Sjællandske Kraftværkers adgang til svensk vandkraft får mulighed for at importere elektricitet fra Danmark produceret på et Avedøre 2. Udledning herfra svarer nogenlunde til, hvad der spares ved import af svensk vandkraft.

Køb af svensk vandkraft samtidig med salg af kraft fra et eventuelt Avedøreværk 2 kan således ikke sammenlignes med øvrige danske CO₂-reducerende virkemidler som havvindmøller eller decentrale naturgasfyrede kraftvarmeværker.

Hvis købet af svensk vandkraft ikke var bundet til et samtidigt aftag fra et eventuelt Avedøre 2, ville Vattenfall-aftalens CO₂-virkning være afhængig af principperne for, hvordan der korrigeres for import og eksport af el.

Internationalt er der dog ikke nogen fast praksis herfor, hvorfor opgørelsesmetoderne fortsat drøftes både i EU og i klimakonventions-sammenhæng.

Spm. nr. S 948

Til miljø- og energiministeren (8/1 96) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Kan Sjællandske Kraftværkers andel i Vattenfall betragtes som en del af Sjællandske Kraftværkers MW-kapacitet, som Sjællandske Kraftværker selv har dispositionsret over, og som kan idriftsættes efter det aktuelle danske elbehov?«

Begrundelse

Formålet med spørgsmålet er at få klarlagt, hvorvidt aftalen mellem SK Energi og Vattenfall indebærer en reel kapacitetsforøgelse af det danske elproduktionsapparat, eller om aftalen betyder, at kapaciteten betragtes på linje med andre elproduktionsenheder, hvor SK Energi ikke kan styre produktionen, som f.eks. for vindmøller.

Svar (18/1 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Elkraft, der oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Ejerskabet til vandkraftkapaciteten og det tilhørende aftalekompleks giver Sjællandske Kraftværker mulighed for at trække på en el-effekt på op til 200 MW, når det ønskes, under forudsætning af, at trækket sker inden for årsleverancen på ca. 800 GWh/år. Af hensyn til driften af vandkraftværket skal der normalt ske en vis minimal produktion. Den svarer til et minimalt træk på 20-80 GWh, afhængigt af årstiden (nedbøren).

Vandkraftkapaciteten kan således anvendes til at regulere efter døgnsvingninger i det danske elbehov og svingninger i den bundne elproduktion fra kraftvarmeproduktion og vindkraftproduktion.«

Spm. nr. S 844

Til skatteministeren (22/12 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at skattemyndighedernes nye beregning af skatteydernes

afstand mellem job og hjem kommer til at fremgå af selvangivelsen?«

Begrundelse

Tirsdag den 14. november 1995 kunne Radioavisen oplyse, at skattemyndighederne har fået et nyt edb-system, som er i stand til at beregne afstanden mellem folks arbejdsplads og bopæl. Når skattevæsenet har foretaget denne beregning, vil det jo være mest hensigtsmæssigt, om denne afstandsberregning kommer til at fremgå af selvangivelsen, således at skatteyderen har mulighed for at have kendskab til beregningsforudsætningerne hos skattemyndighederne.

For en lang række skatteydere vil der være problemer ved jobskifte, skiftende arbejdssted og andre afvigelser fra den edb-programmerbare standard, men det har ministeren sikkert helt styr på. Jeg vil derfor begrænse mig til ønsket om, at skatteyderne får indsigt i den computerberegnete afstand mellem arbejdsplads og hjem.

Svar (15/11 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

De centrale skattemyndigheder råder ikke over et edb-system, der kan beregne afstanden mellem borgernes hjem og arbejdsplads. Det er op til den enkelte borger selv at udregne afstanden og oplyse udgiften til befordring på selvangivelsen.

Jeg er bekendt med, at et privat firma har udviklet et edb-program, der kan beregne afstande mellem forskellige steder i landet, og at en del kommuner selv har anskaffet en pc-udgave af dette program. Programmet, der kører decentralt, anvendes af de kommunale skattemyndigheder til kontrol i det ligningsmæssige arbejde.

De oplysninger, som et standard-edb-program kan levere, vil for en lang række borgeres vedkommende ikke være i overensstemmelse med virkeligheden, da systemet ikke tager højde for borgernes arbejds- og bopælskift. Standard-edb-oplysninger vil derfor være uanvendelige som data til selvangivelsen, der kun udskriver faktuelle oplysninger.

Der er fra central side ingen aktuelle overvejelser om at overgå til edb-beregne de befordringsfradrag på selvangivelsen.

Spm. nr. S 868

Til undervisningsministeren (28/12 95) af:
Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke tiltag der gøres for at få højtuddannede udlændinge med ophold her i landet kanaliseret ud i virksomhederne med henblik på job f.eks. til fremme af eksporten?«

Begrundelse

En del udlændinge – flygtninge med permanent opholdstilladelse, indvandrere og andre med længerevarende ophold her i landet – har en højere uddannelse bag sig. Danske virksomheder, som arbejder på eksportmarkederne, kunne gøre nytte af disse højtuddannede folks viden om lokale markeder m.v. Spørgeren vil derfor gerne have indsigt i, hvad der gøres for at få udlændinge med højere uddannelse tilskyndet til at søge ansættelse i virksomhederne, eller hvad der gøres for at åbne virksomhedernes øjne for de fordele, sådanne ansættelser kan give.

De pågældende højere uddannede udlændinge har f.eks. nemmere ved at tilegne sig de nødvendige dansk- og/eller engelskkundskaber for hurtig indtræden på arbejdsmarkedet. De højtuddannede udlændinge vil givet også hurtigt kunne justere deres viden med henblik på en dansk ansættelse, når de i forvejen har en højere uddannelse bag sig.

Svar (17/1 96)

Undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.):

Jeg kan oplyse, at det normalt er de relevante uddannelsesinstitutioner, der vurderer udenlandske afsluttede videregående uddannelser med henblik på erhvervmæssig beskæftigelse. At hjælpe færdiguddannede udlændinge med at få beskæftigelse i bestemte virksomheder, ligger imidlertid uden for Undervisningsministeriets ressort.

Personer med udenlandske højere uddannelser, der ønsker at anvende deres uddannelse erhvervmæssigt i Danmark, kan imidlertid (bortset fra lovregulerede autorisationserhverv) uden videre søge ansættelse på baggrund af den udenlandske uddannelse. De pågældende er selv ansvarlige for at dokumentere indholdet af deres uddannelse over for potentielle arbejdsgivere, idet der i Danmark er få erhverv, hvortil der er lovkrav om en anerkendelse/godkendelse af en offentlig myndighed for tilladelse til at arbejde inden for det pågældende område.

Undervisningsministeriet er i øvrigt i gang med en kortlægning af procedurerne for vurdering af udenlandske uddannelser. Formålet hermed er at give den enkelte udlænding mulighed for hurtigt at orientere sig om, hvor den pågældende skal henvende sig for at få sin uddannelse vurderet, enten med henblik på fortsat uddannelse eller med henblik på arbejdsmarkedet.

Spm. nr. S 869

Til miljø- og energiministeren (28/12 95) af:
Kim Behnke (FP):

»Hvad er ministerens kommentar til den kritik, KOMGAS giver udtryk for i forhold til ministerens beregninger af de regionale naturgasselskabers økonomi?«

Begrundelse

I Berlingske Tidende den 13. november 1995 giver KOMGAS udtryk for utilfredshed med de beregninger og opgørelser over de regionale naturgasselskabers økonomi, som ministerens embedsmænd har udført.

Svar (10/1 96)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):

Af finansloven for 1996 fremgår, at regeringen vil fremsætte forslag til omlægning af støtten til naturgassektoren. Regeringen er i gang med at give forslaget til omlægning af støtten et konkret indhold. Forslaget vil herefter blive drøftet med aftaleparterne samt de regionale naturgasselskaber og DANGAS.

De beregninger og opgørelser over de regionale naturgasselskabers økonomi, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, vil blive taget op i de kommende drøftelser med de regionale naturgasselskaber.

Spm. nr. S 872

Til finansministeren (28/12 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvori tvisten mellem Finansministeriet og Danmarks Statistik vedrørende opgørelse af grønne afgifter består?«

Begrundelse

I dagbladet Børsen fra den 18. december 1995 kan man læse om en særlig uenighed mellem Finansministeriet og Danmarks Statistik vedrørende opgørelsen af de grønne afgifter. Det skulle efter artiklen være Finansministeriets synspunkt, at bøder, afgift for køreprøver, kørekort og nummerplader er at betragte som grønne afgifter, men det kan vel næppe være tilfældet.

Svar (9/1 96)

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Spørgsmålet om, hvad der henregnes til kategorien grønne afgifter, beror på et skøn.

Finansministeriets afgrænsning af begrebet grønne afgifter f.eks. i forbindelse med budgetoversigter, finanslov m.v. er bredere end Danmarks Statistiks afgrænsning, der nogenlunde følger de retningslinjer, der er indeholdt i EUROSTAT's foreløbige version af det miljøøkonomiske statistiksystem CERIEE.

Den væsentligste forskel er, at afgifterne på motorkøretøjer (vægtafgift, registreringsafgift og ansvarsforsikringsafgift) medtages i Finansministeriets opgørelse af grønne afgifter, hvilket ikke er tilfældet i Danmarks Statistiks opgørelse. Afgifterne på motorkøretøjer er skønnet til knap 21 mia. kr. i 1996.

Finansministeriets bredere definition følger den afgrænsning, der blev lagt til grund i midtvejsrapporten fra april 1994 fra embedsmandsudvalget vedrørende grønne afgifter og erhvervene, hvori det hedder:

»Afgifter er ikke alene velegnede som instrumenter i miljøpolitikken. De har også deres plads f.eks. i sundhedspolitikken og til rent fiskale formål, altså med henblik på at skabe provenu til dækning af det offentliges finansieringsbehov. En afgift kan imidlertid opfylde flere mål samtidig. Enhver afgift, der nedbringer miljøbelastningen i retning af et tilstræbt mål, kan karakteriseres som en miljøafgift, uanset om den også opfylder andre formål.« (Grønne Afgifter og Erhvervene, Finansministeriet april 1994, s. 15-16).

Når en sådan bred definition er anvendt, skyldes det, at man herved opnår en registrering af alle de områder, hvor afgifter alene eller sammen med administrative virkemidler medvirker til at opfylde miljøpolitiske mål, og hvor det kan være genstand for diskussion, om økonomiske eller administrative virkemidler er de mest hensigtsmæssige.

Som det fremgår af citatet, opfylder en række af de afgifter, der herved klassificeres som grønne afgifter, flere formål samtidig, f.eks. både miljøpolitiske og statsfinansielle.

Når motorafgifterne i den brede afgrænsning af grønne afgifter medregnes, skyldes det, at de påvirker biltrafikkens konkurrencedygtighed over for andre trafikarter, og at deres størrelse derfor indgår i overvejelserne om opfyldelsen af de miljøpolitiske målsætninger, f.eks. i henseende til CO₂-målsætningen.

Den konkrete talmæssige sammenligning, som omtales i Børsens artikel, vedrørte en opgørelse fra Finansministeriet i publikationen »Finanslovforslaget 1996 – Danmark på vej frem«, offentliggjort i forbindelse med fremlæggelsen af forslag til finanslov 1996. Her var i en summarisk opgørelse under grønne afgifter medtaget en samlepost omfattende indtægter fra gebyr for nummerplader, registrering af ejerskifte af motorkøretøjer, indtægter fra salg af pas, parkeringsafgift, bøder, køreprøver og kørekort.

Nogle af de pågældende afgifter har samme adfærdsmæssige virkning som motorafgifterne, f.eks. parkeringsafgiften, men flertallet ville ikke ved en mere detaljeret opgørelse blive henført til kategorien grønne afgifter. Den pågældende samlepost udgør i alt 1 mia. kr. eller ca. 2 pct. af de samlede grønne afgifter, og dette afgrænsningsproblem forrykker derfor ikke størrelsesordenen af de samlede grønne afgifter væsentligt.

Spm. nr. S 982

Til sundhedsministeren (11/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at dyr i Danmark har væsentlig bedre forhold end mennesker i tilfælde af sygdom?«

Begrundelse

Hvis en landmand kan se, at en gris eller en ko er blevet syg, har han helt frit valg i forhold til, hvilken dyrlæge han vil kontakte. Er den ene optaget, kan han ringe til den næste. Dyrlægen vil ofte komme særdeles hurtigt ud til det syge dyr. Behandlingen iværksættes øjeblikkeligt, og viser der sig komplikationer, kan dyret komme på dyreklinik til operation øjeblikkeligt for at opnå nødvendig behandling. Hvis dyrlægen begår fejl, kan der rejses erstatningskrav mod denne.

Hvis et menneske bliver syg, skal man ringe til en monopoliseret lægevagt, hvor man taler med en læge, man ikke selv vælger. Ofte er der meget lang ventetid, inden vagtlægen kommer i telefonen. Vagtlægen kommer kun særdeles sjældent ud til patienten. Telefondiagnosticering eller henvisning til selv at opsøge en lægevagt på skadestuen er det normale. Derefter må patienten vente, til en læge har tid. Hvis man er utilfreds med dette, er der ikke noget alternativ. Hvis det under denne akutte behandling bliver konstateret, at patienten skal undergå en egentlig operation, må patienten affinde sig med at blive skrevet på en venteliste og se frem til en ventetid på helt op til ¼ år inden behandling på hospital. Hvis lægen fjerner nyren i stedet for milten eller det raske ben, så kan man klage til Patientklagenævnet, hvor man igen må vente i årevis på en afgørelse. Her er så slet ikke nævnt de tilfælde, hvor patienten dør, mens vagtlægen ikke når frem, eller patienten dør på venteliste.

Svar (16/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Nej.

Spm. nr. S 983

Til finansministeren (11/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren give en samlet oversigt over, i hvilket omfang ministerier anvender konsulentfirmaer, som nuværende eller tidligere ansatte i ministeriet er ansat i eller ejer, med angivelse af, hvilke ministerier der er tale om, samt det beløbsmæssige omfang i perioden 1993-1995?«

Begrundelse

Det er kommet frem, at der i ministerierne anvendes den type konsulentaftaler, hvor ansatte eller tidligere ansatte i ministerierne er ansat i eller ligefrem ejer de konsulentfirmaer, ministerierne indgår aftaler med. Da den type arrangementer meget nemt kan give anledning til uheldige situationer, anmodes ministeren om at lade omfanget af den type aktiviteter undersøge. For at få indblik i, om aktiviteterne er tiltagende eller aftagende, bedes oplysningen givet for de seneste tre år.

Svar (17/1 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Finansministeriet er ikke i besiddelse af de ønskede oplysninger, men ministeriet er ved at færdiggøre en oversigt over ministeriernes anvendelse af eksterne konsulenter. Finansministeriet vil i forbindelse med afgivelsen af denne oversigt til Finansudvalget tilvejebringe oplysninger af den angivne art.

Spm. nr. S 996

Til trafikministeren (11/1 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 877 oplyse, hvorvidt mere end én færgerute vil have tilladelse til rutefart på Kattegat, når Storebæltsforbindelsen åbnes for trafik?«

Begrundelse

Af aftalen om Storebæltsforbindelsen fremgår, at en færgerute vil få lov til at fortsætte på Kattegat, når forbindelsen over Storebælt bliver åbnet. Med de seneste trafikprognoser for Kattegat kan det jo være en fristende mulighed for det politiske flertal bag Storebæltsforbindelsen at skabe bedre kundegrundlag for denne forbindelse ved at reducere antallet af tilladelser til færgefart på Kattegat. Spørgeren vil derfor gerne have ministerens tilsagn om, at alle de færgeruter, som kan klare sig på Kattegat, vil få lov til at have rutesejlds.

Svar (17/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Af § 7 i den politiske aftale om Storebælt af 12. juni 1986 fremgår det, at der efter åbningen af den faste forbindelse skal opretholdes mindst én færgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland over Kattegat. Hvis det ikke viser sig muligt, at opretholde en rute på (privat) driftsøkonomisk grundlag, forpligtes A/S Storebæltsforbindelsen til at sørge for besejlingen.

Det betyder, at alle færgerederier, der kan drive rutesejlds på et privat driftsøkonomisk grundlag, har mulighed for at opretholde deres rutesejlds og eventuelt oprette nye ruter også efter åbningen af den faste forbindelse over Storebælt.

Ad spm. nr. S 699

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Tom Behnke (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 2412, var sålydende:

Til justitsministeren (7/12 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvordan er kompetenceforholdet mellem Rigspolitechefen og politimestrene, og hvordan er ministerens status?«

Supplerende svar (16/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

De generelle regler om politimyndighed, herunder kompetenceforhold, fremgår af retsplejelovens kapitel 11. Efter lovens § 109, stk. 1, er justitsministeren øverste ansvarlige for politiet og udøver sine beføjelser gennem Rigspolitechefen, Politidirektøren og politimestrene.

Efter § 114, stk. 1, har politidirektøren og politimestrene den selvstændige ledelse af kredsens politi samt ansvar for udførelsen af det politiet påhvilende arbejde.

Rigspolitechefen har derimod ikke ved de nævnte bestemmelser en særlig adgang til at iværksætte særlige retshåndhævelsesskridt, herunder at indlede efterforskning af formodede overtrædelser af lovgivningen.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en konkret sag vedrørende vagtvirksomhed.

Efter lov om vagtvirksomhed meddeles autorisation til at udøve vagtvirksomhed af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil. Rigspolitechefen er ved Justitsministeriets bekendtgørelse om vagtvirksomhed bl.a. bemyndiget til at meddele autorisation til at udøve vagtvirksomhed. Rigspolitechefens afgørelser kan påklages til Justitsministeriet.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitechefen.

Rigspolitechefen har bl.a. oplyst følgende:

»Rigspolitechefen bliver bl.a. i sager vedrørende vagtvirksomhed jævnlig anmodet om stillingtagen til, hvorvidt der i et konkret tilfælde må formodes at foreligge et strafbart forhold.

Personer, der retter henvendelse til Rigspolitechefen om et formodet strafbart forhold, henvises til at kontakte politiet i den politikreds, hvor det strafbare forhold formodes at være begået.

Denne fremgangsmåde har også været benyttet i den nævnte sag. Rigspolitechefen har således ikke taget stilling til, hvorvidt der måtte foreligge overtrædelse af straffelagte regler i vagtvirksomhedsloven, ligesom man ikke har taget stilling til et eventuelt civilretligt spørgsmål om retten til et firmanavn.«

Anmeldelse af et formodet strafbart forhold skal efter retsplejelovens ordning indgives til politiet på det sted, hvor forholdet formodes at være begået, og skal således ikke indgives til eller behandles af Rigspolitichefen.

Klage over politiets efterforskning og sagsbehandling vedrørende strafforfølgning, herunder politiets afvisning af en anmeldelse af et formodet strafbart forhold, kan efter retsplejeloven indgives til vedkommende regionale statsadvokat.

Spm. nr. S 884

Til arbejdsministeren (29/12 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren anledning til at stramme op på rådighedsreglerne for ledige?«

Begrundelse

Det er ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 29. december 1995 kommet frem, at dagpenge-modtagere og udlændinge, der reelt skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet, tager på længerevarende ophold i udlandet. En stikprøvekontrol i Kastrup Lufthavn har vist omfattende misbrug af reglerne. Således har politi og toldere i lufthavnen inden for et år indberettet omkring 400 dagpengemodtagere, der var på vej ud af landet og dermed ikke kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet, således som loven foreskriver.

Den trafik må med øjeblikkelig virkning bringes til ophør, således at dagpengemodtagere skal give personligt fremmøde med deres dagpengekort og ikke som i dag skal have mulighed for at sende det til den respektive fagforening med posten.

Svar (9/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Spørgsmålet er foranlediget af vedlagte statusrapport fra Direktoratet for Arbejdslededsforsikringen (ikke optrykt her) over det samarbejde, der blev indledt i oktober kvartal 1994 med myndighederne i Kastrup Lufthavn.

Samarbejdet vedrører personer, der har opholdt sig i udlandet, medens de med urette

har modtaget overførselsindkomster, og personerne udfindes ved stikprøvekontrol ved hjemkomsten til Danmark.

Som det fremgår af rapporten, finder direktoratet, at samarbejdet har fungeret så godt og med så pæne resultater, at det giver grundlag for at udvide samarbejdet til de andre indrejsesteder i Danmark, og denne udvidelse er nu i gang.

Enhver form for misbrug af dagpengesystemet er uacceptabel. På den baggrund finder jeg det meget tilfredsstillende, at direktoratet har fået etableret et effektivt samarbejde med politi- og toldmyndigheder på dette område, og at dette samarbejde nu udvides. Et effektivt tilsyn har stor præventiv effekt, specielt når resultaterne – som her – offentliggøres, bl.a. via dagspressen.

Spørgeren har i begrundelsen for spørgsmålet anbefalet, at fejludbetalingerne undgås ved at kræve, at dagpengekort kun kan afleveres ved personligt fremmøde.

Det fremgår af rapporten, at fejludbetalingerne vedrører dagpenge, feriedagpenge, orlovsydelse, overgangsydelse og efterløn. Det ville derfor i givet fald være et betragteligt antal personer, der personligt skulle møde frem og legitimere sig i arbejdsløsheds-kasserne – eller eventuelt på arbejdsformidlingskontorerne, da ikke alle arbejdsløsheds-kasser har afdelinger – og opgaven ville derfor lægge beslag på mange ressourcer.

Selv om der er påvist et uacceptabelt og ikke helt ubetydeligt misbrug på dette område, så omfatter misbruget dog kun en lille andel af de mange personer, der modtager ydelser fra arbejdsløsheds-kasserne.

På det foreliggende grundlag finder jeg derfor ikke anledning til at ændre rådighedsreglerne. Jeg har dog anmodet direktoratet om løbende at orientere mig om resultaterne fra det nu udvidede samarbejde, således at jeg kan følge udviklingen på dette område. Endvidere har jeg anmodet direktoratet om at overveje, om der er behov for at forbedre informationen til de ledige, således at ingen ledige er i tvivl om, at rådighedsforpligtelsen kræver ophold her i landet.

Spm. nr. S 885

Til arbejdsministeren (29/12 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvilke fag kan ledige blive undervist i på AMU-centre og daghøjskoler?«

Svar (12/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I forhold til AMU-lovens bestemmelser er der ingen begrænsninger i, hvilke kompetencegivende AMU-kurser ledige kan deltage i på AMU-centrene. De kompetencegivende kurser, der udbydes på AMU-centrene, er åbne for såvel ledige som beskæftigede.

Ved optagelse på de enkelte kurser foretages der dog en prioritering af kursisterne, således at beskæftigede og personer med en arbejdsgivererklæring optages før ledige. Det betyder, at ledige kan komme til at vente lidt længere på optagelse end beskæftigede.

Herudover er der inden for arbejdsmarkedsuddannelserne tilrettelagt særlige kursusforløb for ledige, f.eks. den 1-årige arbejdsmarkedsuddannelse for ledige og længerevarende arbejdsmarkedsuddannelse for ledige (LAMU).

Undervisningsministeriet har oplyst, at daghøjskoleundervisning er tilrettelagt både for ledige og beskæftigede. Ifølge § 1 i lov om daghøjskoler og produktionshøjskoler m.v. giver daghøjskolerne tilbud om undervisning, hvis hovedsigte er folkeoplysning. Tilbudet skal styrke deltagerens personlige udvikling og forbedre deres muligheder i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet.

I henhold til § 2 kan daghøjskoletilbud omfatte emne- og projektorienteret undervisning, foredragsvirksomhed, studieture og ekskursioner m.v. samt praktik af kortere varighed i privat eller offentlig virksomhed.

Daghøjskolerne skal tilbyde deltagere med behov herfor undervisning, der styrker deltagerens grundlæggende færdigheder, og indtil 1/2 af undervisningstiden på det enkelte daghøjskoleforløb kan anvendes til undervisning, der hører under anden lovgivning, f.eks. lov om almen voksenuddannelse, undervisning af voksne indvandrere eller kompetenceafklarende forløb på en erhvervsskole.

Undervisningen på daghøjskoler er som hovedregel ikke fagopdelt, da grundlaget er folkeoplysning, hvor undervisningen tilrettelæg-

ges med udgangspunkt i deltagerens forudsætninger.

Med den nye daghøjskolelov, som trådte i kraft den 1. januar 1996, er der pligt til undervisning i grundlæggende færdigheder (dansk, regning og edb) for visse deltagere og mulighed for at sammenbygge daghøjskoleforløb med forløb på andre uddannelsesinstitutioner med tradition for mere fagopdelt undervisning.

Uddannelser, herunder kurser på AMU-centre og daghøjskoler, kan indgå i den individuelle handlingsplan, som udarbejdes af arbejdsformidlingen i samarbejde med den ledige. Handlingsplanen skal udarbejdes med udgangspunkt i den lediges ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Tilbudets karakter vil derfor være afhængig af den konkrete situation.

Spm. nr. S 970

Til sundhedsministeren (8/1 96) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der i Grønland ikke er tilfredshed med anonymitet omkring HIV-smitte, og at Grønland derfor har fulgt en strammere politik på området, der ophæver dele af anonymiteten, eventuelt hele anonymiteten, og vil ministeren sammenligne de danske og de grønlandske regler?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet oplyst om, at der i Grønland er sket en opstramning på området vedrørende de HIV-smittede, og ønsker derfor i svaret en redegørelse for, hvad Grønlands politik på området er i forhold til den danske lovgivning vedrørende anonymiteten eller eventuelt mangel på samme.

Svar (16/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vedlægger det udkast til bekendtgørelse om anmeldelse af erhvervet immundefekt syndrom (AIDS) og indberetning af HIV-antistofundersøgelser og -fund til Embedslægeinstitutionen i Grønland, som ministeriet har modtaget i slut-

ningen af november 1995 fra Grønlands hjemmestyre, og som er resultatet af en tidligere høring af blandt andre Sundhedsministeriet og Sundhedsstyrelsen. (Ikke optrykt her). Ifølge oplysninger fra hjemmestyret forestår endnu nogle mindre rettelser af teknisk art.

Udkastet er i det hele udarbejdet med de danske regler som forbillede og svarer til disse. Udkastet sikrer, at der er mulighed for anonym testning for HIV-antistof i Grønland. Personer, der har diagnosen AIDS, anmeldes som andre smitsomme sygdomme personidentificerbart.

Såfremt personer, der bliver testet, ikke ønsker at være anonyme, registreres deres identitet på Dronning Ingrid's Hospitals laboratorium. Oplysningerne skal alene anvendes til udtrækning af statistiske oplysninger og undergives særlige sikkerhedsforanstaltninger, således at uvedkommende ikke kan få adgang til oplysningerne.

Spm. nr. S 981

Til indenrigsministeren (10/1 96) af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til en spørgerunde blandt landets kommuneforeninger med henblik på at få oplysninger om, hvilke opgaver de enkelte kommuner hver for sig eller i samarbejde kan overtage fra amterne?«

Begrundelse

Formålet med spørgerunden er at sikre, at de enkelte kommuner får mulighed for at vurdere, hvilke opgaver de kan overtage direkte fra amterne, og hvilke opgaver de mener der eventuelt bør placeres i selskabsform. Tilbagemeldingerne skal foregå via kommuneforeningerne. Det ville være ønskeligt, om man samtidig bad om en tilbagemelding på de to forslag fra Hovedstadskommissionen.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at få en kortlægning af kommunernes holdning til en fremtidig opgavefordeling for bl.a. derigennem at sikre et godt grundlag for den offentlige debat om strukturreformer. Det er ikke tilstrækkeligt alene at involvere kommunerne i hovedstadsområdet.

Svar (19/1 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at baggrunden for dette er de overvejelser om en ændret opgavefordeling, som er kommet op i forbindelse med Hovedstadskommissionens betænkning nr. 1307 om hovedstadsområdets fremtidige struktur.

Hovedstadskommissionens betænkning blev offentliggjort den 8. januar 1996. Samme dag blev betænkningen sendt i høring hos samtlige kommuner og amtskommuner i hovedstadsområdet samt Københavns og Frederiksberg Kommuner, de kommunale organisationer og andre implicerede parter.

Betænkningen er herudover bl.a. fremsendt til orientering til samtlige kommuner og amtskommuner uden for hovedstadsområdet. Selv om kommunerne og amtskommunerne uden for hovedstadsområdet således ikke direkte er blevet hørt over betænkningen, har de derfor her en naturlig anledning til at fremkomme med synspunkter og bemærkninger til betænkningens forslag og indhold i øvrigt, herunder også overvejelserne om en ændret opgavefordeling.

Fristen for høringssvar vedrørende Hovedstadskommissionens betænkning er fastsat til den 8. februar 1996.

Herefter vil Indenrigsministeriet danne sig et overblik over de indkomne tilkendegivelser og høringssvar, og materialet vil derpå indgå som en del af grundlaget for de politiske forhandlinger om en hovedstadsreform.

På denne baggrund finder jeg ikke, at der aktuelt er grundlag for at igangsætte en særlig spørgerunde blandt landets kommuneforeninger.

Jeg skal i den forbindelse henvise til, at Folketingets Kommunaludvalg i sin beretning over forslag til folketingsbeslutning om indskrænkning af de tre offentlige forvaltningsled til to (B 61) har opfordret regeringen til, når arbejdet med hovedstadsreformen er færdiggjort, at nedsætte en bredt sammensat kommission med henblik på eventuelle ændringer i den hidtidige opgavefordeling mellem stat, amter og kommuner.

Efter min opfattelse vil det være mest hensigtsmæssigt at følge den sædvanlige fremgangsmåde i forbindelse med overvejelser om en ændret opgavefordeling, hvilket vil sige, at spørgsmålene vedrørende en eventuel ændret opgavefordeling først drøftes i et forum med

deltagelse af repræsentanter for de kommunale organisationer samt de relevante ministerier.

Spm. nr. S 898

Til skatteministeren (4/1 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren redegøre for ministerens overvejelser om ændrede beskatningsregler af bilismen, bl.a. som foreslået af Forenede Danske Motorejere (FDM) gennem afgiftsreformforslaget »Bilafgifter 2005«?»

Begrundelse

For mange danskere er bilen helt nødvendig for at komme til og fra arbejde. Samtidig er bilen ofte afgørende for at kunne bo på landet, fremfor at vi alle klumper os sammen i byerne. Derfor virker det helt grotesk, at man inden for ganske kort tid har gjort det gennemsnitligt ca. 1.000 kr. dyrere at være bilist i Danmark svarende til i alt 1,6 mia. kr.

Skal det undgås, at bilen også fremover lægges for had med øget drypvis beskatning til følge, kræver det en større forståelse for bilismens vilkår. FDM's reformforslag »Bilafgifter 2005« synes at være et godt grundlag for dette, hvorfor det er spørgerens håb, at ministeren vil komme med et udspil på baggrund af dette.

Svar (15/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Motororganisationernes forslag til ændring af afgiftsstrukturen på bilområdet »Bilafgifter 2005« er et interessant forslag. Forslagets sigte er at omlægge bilafgifterne inden for samme provenu med det mål, at miljøvirkningen af afgifterne forbedres. Forhøjelser af afgifterne på benzin og besiddelse anvendes til reduktion af registreringsafgiften. Afgiften på besiddelse, der i dag baserer sig på vægten, foreslås for nye biler omlagt til en afgift udregnet efter de enkelte bilmærkers brændstoføkonomi.

Ændringerne i afgiftsstrukturen bør efter organisationernes opfattelse ske gradvis over en årrække også for at sikre mod kapitaltab på den eksisterende bilpark og forstyrrelser af markedet.

Jeg hilser organisationernes forslag velkommen som et seriøst bud på, hvordan motorbeskatningen kunne indrettes. Forslaget er egnet til en dialog og diskussion om bilafgifternes virkning. Afgifterne på bilismen er høje, og det skal de også være. Ikke mindst væksten i CO₂-udledninger fra transportsektoren giver anledning til bekymring. I det omfang man yderligere gennem afgifterne skal forsøge at begrænse miljøvirkningerne fra transportsektoren, må det samlede afgiftstryk enten tendere mod at stige, eller afgifterne indrettes mere målrettet mod at fremme mindre miljøskadelig adfærd eller en kombination heraf. Bilorganisationerne har været fremsynede ved at erkende, at man bedst tjener miljøet og egne interesser ved at bestræbe sig på at skærpe afgifternes miljøvirkninger, hvorved behovet for hårdere afgiftsbelastning ved et givet miljømål kan reduceres.

Jeg har indledt drøftelser med organisationerne om bilafgifter og i samarbejde med organisationerne iværksat et nærmere teknisk analysearbejde.

Jeg har over for organisationerne gjort det klart, at regeringen ikke er indstillet på at ændre benzinafgiftspolitikken, hvorefter afgifterne søges sat så højt som muligt, dog således at benzinafgifterne ikke vil give anledning til fornyet grænsehandel. Denne politik, der blev fastlagt ved skattereformen, indebærer, at benzinprisen i Danmark ikke bliver højere end i Tyskland under forudsætning af, at avancerne i de to lande er identiske. Der er ikke umiddelbar udsigt til, at de tyske afgifter på benzin sættes i vejret.

Det andet element i organisationernes forslag, der ville forbedre miljøvirkningerne ved afgifterne, er en omlægning og forhøjelse af besiddelsesafgiften. Jeg er enig med organisationerne i, at de nye og mere pålidelige oplysninger om bilernes brændstoføkonomi, der vil være til rådighed senest 1. januar 1997, giver muligheder for at reformere besiddelsesafgiften i retning af bedre miljøincitamenter. Man kunne overveje forskellige modeller for indretning af besiddelsesafgiften (vægtafgiften), og regeringen vil i denne samling muligvis fremsætte et lovforslag om en ændring i afgiften.

Organisationernes forslag om omlægning af registreringsafgiften ved sanering af særlige fradrag giver også anledning til overvejelser.

Når strukturen i en besiddelsesafgift er beskrevet, vil det være muligt nærmere at vurdere virkningerne af en omlægning henimod en sådan ny besiddelsesafgift. Transportrådet har

allerede foretaget en vurdering af et sådant forslag på baggrund af organisationernes forslag. Den endelige form for den nye besiddelsesafgift vil dog få afgørende indflydelse på, hvilke virkninger man kan vurdere at en omlægning vil have.

Når dette analysearbejde er tilendebragt, vil regeringen i dialog med motororganisationerne drage de politiske konklusioner ud fra de forskellige hensyn, der må tages i bilafgiftspolitikken, og de nye muligheder, en reformeret besiddelsesafgift måtte give.

Ad spm. nr. S 276

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Inge Dahl-Sørensen (V) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketings-tidende 1995-96, side 1233, lød således:

Til justitsministeren (27/10 95) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Hvor mange fanger sad der mandag den 23.

oktober 1995 i de danske fængsler, fordelt på de åbne fængsler, hvilke straffe var de idømt, opdelt på intervaller på 1/2 år for samtlige, og hvad var de dømt for, idet alene den alvorligste forbrydelse for den enkelte medtages?«

Supplerende svar (19/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I fortsættelse af Justitsministeriets foreløbige besvarelse af 8. november 1995 af spørgsmål nr. S 276 af 27. oktober 1995 fra medlem af Folketinget Inge Dahl-Sørensen (V) kan det oplyses, at Direktoratet for Kriminalforsorgen nu har indhentet oplysningerne om samlet strafængde og kriminalitetsart, for så vidt angår indsatte, der den 24. oktober 1995 var indsat i åbent fængsel.

Der er på den baggrund udarbejdet 2 tabeloversigter, der vedlægges som bilag. Tabeloversigterne viser henholdsvis fordelingen på de åbne fængsler i alt (optrykt her) og fordelingen på de enkelte åbne fængsler (ikke optrykt her).

Indsatte, der optog celleplads i åbne fængsler tirsdag den 24. oktober 1995 kl. 24.00, fordelt efter hovedkriminalitet og idømt strafflængde, opgjort i halvårs-intervaller.

Åbne statsfængsler i alt

	Samlet idømt straf opgjort i halve år																			I alt					
	0-½	½-1	1-1½	1½-2	2-2½	2½-3	3-3½	3½-4	4-4½	4½-5	5-5½	5½-6	6-6½	6½-7	7-7½	7½-8	8½-9	9½-10	11½-12		13½-14	15½-16	16-16½	17½-18	Livs-tid
Hovedkriminalitet																									
Drab (forsætligt), drabsforsøg, vold med døden til følge (straffelovens § 237, evt. jf. § 21, og § 246)	1	-	1	-	-	3	-	3	-	2	2	4	-	-	-	7	-	7	4	2	2	1	1	1	41
Vold i øvrigt (forsætligt) - alle former, herunder trusler, samt ulovlig tvang og frihedsberøvelse (straffelovens § 119, §§ 244-245, §§ 260 og 261, § 266	202	38	14	7	5	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	269
Ildspåsættelse (straffelovens §§ 180-182)	4	3	9	3	1	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24
Anden personfarlig kriminalitet (fareforvoldelse m.v., straffelovens §§ 183-190, §§ 252-255 m.v.)	2	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3
Voldtægt, voldtægtsforsøg (straffelovens § 216, evt. jf. § 21)	2	7	4	2	2	2	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21

(Fortsætter)

(Fortsat)

	Samlet idømt straf opgjort i halve år																				I alt				
	0-¼	¼-1	1-1½	1½-2	2-2½	2½-3	3-3½	3½-4	4-4½	4½-5	5-5½	5½-6	6-6½	6½-7	7-7½	7½-8	8½-9	9½-10	11½-12	13½-14		15½-16	16-16½	17½-18	Livs-tid
Anden sædelighedskriminalitet samt incest (straffelovens § 210, §§ 217-235)	5	12	4	7	2	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	34
Narkotikakriminalitet (straffelovens § 191) samt lov om euforiserende stoffer	45	33	11	22	23	22	20	9	4	19	2	10	2	2	-	4	1	2	-	-	-	-	-	-	231
Røveri (straffelovens § 288)	17	23	23	16	11	10	4	4	2	5	2	2	2	-	1	-	-	3	-	-	-	-	-	-	125
Tyveri og hittegods, hæleri samt brugstyveri (straffelovens §§ 276 og 277, § 284, § 293)	125	53	19	10	3	1	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	213
Anden berigelseskriminalitet m.v., herunder underslæb, bedrageri, grov skattesvig, dokumentfalsk (straffelovens §§ 171-179, §§ 278-283, § 289 m.v.)	33	23	13	9	6	4	3	-	2	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	94
Hærværk (straffelovens § 291)	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7
Færdselslovovertrædelser, herunder med uagtsom legemsbeskadigelse og/eller manddrab (straffelovens §§ 241 og 249)	237	16	3	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	257

(Fortsætter)

(Fortsat)

	Samlet idømt straf opgjort i halve år																							I alt	
	0-½	½-1	1-1½	1½-2	2-2½	2½-3	3-3½	3½-4	4-4½	4½-5	5-5½	5½-6	6-6½	6½-7	7-7½	7½-8	8½-9	9½-10	11½-12	13½-14	15½-16	16-16½	17½-18		Livs-tid
Straffeloven i øvrigt...	15	-	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18
Særlovgivningen i øvrigt	36	2	1	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	41
I alt	731	211	103	79	54	48	32	17	8	28	6	17	4	2	3	11	1	12	4	2	2	1	1	1	1.378

Ad spm. nr. S 402

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Inge Dahl-Sørensen (V) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketings-tidende 1995-96, side 1481, lød således:

Til justitsministeren (8/11 95) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Hvor mange af de i alt 2.092 indsatte, der pr. 23. oktober 1995 skulle befinde sig i danske fængsler, var rent faktisk til stede, og hvor mange var udeblevet fra orlov, udgang, uddannelse eller arbejde uden for fængslet m.v.?«

Supplerende svar (19/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I fortsættelse af Justitsministeriets foreløbige besvarelse af 22. november 1995 af spørgsmål nr. S 402 af 8. november 1995 fra medlem af Folketinget Inge Dahl-Sørensen (V) kan det oplyses, at Direktoratet for Kriminalforsorgen nu har indhentet oplysningerne om, hvor mange der den 24. oktober 1995 optog celleplads, selv om de ikke var til stede på optællingstidspunktet.

Det fremgår heraf, at af de 2.092 indsatte, som den 24. oktober 1995 optog celleplads, var der 15, som var fraværende på grund af afvikling af udgang, 12 var fraværende på grund af udeblivelse efter udgang, og 2 var fraværende på grund af undvigelse/bortgang.

Spm. nr. S 980

Til indenrigsministeren (10/1 96) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Kan ministeren oplyse, hvilke informationer – om nogen og i givet fald på hvilket sprog – der gives til asylansøgere og indvandrere vedrørende de krav, der stilles for opnåelse af dansk statsborgerskab, og hvilke rettigheder den enkelte har over for den danske stat, og kan ministeren endvidere oplyse, hvor sådanne informationer bliver lavet og distribueret?«

Begrundelse

I de seneste år har vi i stigende grad oplevet, at personer, der ansøger om dansk statsborgerskab, er straffede for forskellige forbrydelser. Senest har en tyrkisk mand under et bryllup affyret en pistol (Ekstra Bladet den 26. december 1995 side 6-7), hvilket medførte dødsfald. Den pågældende har åbenbart ikke været klar over, at denne handling strider imod gældende dansk ret. Derfor er det vigtigt at få klarlagt, hvilke informationer indvandrere og asylansøgere får om dansk straffelov, samt hvilke forhold der vil fremme eller hæmme deres ansøgning om dansk statsborgerskab.

Svar (19/1 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet udtalelser fra Justitsministeriet, Dansk Flygtningehjælp og Udlændingestyrelsen.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at der i præasylfasen ikke gives særlig information om reglerne for opnåelse af dansk statsborgerskab, da det på dette tidspunkt ikke er afklaret, hvorvidt den enkelte asylsøger vil opnå opholdstilladelse her i landet. Ved registreringen som asylansøger i Danmark modtager alle asylansøgere imidlertid en skriftlig asylvejledning, der bl.a. informerer om reglerne for asyl, om asylproceduren, om indkvarteringsforhold, om meddelelse af opholdstilladelse og om forskellige humanitære organisationer. Asylvejledningen findes på 26 sprog inkl. dansk. Særlig for personer, der meddeles midlertidig opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., udleverer Udlændingestyrelsens kontor i Zagreb en særlig vejledning om rettigheder og pligter i forbindelse med den midlertidige opholdstilladelse. Asylansøgere og personer med midlertidig opholdstilladelse får endvidere bl.a. på særlige orienteringsmøder forskellig information af både Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp om deres rettigheder og pligter under opholdet i Danmark, herunder orientering om den danske straffelovgivning. Derudover har visse asylcentre et meget tæt samarbejde med den lokale politimyndighed, der i en række tilfælde har arrangeret informationsmøder på centrene.

Justitsministeriet har oplyst, at man ikke udsender oplysninger om betingelserne for at opnå statsborgerskab til udlændinge i Danmark, men at disse fremgår af publikationen »Samfundsnøglen«, der udsendes af Statens Information.

Dansk Flygtningehjælp har oplyst, at informationer vedrørende betingelser for opnåelse af dansk statsborgerskab ikke indgår systematisk i Dansk Flygtningehjælps rådgivning af asylansøgere og flygtninge. Flygtningehjælpen har ej heller udarbejdet informationsmateriale til de pågældende grupper om emnet. I flygtningehjælpsens blad Facet, der henvender sig direkte til flygtninge, er emnet statsborgerskab dog blevet berørt (Facet nr. 1, 1995). Facet, som også behandler andre spørgsmål om pligter og rettigheder i det danske samfund, udgives på dansk, somali, arabisk og bosnisk/kroatisk/serbisk. Pjecen anvendes blandt andet i den undervisning i dansk, som også indvandrere modtager i henhold til lov om undervisning af voksne indvandrere m.fl. Dansk Flygtningehjælp uddeler endvidere en række pjecer om flygtninges pligter og rettigheder i det danske samfund i forbindelse med almene orienterende møder samt i forbindelse med personlig rådgivning og vejledning. I den forbindelse orienteres tillige om forskellige strafferetlige spørgsmål.

Spm. nr. S 976

Til indenrigsministeren (9/1 96) af:
Ole Donner (DF):

»Hvilke planer har ministeren for lovgivningen om helårsophold i sommerhuse?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 9. januar 1996 arbejdes der både i Miljø- og Energiministeriet og i Indenrigsministeriet med hemmelige planer om effektivt at hindre borgerne i at bo i deres egne sommerhuse hele året. Ifølge rygterne mangler kun Socialministeriet at give sit samtykke.

Efter at Østre Landsret har givet Farum Kommune medhold i, at den havde ret til at give sommerhusejere dispensation til at bo i deres

sommerhuse hele året, virker det helt malplaceret yderligere at jage sommerhusejerne.

Svar (18/1 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Regelsættet om sommerhusområder fremgår af kapitel 8 i lov om planlægning, som henhører under Miljø- og Energiministeriet.

Allerede i forbindelse med Kommunernes Landsforenings sommerhuskonference den 12. januar 1995 afviste jeg, at problemerne med ulovlig beboelse af sommerhuse i vinterhalvåret kan løses ved en ændring af folkeregistreringslovgivningen. CPR- og folkeregistersystemet må nødvendigvis bevares som et neutralt og pålideligt register over de faktiske bopælsforhold, det vil sige, at borgerne registreres dér, hvor de faktisk bor – også når der er tale om et sommerhus. Jeg har derfor ingen planer om ændring af denne lovgivning.

Jeg har derimod på det rent administrative plan taget initiativ til at tydeliggøre den standardskrivelse udarbejdet af Kommunernes Landsforening, som folkeregistrene kan benytte, når folkeregistret efter bestemmelserne i § 5 i cirkulære nr. 127 af 27. juli 1995 om folkeregistrering skriftligt skal gøre tilflyttere til en sommerhusadresse opmærksom på planlovgivningens forbud mod helårsbeboelse af sommerhuse, således at disse udtrykkeligt gøres opmærksom på, at »en tilmelding til en sommerhusadresse ikke er en accept af, at sommerhuset lovligt kan beses i vinterhalvåret, uanset at der eventuelt tildeles visse ydelser, institutionsplads m.v. efter anden lovgivning«.

Spm. nr. S 977

Til miljø- og energiministeren (9/1 96) af:
Ole Donner (DF):

»Hvilke planer har ministeren for lovgivningen om helårsophold i sommerhuse?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 9. januar 1996 arbejdes der både i Miljø- og Energiministeriet og i Indenrigsministeriet med hemmelige planer

om effektivt at hindre borgerne i at bo i deres egne sommerhuse hele året. Ifølge rygterne mangler kun Socialministeriet at give sit samtykke.

Efter at Østre Landsret har givet Farum Kommune medhold i, at den havde ret til at give sommerhusejere dispensation til at bo i deres sommerhuse hele året, virker det helt malplaceret yderligere at jage sommerhusejerne.

Svar (16/1 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det er regeringens opfattelse, at der ikke må kunne rejses tvivl om de danske sommerhusområders status som rekreative ferie- og fritidsområder.

Jeg kan bekræfte, at der som opfølgning af den sommerhuskonference i januar 1995, som Kommunernes Landsforening tog initiativ til, er igangsat drøftelser mellem en række ministerier om håndhævelsen af sommerhusreglerne også set i lyset af reglerne om blandt andet folkeregistre og sociale ydelser.

Dette arbejde er tilrettelagt således, at der blandt andet afventes afgørelse i en række væsentlige retssager om sommerhusreglerne.

Arbejdet sigter ikke mod lovgivningsinitiativer på nuværende tidspunkt.

Østre Landsrets dom den 5. januar 1995 i sagen om Farum Kommunes dispensationer til helårsbeboelse i sommerhusområdet »Trevang« giver mig ikke anledning til at fremskynde arbejdet med opfølgning af sommerhuskonferencen.

Fristen for Tilsynsrådet for Frederiksborg Amts anke af Østre Landsrets dom er 8 uger.

Spm. nr. S 958

Til arbejdsministeren (8/1 96) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvor stor en andel af de udbetalte feriedagpenge fra staten til Arbejdsmarkedets Feriefond der ikke benyttes af dagpengemodtagere, idet de pågældende dagpengemodtagere afholder sig fra at holde ferie?«

Svar (15/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen): Staten udbetaler ikke feriedagpenge til Arbejdsmarkedets Feriefond. Jeg går ud fra, at der tænkes på den uhævede feriegodtgørelse, der tilfalder fonden. Jeg vil derfor gerne i det følgende præcisere begreberne og problemstillingen.

Feriegodtgørelse indbetales løbende enten til Feriekonto eller – for størstedelens vedkommende – til en overenskomstbaseret ferieordning, hvorfra beløbet udbetales, når lønmodtageren holder ferie. *Feriegodtgørelse*, der ikke er hævet inden ferieårets udløb, tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond eller – for størstedelens vedkommende – de private feriefonde. Dette benævnes uhævet feriegodtgørelse.

Der har i de senere år været en væsentlig stigning i den uhævede feriegodtgørelse på trods af øgede bestræbelser på at gøre lønmodtagerne opmærksom herpå inden ferieårets udløb, f.eks. i form af OBS-udsendelser og »omvendte rykkere«.

Feriedagpenge er en særlig dagpengeydelse, som optjenes på grundlag af perioder, hvorunder arbejdsløsheds-kassen har udbetalt ydelser – dog ikke efterløn – til medlemmet, perioder, hvorunder kommunen har udbetalt sygedagpenge, samt perioder, hvorunder der er udbetalt voksenuddannelsesstøtte i henhold til loven herom.

Det er en betingelse for at få udbetalt feriedagpenge, at medlemmet holder ferie. Retten til feriedagpenge er i øvrigt betinget af, at medlemmet på ferietidspunktet har afholdt sin egen optjente ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Dagpengemodtagere har ikke pligt til at holde ferier, og der er i analyser foretaget af en arbejdsgruppe vedrørende uhævet ferie godtgørelse peget på, at en del af beløbet kan vedrøre personer, som i stedet vælger at oppebære dagpenge. I den forbindelse bemærkes, at det som hovedregel ikke kan betale sig for lønmodtageren at modtage dagpenge i stedet for feriepenge. Feriepengene modsvarer en fuld lønindtægt, mens dagpenge som bekendt højst udgør 90 pct. heraf.

For nærmere at belyse, hvor stor en del af den uhævede feriegodtgørelse der stammer fra dagpenge- og orlovsydelsesmodtagere, vil der blive foretaget en samkøring af de personer, der ikke har hævet deres feriegodtgørelse i ferieårene 1993-94 og 1994-95, med dagpengemodtagere i samme periode. Arbejdet hermed blev påbe-

gyndt i oktober sidste år. På baggrund af disse oplysninger vil der blive taget skridt til på en hensigtsmæssig måde at sikre, at dagpenge- og orlovsydelsesmodtagere, der har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse fra et tidligere ansættelsesforhold, hæver deres feriepenge, jf. også min besvarelse af spørgsmål nr. S 959.

Spm. nr. S 959

Til arbejdsministeren (8/1 96) af:

Lene Espersen (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre, at staten ikke fremover udbetaler dagpenge i den periode, hvor dagpengemodtagere, der igennem et tidligere job har optjent feriepenge, er berettiget til at holde ferie for disse?«

Svar (15/1 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som det måtte være spørgeren bekendt, skal det ifølge aftalen om finansloven for 1996 mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti undersøges, hvordan det sikres, at dagpengemodtagere, der har optjent ferie med feriegodtgørelse fra et tidligere ansættelsesforhold, afholder denne ferie.

Jeg henviser til punkt b) i vedlagte side fra bemærkningerne til lovforslag nr. L 14, der indgår i aftalen om finansloven. (Ikke optrykt her).

Som jeg har nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 958, tog Arbejdsministeriet allerede i oktober sidste år initiativ til at føre denne hensigtserklæring ud i livet, idet det p.t. undersøges, hvor stor en del af den uhævede feriegodtgørelse der vedrører dagpengemodtagere. Jeg vil afvente resultatet af denne undersøgelse, før jeg tager initiativ til at ændre reglerne.

Spm. nr. S 978

Til forskningsministeren (10/1 96) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor dispensationsmulighederne fra CE-mærkning af elektroniske produkter i medfør af EMC-direktivet

ikke gælder for alle de af direktivet berørte danske virksomheder, og vil ministeren desuden redegøre for, hvorledes ovenstående stemmer overens med kommissær Martin Bangemanns brev til ministeren om sagen samt vedlægge dennes svarbrev på ministerens henvendelse sammen med svar på nærværende spørgsmål?«

Svar (18/1 96)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Der er – som meddelt i mit svar på spørgsmål nr. S 610 – ingen hjemmel til dispensation i EMC-direktivet. Det, der fremgår af kommissær Martin Bangemanns svar til mig af 20. december 1995, er Europa-Kommissionens skriftlige fortolkning af EMC-direktivet, der betyder, at visse ikke-CE-mærkede elektriske apparater også vil kunne sælges efter den 1. januar 1996, uden at dette strider mod EMC-direktivet.

Kommissær Bangemann henviser i sit brev til en af Kommissionen foreslået løsning på problemet med usolgte apparater, som blev drøftet på et møde den 21. november 1995. Denne løsning er beskrevet i et kommissionsnotat af 16. oktober 1995, hvoraf det utvetydigt fremgår, at de varer, der lovligt kan sælges efter den 1. januar 1996, dels skal opfylde visse krav mht. elektromagnetiske forstyrrelser og dels skal have været fysisk til stede hos grossister og detailhandlere den 31. december 1995.

Forklaringen på, at ikke-CE-mærkede apparater, der stadig befandt sig hos producenter den 31. december 1995, ikke er omfattet, er, at disse apparater ikke betragtes som markedsført. Et apparat betragtes nemlig først som markedsført, når det har forladt producenten, og hvis ikke-CE-mærkede apparater skal kunne sælges efter den 31. december 1995, skal de have været markedsført inden denne dato.

Markedsføring er imidlertid ikke tilstrækkeligt. Ifølge EMC-direktivet og den danske lov kan ikke-CE-mærkede apparater ikke markedsføres eller ibrugtages efter overgangsperiodens udløb.

Når det alligevel vil være muligt ikke blot at sælge, men også ibrugtage visse ikke-CE-mærkede varer efter den 1. januar 1996, skyldes det, at de såkaldte klar til brug-varer (som ikke kræver montering eller installering) betragtes som ibrugtaget så snart, de er markedsført. Dette fremgår bl.a. af første afsnit side 2 i kommissær Martin Bangemanns brev af 20. december 1995,

som refererer fra Kommissionens Vejledning i anvendelse af de direktiver om teknisk EF-harmonisering, der er udarbejdet på grundlag af bestemmelserne i den nye metode og den globale metode (hvilket er den danske titel på det, som kommissær Bangemann benævner: Guide on the New Approach).

I modsætning til hvad kommissær Martin Bangemann skriver, har Danmark ikke ændret holdning i sagen om salg af ikke-CE-mærkede apparater. Danmark har hele tiden været interesseret i en løsning, som alle EU-landene kunne være enige om. Men vi har samtidig fastholdt, at det juridiske grundlag skulle være i orden, og har derfor anmodet Kommissionen om skriftligt at meddele sin fortolkning af direktivet. Det var imidlertid først med kommissær Bangemanns svar på min henvendelse, at det lykkedes at få denne skriftlige fortolkning, som nu er det juridiske grundlag for det lovforslag, der for tiden behandles i Folketinget.

Indholdet af lovforslaget, der følger Kommissionens fortolkning af direktivet og dermed ifølge kommissær Bangemann vil være på linje med de andre 14 EU-landes opfattelse af situationen, er kort sagt: Klar til brug-varer, der den 31. december 1995 befandt sig hos grossister eller detailhandlere, betragtes både som markedsført og ibrugtaget inden udløbet af direktivets overgangsperiode og kan derfor lovligt sælges efter denne dato, hvis de opfylder visse krav mht. elektromagnetiske forstyrrelser. Varer, der ikke opfylder disse betingelser, kan ikke sælges.

Kommissær Martin Bangemanns brev af 20. december 1995, Kommissionens notat af 16. oktober 1995 samt afsnittet om fortolkning af visse begreber i ovennævnte vejledning vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 936

Til sundhedsministeren (8/1 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for sin holdning til Århus Kommunes nægtelse af at yde hjemmehjælp til en 100 pct. invalideret kvinde?«

Begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet den 15. december 1995 er Århus Kommune øjeblikkelig ophørt med at yde hjemmehjælp til en lam kvinde, efter at hendes mand via videokamera har afsløret, at hjemmesygeplejerskerne har vasket kvinden om munden med en bakterieinficeret klud.

Foreløbigt svar (16/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg kender kun den omtalte sag fra Århus Kommune ud fra de oplysninger, der har været fremme i pressen.

Jeg har på baggrund af det stillede spørgsmål anmodet Århus Kommune om at redegøre nærmere for sagen. Når denne redegørelse foreligger, vender jeg tilbage med en uddybende besvarelse.

Spm. nr. S 895

Til arbejdsministeren (4/1 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange i delperiode 2/aktivperioden der efter de senest tilgængelige oplysninger er henholdsvis arbejdsløse og i aktivering, og hvor mange af dem, der efter ministerens tidsplan skulle være i aktivering i delperiode 2, der faktisk er i aktivering, og hvor mange der er arbejdsløse, samt hvor mange i delperiode 2/aktivperioden der den seneste måned (eventuelt uge/4-ugers-periode) er overgået fra arbejdsløshed til ikkearbejdsløshed (beskæftigelse, aktivering eller andet) eller fra aktivering til arbejdsløshed?«

Begrundelse

Finanslovforslaget m.v. betyder, at der er lagt en meget ambitiøs tidsplan for indfasningen af den fremrykkede aktivering. Samtidig har forligspartierne afvist at lave en retsgaranti, der sikrer de langtidsarbejdsløse 3 års aktivering. Derfor har det stor interesse at følge, hvorvidt tidsplanen har nogen udsigt til at blive gennemført. De forskellige tal, der efterspørges i spørgsmålet, vil kunne hjælpe til at belyse dette.

Svar (18/1 96)**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Det kan skønnes, at der ved udgangen af 1995 var i gennemsnit ca. 30.000 personer i delperiode 2. Ifølge de seneste opgørelser fra Arbejdsmarkedsstyrelsen var der i november måned ca. 14.900 delperiode 2-personer i aktivering under den aktive arbejdsmarkedspolitik. Det kan på den baggrund skønnes, at ved udgangen af 1995 var ca. halvdelen af de 30.000 delperiode 2-personer i aktivering, mens ca. halvdelen var ledige.

Ifølge indfasningsplanen for delperiode 2-indsatsen skal alle delperiode 2-personer med mere end ét års ledighed bag sig i delperiode 2 omfattes af ret og pligt til aktivering ved udgangen af 1995.

Af de 30.000 personer i delperiode 2 havde ca. 15.000 mere end ét års ledighed bag sig i delperiode 2 og var dermed omfattet af indfasningsplanen for ret og pligt til aktivering ved udgangen af 1995.

Antallet af aktiverede i delperiode 2 er vokset kraftigt i løbet af 2. halvår 1995. Således er bestanden af delperiode 2-personer i aktivering vokset fra under 10.000 i juli måned til de knap 15.000 i november måned. Hovedparten af disse aktiverede er personer med mere end ét års ledighed bag sig i delperiode 2, og det kan på den baggrund skønnes, at mere end 10.000 af de 15.000 personer med mere end ét års ledighed bag sig i delperiode 2, var i aktivering ved udgangen af 1995.

AF-regionernes sidste vurdering af målgruppen for indfasningen af delperiode 2-indsatsen er fra midt i oktober 1995. Regionerne skønnede her, at ca. 15.000 ledige i delperiode 2 skulle have udarbejdet en handlingsplan og være i aktivering inden 31. december 1995.

Ca. 2.300 ud af de ca. 15.000 ledige i delperiode 2, der efter tidsplanen skulle have udarbejdet en handlingsplan og være i aktivering inden udgangen af 1995, manglede medio oktober 1995 at få udarbejdet en handlingsplan. Regionerne har over for Arbejdsmarkedsstyrelsen oplyst, at de 2.300 vil få udarbejdet en handlingsplan inden udgangen af 1995 og dermed vil blive omfattet af retten og pligten til tilbud inden udgangen af 1995.

Ca. 9.100 af de ca. 15.000 ledige var i aktivering på det pågældende tidspunkt. De resterende ca. 3.600 ledige havde således fået udarbejdet en handlingsplan, men var ikke i aktivering på

opgørelsesdagen, fordi de enten netop havde afsluttet et aktiveringstilbud og skulle påbegynde et nyt eller stod over for at starte deres første aktiveringstilbud i delperiode 2.

Oplysningerne ovenfor kan sammenfattes således:

Status for nettomålgruppen for aktivering medio oktober 1995.

Nettomålgruppe	15.000
– heraf i aktivering	9.100
– heraf med en handlingsplan, men pt. ikke i aktivering	3.600
– heraf uden en handlingsplan	2.300

Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at det af tekniske grunde ikke er muligt rimelig hurtigt at besvare sidste del af det stillede spørgsmål.

Jeg kan endelig oplyse, at det med finanslovaftalen for 1996 er forudsat, at den resterende gruppe af ledige i delperiode 2 (nu: aktiverperioden) skal have udarbejdet en handlingsplan og være i aktivering inden 1. juli 1996.

Ad spm. nr. S 807

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Peter Hansen-Nord (V) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar et af optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 2436, var sålydende:

Til justitsministeren (18/12 95) af:

Peter Hansen-Nord (V):

»Hvordan harmonerer hensigten bag ellovens § 13 a med konsekvenserne af den ny § 9 a, som giver uafhængige elproducenter ret til at investere i eleffekt, der ikke er nødvendig af hensyn til forsyningen med el, og ret til afsætning til garanterede priser, og kommer § 13 a eller § 9 a først, eller er § 13 a illusorisk i denne sammenhæng?«

Supplerende svar (11/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som anført i den foreløbige besvarelse af 3. januar 1996 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Miljø- og Energiministeriet, Energistyrelsen, der har oplyst følgende:

»Ved elforsyningslovens § 13 a, som er indført i februar 1994, er elselskaberne blevet pålagt at udføre en integreret ressourceplanlægning, dvs. at de skal afveje udbygning med produktionsanlæg over for gennemførelsen af elbesparelser hos forbrugerne.

Bestemmelsen i § 13 a drejer sig således om elselskabernes planlægning. Der er tale om en udbygning af de hidtidige bestemmelser om, at bevillingshaverne efter elforsyningsloven skal planlægge for udbygningen med nye anlæg (§ 5, stk. 1, nr. 4); formålet med de nye bestemmelser har været at sikre, at energibesparelser bliver inddraget i planlægningen.

Efter elforsyningsloven har miljø- og energiministeren forskellige beføjelser til at styre udbygningen af elforsyningsanlæg. Der er således bestemmelser om godkendelse af produktionsanlæg over 25 MW og transmissionsanlæg over 100 kV (§ 5, stk. 1, nr. 5) og bestemmelser om påbud om at anvende bestemte former for energi m.v. (§ 13).

Disse bestemmelser er ikke ændret i forbindelse med bestemmelserne i § 13 a om integreret ressourceplanlægning. Det har i det hele ikke været hensigten med bestemmelserne om integreret ressourceplanlægning, at elselskaberne skal kunne disponere frit over, hvorledes elforsyningsanlæggene bliver udbygget. Elselskabernes dispositioner skal således stadig foregå inden for de overordnede energipolitiske rammer, som fastsættes af regeringen og Folketinget.

Dette fremgår også af bemærkningerne til § 13 a om, at elselskabernes planer som hidtil vil danne grundlag for behandlingen af ansøgninger om godkendelse af anlæg efter elforsyningsloven.

Bestemmelserne i § 9 a er således en del af de energipolitisk fastsatte rammer, inden for hvilke elselskaberne skal udføre deres planlægning efter § 13 a.«

Justitsministeriet har ikke bemærkninger til det af Energistyrelsen anførte.

Spm. nr. S 837

Til undervisningsministeren (21/12 95) af:
Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren bekræfte, at læreres vold mod børn er strafbar, uanset om volden finder sted

på en kommunal eller privat drevet skole, og kan ministeren bekræfte, at den såkaldte revselsesret for lærere er afskaffet både ved retningslinjer for skolerne og gennem retspraksis i straffesager?«

Begrundelse

Forlydender i dagspressen i den senere tid kunne efterlade det indtryk, at skolebørns retsbeskyttelse er afhængig af, om barnet er elev på en kommunal eller privat drevet skole.

Svar (15/1 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det følger af straffelovens § 244, at den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Der er ikke en såkaldt revselsesret for lærere. Selv om der formentlig stadig er et begrænset område, hvor fysisk afstraffelse af børn som led i opdragelsen er straffri, kan det kun antages at gælde for forældre og personer, der står i forældres sted, og ikke for lærere.

En lærers afstraffelse af en elev vil derfor kunne være strafbar. Det gælder, uanset om der er tale om en lærer i folkeskolen eller i en fri grundskole.

Der er ikke hjemmel i lov om friskoler og private grundskoler til at fastsætte regler om undervisningens indhold og tilrettelæggelse eller om disciplinære forhold. Undervisningsministeriet har derfor heller ikke udsendt retningslinjer om afskaffelse af den såkaldte revselsesret. Vi orienterer skolerne om retstilstanden.

Ganske vist er det i bekendtgørelse om fremme af god orden i folkeskolen udtrykkelig nævnt, at legemlig straf ikke må anvendes, men som det fremgår ovenfor følger det af straffeloven, at skolebørns retsbeskyttelse er ens i folkeskolen og i de frie grundskoler.

Jeg har ikke grundlag for at udtale mig om retspraksis i straffesager vedrørende revselsesretten.

Spm. nr. S 894

Til justitsministeren (4/1 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvorfor har en umyndiggjort person ikke ret til at oprette en kapitalpension?«

Begrundelse

Anbringelsesformen forekommer ikke mindre sikker end investering i f.eks. obligationer, hvor der er en kursrisiko, hvis disse papirer sælges før udløb.

Svar (19/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ifølge § 1, stk. 1, 1. og 2. pkt., i lov nr. 211 af 13. maj 1981 om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m.v. må umyndiges midler kun anbringes som kontant indskud i et pengeinstitut eller i aktiver, der giver fuldt betryggende sikkerhed for midlernes bevaring.

I bekendtgørelse nr. 869 af 17. december 1991 om anbringelse af umyndiges midler og båndlagt arv er der fastsat nærmere regler for anbringelse af umyndiges midler. Anbringelse må kun ske som kontant indskud i et pengeinstitut eller i værdipapirer, herunder obligationer, efter nærmere angivne regler. Efter § 5 i bekendtgørelsen kan midlerne dog med Civilretsdirektoratets godkendelse anbringes på anden måde end bestemt i bekendtgørelsen, når særlige grunde taler derfor.

Anbringelse af en umyndigs midler på en kapitalpensionskonto kræver Civilretsdirektoratets tilladelse efter § 5.

Reglerne i anbringelsesbekendtgørelsen er i overensstemmelse med forarbejderne til myndighedsloven især udformet med henblik på at sikre og bevare den umyndiges formue.

Som følge heraf er Civilretsdirektoratet normalt tilbageholdende med at dispensere fra anbringelsesreglerne, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Ansøgninger om oprettelse af kapitalpensions- og selvpensioneringskonti afslås normalt. Midlerne bindes for en ofte lang periode, og ved ophævelse i utide skal der svares en afgift på 60 pct. Det vil endvidere ofte være uvist, hvilken værdi opsparingen vil have ved ophævelsen af ordningen. Hertil kommer, at der er en videre

adgang end efter de sædvanlige anbringelsesregler til at anbringe midlerne i værdipapirer.

Ved ansøgninger om oprettelse af eller indbetaling på kapitalpensionskonto vurderes imidlertid de konkrete omstændigheder i sagen. I den forbindelse lægges navnlig vægt på den umyndiges alder og personlige forhold, kapitalens størrelse og den umyndiges indtægtsforhold i øvrigt, samt om der tidligere er indbetalt til kapitalpensionsordninger eller lignende.

Det tilføjes, at lov om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m.v. den 1. januar 1997 ophæves og erstattes af reglerne i værgemålsloven. Der er dog ikke ved værgemålslovens gennemførelse tilsigtet en ændring af reglerne for anbringelse af midler tilhørende en person under værgemål.

Spm. nr. S 956

Til sundhedsministeren (8/1 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 838 oplyse, hvilke »etiske aspekter« der forhindrer transplantation af nyrer fra hjerstedøde?«

Svar (15/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Af bemærkningerne til forslag til lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v. fremgår bl.a. følgende (Folketingstidende 1989-90, Tillæg A, sp. 3797):

»Dette vil efter de foreliggende lægevidenskabelige oplysninger indebære, at den behandlingsform, der består i de nuværende nyretransplantationer, kan foretages under optimale betingelser, og at organmodtageren dermed vil få en bedre og mere levedygtig nyre. Ved nyretransplantationer sættes hjertet i dag i nogle tilfælde i gang igen, efter at (hjerter)døden er konstateret. Efter indførelse af hjernedøds-kriteriet vil denne fremgangsmåde kunne ophøre.«

Det er på denne baggrund, udtrykket »etiske aspekter« er anvendt ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 838.

Spm. nr. S 934

Til landbrugs- og fiskeriministeren (5/1 96) af:
Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, om der er overvejelser i ministeriet om at nedsætte vægtgrænsen for udbetaling af handyrpræmie, som i dag er 200 kg slagtevægt, til f.eks. 150 kg?«

Begrundelse

Spørgeren er interesseret i at få oplyst, om ministeriet i øjeblikket arbejder på at få ændret vægtgrænsen på 200 kg slagtevægt til f.eks. 150 kg, samt hvor langt ministeriet er i disse overvejelser.

Ændringen kunne efter spørgerens opfattelse blandt andet begrundes i, at en slagtevægt på 150 kg vil tage en del af overproduktionen samt måske give en bedre og mere ensartet kødkvalitet.

Svar (16/1 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan bekræfte, at Landbrugs- og Fiskeriministeriet ved flere lejligheder i Bruxelles har talt for en nedsættelse af vægtgrænsen for udbetaling af handyrpræmie. Ministeriet har blandt andet ud fra et synspunkt om produktionsbegrænsning både argumenteret for en nedsættelse til 180 kg og stillet sig positiv over for indførelsen af en kalvepræmie inden for det regionale loft.

De danske synspunkter har ikke vundet gehør og den afvisende holdning over for forslaget vurderes fortsat at være til stede. Argumenterne mod en nedsat slagtevægt er hovedsagelig gået på en manglende tro på den produktionsbegrænsende effekt samt på, at flere dyr bliver præmieberettigede, hvilket kan føre til overskridelse af de regionale lofter i EU og i givet fald påvirke præmiebeløbet i nedadgående retning.

Spm. nr. S 767

Til justitsministeren (13/12 95) af:
Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke udgifter politiet, retsvæsenet, ministeriet m.fl. har haft i forbindelse med de forskellige ulovlige aktioner, der har fundet sted i den lange konfliktperiode i Ri-Bus-konflikten?«

Begrundelse

Der henvises til liste med statistiske oplysninger om timeforbrug udarbejdet af politiet i Esbjerg.

Svar (17/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Rigspolitichefen har oplyst følgende om *politiets* udgifter:

Politiet udarbejder ikke generelt udgiftsopgørelser i forbindelse med løsning af konkrete politimæssige opgaver. Dog kan forbruget af mandskabstimer i forbindelse med Ri-Bus-konflikten på baggrund af oplysninger fra politimesteren i Esbjerg opgøres til i alt 75.948, svarende til ca. 45 årsværk. Denne opgørelse indeholder alene det direkte involverede operative personale og således ikke den bistand, der er ydet fra den almindelige vagttjeneste, kriminalpolitiet m.v.

Rigspolitichefen har i øvrigt oplyst, at samtlige politikredse med undtagelse af Bornholm har stillet politipersonale til rådighed for løsning af opgaven. Bl.a. dette forhold har medført en lang række driftsomkostninger, herunder navnlig rejseudgifter samt time- og dagpenge.

Endelig har løsningen af opgaven medført et væsentligt forbrug af merarbejde, som Rigspolitichefen ikke har fundet det forsvarligt at afspadsere. Rigspolitichefen har på denne baggrund besluttet, at politikredsene kan udbetale merarbejdsvederlag i en samlet størrelsesorden af ca. 4 mio. kr.

Ri-Bus-konflikten har herudover medført en mere begrænset merbelastning for det øvrige justitsvæsen.

For *retternes* vedkommende har buskonflikten således medført et øget ressourceforbrug ved retten i Esbjerg.

Ved skrivelse af 25. oktober 1995 gav Justitsministeriet retten i Esbjerg tilladelse til antagelse

af en vikar svarende til en kontorfunktionær med en ugentlig arbejdstid på 37 timer indtil den 31. december 1995. Justitsministeriet lagde ved afgørelsen vægt på embedets oplysninger om, at man som følge af Ri-Bus-konflikten havde modtaget ca. 300 ekstra sager til straffesagslisten. Den pågældende vikar har været ansat fra 1. november til 31. december 1995.

Hertil kommer, at retten i Esbjerg bl.a. i perioden 9. oktober til 22. december 1995 har haft bistand af en rejsedommer. Det har indgået som et moment i baggrunden for embedets anmodning om denne bistand, at embedets faste dommere m.v. i en periode skulle behandle et større antal sager bl.a. i forbindelse med politiets efterforskning af spørgsmål med tilknytning til Ri-Bus-konflikten.

I *Justitsministeriets departement* er der ikke foretaget en egentlig registrering af den tid, der er anvendt til behandlingen af sager, der udspringer af Ri-Bus-konflikten.

Ministeriet har i 1995 modtaget 40 spørgsmål stillet i henhold til § 20 i Folketingets forretningsorden samt 14 udvalgsspørgsmål, der har relation til buskonflikten. Det er samlet Justitsministeriets skøn, at der til behandlingen af disse sager er anvendt ressourcer svarende til ½-1 årsværk.

Endelig kan det oplyses, at buskonflikten på *kriminalforsorgens* område har medført et overarbejde i størrelsesordenen 100 timer i arresthuset i Esbjerg.

vens regelsæt, kan sagen indbringes for tilsynsrådet.

Spørgsmålet er, hvordan man som forælder eller interesseret skal opleve en praksis i strid med gældende regler, når man ikke har mulighed for at få indsigt i kommunens konkrete praksis og dermed heller ikke mulighed for reelt at påvise en eventuel uoverensstemmelse mellem gældende regler og praksis.

Svar (15/1 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Af Socialministeriets cirkulære nr. 203 af 26. oktober 1990 fremgår det af punkt 7.1 »Visitationskriterier«, at kommunen fastsætter visitationskriterier som grundlag for optagelse af børn i dagtilbud. Endvidere fremgår det, at oplysninger om de visitationskriterier, som kommunen fastsætter, bør være tilgængelige for forældrene, ligesom eventuelle ændringer bør offentliggøres.

De generelle visitationskriterier vil således også under hensyn til reglerne om adgang til aktindsigt i lov om offentlighed i forvaltningen være tilgængelige for forældrene.

Såfremt en kommune i forbindelse med den konkrete tildeling af pladser i et offentligt dagtilbud udvikler en praksis i strid med de gældende visitationsregler, er jeg overbevist om, at forældrene vil blive opmærksomme herpå. Dermed har forældrene mulighed for at indbringe kommunens administration af reglerne for tilsynsrådet.

Spm. nr. S 937

Til socialministeren (8/1 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Kan ministeren uddybe, på hvilken måde der kan sikres forældre og andre interesserede indsigt med Kolding Kommunes visitationspraksis i forbindelse med tildeling af pladser i kommunens institutioner?«

Begrundelse

I sidste afsnit af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 740 henvises til, at såfremt forældre eller andre måtte »opleve«, at Kolding Kommunes praksis er i strid med bilstandslo-

Spm. nr. S 971

Til socialministeren (9/1 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvorledes harmonerer den afgørelse, som Socialcentret Ryvang har truffet i en personsag (Socialudvalget, alm. del - bilag 188), med bilstandslovens § 39, stk. 2?«

Begrundelse

Af en henvendelse af 3. januar 1996 samt tidligere presseomtale i Berlingske Tidende den 20. november 1995 fremgår det, at ovennævnte

socialcenter har stoppet hjælpen til vedkommende.

Af bistandslovens § 39, stk. 2, fremgår det, at der skal ses bort fra erstatning, som udbetales som kompensation for varigt mén. Der ønskes en begrundet redegørelse for, med hvilken hjemmel socialcentret kan sætte lighedstegn mellem erstatning for tab af erhvervsevnen og formue og dermed stoppe udbetaling af bistandshjælp.

Svar (18/1 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at socialcentret har standset kontanthjælpen til den pågældende.

Jeg kan om sagen – jf. henvendelsen af 3. januar 1996, som også er nævnt i begrundelsen – oplyse, at pågældende har fået tilkendt en erstatning fra Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser. Erstatningen indeholder efter det oplyste erstatning for tab af erhvervsevne, kompensation for varigt mén samt dækning af udgifter til tandbehandling og psykologbehandling.

Reglerne om formue, herunder erstatninger, fremgår af bistandslovens § 39.

Efter bistandslovens § 39, stk. 1, 1. pkt., forudsætter ydelse af hjælp, at den, der søger hjælp, ikke er i besiddelse af formue. Når en formue skal anvendes til den løbende forsørgelse i stedet for kontanthjælp, skyldes det, at reglerne om kontanthjælp er en del af det nederste sikkerhedsnet, som skal være der, når hverken den enkelte eller familien kan skaffe sig det nødvendige til forsørgelsen.

Da en erhvervsevnetabserstatning træder i stedet for en manglende indtægt som følge af tabet af erhvervsevnen, skal en kontanthjælpsmodtager anvende erstatningen til forsørgelsen.

Der skal efter § 39, stk. 1, 2. pkt., ses bort fra formue, der er nødvendig for bevarelse og opnåelse af en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til pågældendes erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Efter § 39, stk. 2, skal der endvidere ses bort fra erstatninger, som udbetales som kompensation for varigt mén og godtgørelse for ikkeøkonomisk skade.

En kommune kan derfor ikke standse kontanthjælpen, jf. § 39, stk. 1, 1. pkt., hvis kontanthjælpsmodtageren får en formue, der er omfattet af § 39, stk. 2.

Det fremgår imidlertid af henvendelsen af 3. januar 1996, at socialcentret alene har taget erhvervsevnetabserstatningen i betragtning som formue efter § 39, stk. 1, 1. pkt., og ikke den del af formuen, som kan henføres under § 39, stk. 2.

Endelig vedlægger jeg kopi af mit svar i samme sag til Folketingets Socialudvalg, hvoraf fremgår, at jeg på grund af sagens øvrige omstændigheder vil overveje mulighederne for en ændring af lovgivningen. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 949

Til erhvervsministeren (8/1 96) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer ministeren har taget eller vil tage for at rejse spørgsmålet om »Patent Blue« i EU i forbindelse med implementeringen af farvestofdirektivet?«

Begrundelse

Ministeren har tidligere over for Folketinget tilkendegivet, at hun agtede at rejse spørgsmålet om at tillade brugen af Patent Blue i EU i forbindelse med den danske eksport af fetaost til Iran, hvis det ikke var lykkedes MD-Foods m.fl. at finde tilfredsstillende alternativer.

Efter spørgerens opfattelse ville et sådant initiativ kunne skade eventuelle danske forsøg på at forbyde eller begrænse brugen af farvestoffer og andre tilsætningsstoffer ud fra et sundhedspolitisk standpunkt baseret på forsigtighedsprincippet. Spørgeren ønsker derfor sikkerhed for, at Danmark ikke tager initiativer til at tillade flere farvestoffer i vores fødevarer.

Svar (17/1 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Under forhandlingerne af direktivet om farvestoffer i levnedsmidler anerkendte både Rådet og Kommissionen, at et forbud mod brug af farvestoffet Patentblå V i hvide oste ville skabe problemer for eksporten af dansk fetaost til tredjelande. I forbindelse med den endelige vedtagelse af direktivet den 16. juni 1994 bekræftede Kommissionen, at man fortsat ville arbejde med at finde en tilfredsstillende løsning

på det danske problem. Hvis der ikke var fundet en acceptabel teknisk løsning, inden direktivets forbud mod Patentblå V trådte i kraft den 31. juni 1996, ville Kommissionen fremsætte et ændringsforslag, hvorefter direktivets overgangsperiode for brug af Patentblå V i fetaost blev forlænget.

De danske mejerier har meddelt, at man ikke er i stand til at få etableret en alternativ produktionsmåde, inden direktivets forbud mod Patentblå V træder i kraft den 30. juni 1996. Efter mejeriernes mening er der behov for at tillade brug af Patentblå V i fetaost i yderligere 5 år, dvs. frem til år 2001. Patentblå V er i forvejen tilladt efter farvestofdirektivet i flere andre fødevarer, f.eks. sodavand.

I lyset af mejeriernes meddelelse har jeg ved flere lejligheder søgt at holde Kommissionen fast på løftet fra rådsmødet den 16. juni 1994. Senest den 6. januar 1996 har jeg sendt et brev til kommissær Bangemann herom.

Ad spm. nr. S 726

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Niels J. Langkilde (KF) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, side 2455, lød således:

Til justitsministeren (10/12 95) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren oplyse, om den opsættende virkning, der omtales i Arbejdsmarkedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 494 af 21. juni 1995, § 157, stk. 3, sigter mod, at klagen har opsættende virkning på det afgivne tilbuds ikrafttræden?«

Supplerende svar (11/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har som oplyst i den foreløbige besvarelse af 14. december 1995 af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Arbejdsministeriet, der har oplyst følgende:

»§ 157, stk. 3, har følgende indhold:

»Såfremt den ledige afslår tilbudet, kan klage over arbejdsformidlingens afgivelse af tilbud efter kapitel 16 inden 2 uger indbringes for Arbejdsmarkedsrådet af den, som afgørelsen vedrører. Klagen har opsættende virkning.

Arbejdsmarkedsrådet træffer inden 2 uger fra klagens modtagelse afgørelse i sagen.«

Bestemmelsen om klagens opsættende virkning findes også i § 62, stk. 2, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 55, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvorefter ledige i delperiode 2, der afslår et tilbud, mister retten til dagpenge og først generhverver den, når betingelsen for at påbegynde en ny dagpengeperiode på ny er opfyldt. Den ledige kan indbringe rimeligheden af tilbudet for Arbejdsmarkedsrådet, der skal træffe afgørelse i klagesagen inden 2 uger.

I bemærkningerne til lovforslaget til § 55, stk. 3, siges:

»Klagen vil få opsættende virkning på AF's indberetning til arbejdsløsheds-kassen om afslaget og hermed på arbejdsløsheds-kassens afgørelse om, at medlemmets dagpenget bortfalder.«

Bestemmelserne om en klages opsættende virkning er således knyttet til såvel retten til dagpenge som til påbegyndelse af det afgivne tilbud.

En klage over et tilbud i delperiode 2 vil derfor have opsættende virkning for påbegyndelsen af tilbudet.«

Justitsministeriet har ikke bemærkninger til Arbejdsministeriets udtalelse.

Spm. nr. S 932

Til finansministeren (5/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse det gennemsnitlige sygefravær i staten, det gennemsnitlige sygefravær i de enkelte ministerier, hvor meget sygefraværet koster staten, og hvor meget der eventuelt kunne spares, såfremt det gennemsnitlige sygefravær i staten blev reduceret med henholdsvis 1, 2, 3, 4 og 5 dage?«

Svar (11/1 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

I 1994 udgjorde det gennemsnitlige sygefravær i staten 8,1 dag pr. ansat.

Det gennemsnitlige sygefravær i de enkelte ministerier – ligeledes for 1994 – fremgår af

tabel 1. Fraværet er opgjort som det gennemsnitlige antal sygefraværsdage pr. ansat.

Tabel 1. Områdevis opgørelse af statens sygefravær i 1994

Område	Dage pr. ansat
Statsministeriet	7,7
Udenrigsministeriet	4,9
Finansministeriet	7,8
Økonomiministeriet	9,0
Skatteministeriet	9,9
Justitsministeriet	7,9
Forsvarsministeriet	7,0
Indenrigsministeriet	5,5
Boligministeriet	10,9
Socialministeriet	9,5
Sundhedsministeriet	8,8
Arbejdsministeriet	8,2
Forsknings- og Teknologi- ministeriet	6,3
Undervisningsministeriet	4,3
Kulturministeriet	7,0
Kirkeministeriet	8,0
Miljøministeriet	7,4
Landbrugsministeriet	8,3
Fiskeriministeriet	6,0
Industriministeriet	7,9
P&T	9,2
Trafikministeriet	12,7
Energiministeriet	9,0
I alt	8,1

Der sker ingen registrering af, i hvilket omfang medarbejdere med sygefravær erstattes med afløser. Derfor kan det ikke opgøres, hvor meget sygefraværet reelt koster staten.

For at opgøre en besparelse som følge af en reduktion af sygefraværet er det nødvendigt at gøre den teoretiske antagelse, at et fald i sygefraværet kan omsættes til et reduceret personaleforbrug af tilsvarende størrelse. Lægges denne antagelse til grund, vil en reduktion af sygefraværet i staten kunne bevirke en besparelse som anført i tabel 2:

Tabel 2.

Gennemsnitlig reduktion af sygefraværet i staten	Anslået besparelse, hvis reduktion af sygefraværet fuldt ud omsættes til reduceret personaleforbrug Mio. kr.
Antal dage pr. ansat	
1. dag	150
2. dag	300
3. dag	450
4. dag	600
5. dag	750

Spm. nr. S 939

Til trafikministeren (8/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Har DSB planer eller overvejelser om indførelse af banestrækninger med light-rail eller light-rail-lignende tog i hovedstadsområdet?«

Svar (17/1 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB oplyser, at man, som det bl.a. er nævnt i »Trafik 2005«, er ved at undersøge mulighederne for at etablere den såkaldte Ringbane ved at forlænge den eksisterende S-bane Hellerup-Vanløse til Sjælør på Køge Bugt-banen.

Ud over muligheden for at etablere Ringbanen som en traditionel S-bane overvejer DSB andre alternative tekniske løsninger, hvilket kunne være lighth-rail og minimetro. Disse overvejelser er kun i sin indledende fase i DSB.

Spm. nr. S 975

Til indenrigsministeren (9/1 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor en del af Københavns og Frederiksberg Kommuner høje forbrug der kan forklares af disse kommuners høje udgiftsbehov, og hvor stor en del af deres forbrug der må forklares på anden måde?«

Begrundelse

Af betænkning nr. 1307 fra Hovedstadskommissionen fremgår det af side 74, at de samlede primærkommunale og amtskommunale udgiftsbehov i Københavns og Frederiksberg Kommuner »kun er henholdsvis 5 og 3 pct. højere end landsgennemsnittet«.

Svar (19/1 96)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Som anført i begrundelsen for spørgsmålet er der i Hovedstadskommissionens betænkning vist en oversigt over Københavns og Frederiksberg Kommuner udgiftsbehov sammenlignet med det landsgennemsnitlige udgiftsbehov.

Af tabellen i Hovedstadskommissionens betænkning fremgår, at Københavns og Frederiksberg Kommuner i 1996 har et beregnet udgiftsbehov, der i alt ligger henholdsvis 5 og 3 pct. over landsgennemsnittet.

Tabel 1. Udgiftsbehov pr. indbygger 1996

Indeks	Primærkommunale udgiftsbehov	Amtskommunale udgiftsbehov	Samlede kommunale udgiftsbehov
Københavns Kommune	104	109	105
Frederiksberg Kommune	98	111	103
Hele landet	100	100	100

Kilde: Hovedstadskommissionens betænkning, side 75.

Det kommunale og amtskommunale udgiftsbehov er i denne beregning opgjort ud fra de kriterier og den opgørelsesmetode, der er fastsat i lov om kommunal udligning og generelle tilskud, og opgørelsen er lavet ud fra det landsgennemsnitlige udgiftsniveau. Beregningen er foretaget ud fra de tal, der er anvendt i opgørelsen af tilskud og udligning for kommuner og amtskommuner for 1996.

Ved opgørelsen af »udgiftsbehov« søges der opstillet et mål for kommunernes gennemsnitlige udgiftsbehov, når der korrigeres for »objektive faktorer« såsom alderssammensætning og sociale forhold. En opgørelse af »udgiftsbehov« er således naturligtvis præget af den fastsatte målemetode.

I forhold til den »generelle« opgørelse af kommunernes udgiftsbehov må der endvidere tages højde for, at visse merudgifter på bl.a. udlændingeområdet, boligstøtteområdet og AIDS-udgifter udlignes via særlige ordninger

og således ikke indgår i det beregnede »udgiftsbehov«. Den følgende beregning er derfor yderligere korrigeret for disse særlige udligningsordninger.

Opgørelsen omfatter kommunernes netto-driftsudgifter (kommunens driftsudgifter fratrukket driftsindtægter), og der er således ikke indregnet de merudgifter, som Københavns Kommune eksempelvis har til renter og afdrag.

I de følgende to tabeller er vist forskellen mellem Københavns og Frederiksberg Kommuner faktiske nettodriftsudgifter i 1996 og et beregnet udgiftsbehov, jf. ovenfor.

Af Københavns Kommunes samlede merudgifter i forhold til landsgennemsnittet på i alt 2,5 mia. kr. kan 1,2 mia. kr. henføres til et højere udgiftsbehov, mens 1,3 mia. kr. må forklares på anden måde.

For Frederiksberg Kommune svarer det budgetterede udgiftsniveau stort set til det beregnede udgiftsbehov.

Tabel 2. Forskel mellem udgiftsbehov og faktiske nettodriftsudgifter for Københavns Kommune 1996

Københavns Kommune 1996 Samlede udgifter som primær- og amtskommune	Driftsudgifter kr. pr. indbygger	Driftsudgifter i alt mio. kr.
Driftsudgift, hvis kommunen havde landsgennemsnitlige udgifter pr. indbygger	34.557	16.471
Driftsudgift, hvis kommunens udgifter svarede til det beregnede udgiftsbehov pr. indbygger . . .	37.149	17.706
Kommunens faktiske driftsudgifter pr. indbygger (korrigeret for regionale lønforskelle)	39.886	19.001
Merudgift i forhold til landsgennemsnittet	5.308	2.530
Merudgift i forhold til udgiftsbehov	2.716	1.295

Tabel 3. Forskel mellem udgiftsbehov og faktiske nettodriftsudgifter for Frederiksberg Kommune 1996

Frederiksberg Kommune 1996 Samlede udgifter som primær- og amtskommune	Driftsudgifter kr. pr. indbygger	Driftsudgifter i alt mio. kr.
Driftsudgift, hvis kommunen havde landsgennemsnitlige udgifter pr. indbygger	34.557	3.079
Driftsudgift, hvis kommunens udgifter svarede til det beregnede udgiftsbehov pr. indbygger . . .	35.364	3.151
Kommunens faktiske driftsudgifter pr. indbygger (korrigeret for regionale lønforskelle)	35.625	3.174
Merudgift i forhold til landsgennemsnittet	807	72
Merudgift i forhold til udgiftsbehov	261	23

I forhold til ovenstående opgørelse må det imidlertid bemærkes, at staten fra 1995 yder et tilskud til Hovedstadens Sygehusfællesskab, H:S. Tilskuddet udbetales fra 1996 direkte til H:S, hvorfor Københavns og Frederiksberg Kommuner budgetterede sygehusudgifter (bidrag til H:S) er fraregnet dette statstilskud. Statstilskuddet udgør for Københavns og Frederiksberg Kommuner henholdsvis 861 og 164 mio. kr. i 1996.

Den ovenstående opgørelse omfatter alene kommunernes driftsudgifter. For så vidt angår de budgetterede anlægsudgifter i 1996, gælder, at der i de to kommuner er budgetteret med en nettoudgift til anlæg på henholdsvis 1.768 kr. og 2.199 kr. pr. indbygger mod 1.987 kr. pr. indbygger for de øvrige kommuner og amtskommuner under ét.

Spm. nr. S 912

Til erhvervsministeren (5/1 96) af:
Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Agter ministeren at fremsætte forslag til lov om ændring af konkurrenceloven tids nok til, at loven kan vedtages i indeværende samling?«

Begrundelse

I lovkataloget var en ændring af konkurrenceloven nævnt under mulige initiativer. Siden da er der ikke kommet meldinger om, hvorvidt ministeren agter at fremsætte et lovforslag, og om det i givet fald vil blive fremsat tids nok til, at det kan vedtages i indeværende samling.

I mellemtiden har sagen fået yderligere aktualitet på grund af Det Økonomiske Råds påpeging af, at konkurrencen er for svag i Danmark, og at et af resultaterne heraf er en dårligere beskæftigelse. Finansministeriet er senere kommet til samme resultat som Det Økonomiske Råd, endda med større tal for beskæftigelsesvirkningen.

Det er derfor yderst bekymrende, hvis ministeren af den ene eller anden grund ikke er i stand til at handle. Spørgeren håber derfor, at ministeren vil kunne svare, at et lovforslag byggede på de samme principper som i flertallet af EU-landene snarest vil blive fremsat.

Svar (17/1 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):
Konkurrencelovsudvalget har afsluttet sit arbejde med udgivelsen af betænkning nr. 1297. Et stort flertal i udvalget var enige om, at en tilpasning til EU-reglerne skulle ske under skyldig hensyntagen til den danske erhvervsstruktur med mange små og mellemstore virksomheder. Det har samtidig været et mål, at disse virksomheder ikke pålægges unødvendige administrative byrder.

Jeg vil i forbindelse med begrundelsen for spørgsmålet gerne understrege, at det er et helt grundlæggende element i udvalgets lovudkast, at bedømmelsen af konkurrencebegrænsninger – hvad enten de er omfattet af forbuds- eller kontrolprincippet – harmoniseres med praksis efter EF-konkurrencereglerne.

Som jeg nævnte under førstebehandlingen af L 74, forslag til ændring af konkurrenceloven, overvejer regeringen blandt andet på baggrund af høringssvarene over betænkningen, hvilke tiltag udvalgets betænkning skal give anledning til.

Jeg forventer, at regeringen snart vil afslutte sine overvejelser. Overvejelserne er imidlertid ikke så fremskredne, at forslaget vil kunne fremsættes i Folketinget inden den almindelige frist for forslags fremsættelse.

Spm. nr. S 972

Til justitsministeren (9/1 96) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at en ægtefælle efter en skilsmisse kan idømmes at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle, når den modtagende ægtefælle selv har et job eller en uddannelse, som vedkommende kan forsørge sig ved, og agter ministeren at foreslå ændringer af loven?«

Begrundelse

I en udsendelse i TV-Syd den 4. januar 1996 blev det forklaret, at en mand betalte underholdsbidrag til sin hustru, selv om han overtog forsørgerpligten for parrets to børn, og at hustruen i øvrigt havde én uddannelse, som hun kunne bruge i en jobsøgning, men valgte at gå i gang med en ny uddannelse.

I et andet eksempel blev det forklaret, at en ægtemand skulle betale underholdsbidrag til hustruen, selv om denne selv havde arbejde.

Svar (19/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ifølge ægteskabslovens § 49 skal der i forbindelse med separation og skilsmisse træffes bestemmelse om, hvorvidt der skal påhvile en ægtefælle pligt til at yde bidrag til den anden ægtefælles underhold.

Indgår parterne ikke selv aftale herom, afgør retten efter ægteskabslovens § 50, stk. 1, spørgsmålet om bidragspligt, mens spørgsmålet om bidragets størrelse afgøres af statsamtet.

Rettens afgørelse om bidragspligt skal efter ægteskabslovens § 50, stk. 2, træffes under hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsvilkår tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part efter sine økonomiske forhold og de øvrige omstændigheder formår at udrede bidrag. Endvidere tages der hensyn til ægteskabets varighed. Der kan tillige tages hensyn til, om den, der ønsker bidrag, har behov for støtte til uddannelse eller lignende. Rettens afgørelse beror således på en konkret vurdering af omstændighederne i hver enkelt sag.

Det kan i øvrigt oplyses, at statsamternes afgørelse om udmåling af bidragets størrelse

træffes efter de samme kriterier som afgørelsen om bidragspligt. Der skal således også tages hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsvilkår tilstrækkeligt underhold.

Der er ikke i praksis fastsat nogen beløbsgrænse for, hvornår den bidragsberettigedes behov for bidrag må anses for dækket, idet afgørelsen herom skal træffes på grundlag af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. I almindelighed vil behovet dog for tiden blive anset for dækket ved en samlet årsindtægt på 180.000-200.000 kr.

Såfremt den bidragsberettigedes egenindtægt udgør et sådant beløb, vil der som udgangspunkt ikke være grundlag for at udmåle bidrag, og dette vil derfor ofte kunne fastsættes til 0 kr. Har den bidragsberettigede indtægter under 180.000 kr., vil det kunne medføre, at bidragets størrelse fastsættes til et mindre beløb, end sædvanlig praksis om udmåling af ægtefællebidrag ellers ville føre til, idet den bidragsberettigede i sådanne situationer normalt ikke vil have behov for (yderligere) bidrag, når årsindtægten inklusive bidrag er omkring 180.000-200.000 kr.

Den beskrevne praksis er alene vejledende, og andre forhold – f.eks. en meget høj eller lav indtægt hos den bidragspligtige – vil kunne føre til, at den nævnte praksis fraviges.

Ægteskabslovens § 50 er ændret senest ved lov nr. 209 af 5. april 1989, og jeg finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for en ændring af loven.

Spm. nr. S 1006

Til kulturministeren (11/1 96) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for status for det tyske mindretals ansøgning om et grænseoverskridende kulturprojekt med deltagelse af begge mindretal og flertal?«

Begrundelse

Der henvises til brev af den 24. august 1995 fra det tyske mindretals sekretariat i København til kulturministeren.

Svar (17/1 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

I anledning af kulturbyåret afholdes en række konferencer, seminarer m.v. i samarbejde med og med støtte fra »Kulturby 96«. Grænseforeningen orienterede mig den 24. august 1995 om, at den havde foreslået afholdelse af et mindretalsseminar. Dette forslag har ikke opnået støtte fra K 96.

Dette har Grænseforeningen meddelt mig i et brev af 28. november 1995, hvori foreningen samtidig foreslår, at seminaret lægges i Kulturministeriets regi og med økonomisk støtte fra ministeriet.

Jeg har besluttet at afholde en europæisk ministerkonference i efteråret 1996 i anledning af kulturbyåret og har efter forskellige sonderinger valgt temaet medieudviklingen og den kulturelle mangfoldighed.

Jeg har også besluttet, at der i tilknytning til konferencen som selvstændige sideaktiviteter skal afholdes en række mindre seminarer og andre aktiviteter med udgangspunkt i det nævnte hovedtema. Dette gælder blandt andet mindretal og medier, og Kulturministeriet har derfor kontakttet det tyske mindretals sekretariat i København. Der er mellem ministeriet og sekretariatet aftalt et møde, hvor det skal afklares, om mindretallet har interesse i og mulighed for at afholde et seminar, der tager udgangspunkt i det nævnte tema.

Spm. nr. S 852

Til skatteministeren (21/12 95) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Har Kommissionen godkendt tilskudsordningen i forbindelse med indsamling af nikkell-cadmium-akkumulatører m.v. i henhold til lov nr. 404 af 14. juni 1995?«

Svar (15/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg er fra Miljø- og Energiministeriet blevet underrettet om, at ministeriet den 13. december 1995 modtog Kommissionens godkendelse af

godtgørelsesordningen i forbindelse med indsamling af batterier.

Spm. nr. S 854

Til skatteministeren (21/12 95) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil allerede betalte afgifter på nikkel-cadmium-akkumulatører m.v. blive tilbagebetalt, således at der ikke bliver tale om dobbelt afgiftsbelægning, efter at lov nr. 414 af 14. januar 1995 om afgift af blyakkumulatører og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatører (lukkede nikkel-cadmium-batterier) er trådt i kraft?«

Svar (15/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det fremgår af bemærkningerne til lov 404 af 14. juni 1995 (godtgørelsesordningen), at der i forbindelse med ophævelse af det nuværende gebyr »vil blive fastsat regler om, at der for lagre vil blive ydet godtgørelse i samme omfang, som der vil blive opkrævet afgift ved afgiftslovens ikrafttræden.«

Ad spm. nr. S 556

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Søren Søndergaard (EL) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96, side 1774, lød således:

Til justitsministeren (22/11 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om Politiets Efterretningstjenestes (PET) samarbejde med og brug af personer, som ikke er ansat i PET eller i andre tjenester, med hensyn til sådanne personers beføjelser, de vilkår, de arbejder under, samt hvilket ansvar PET har for sådanne personers aktiviteter?«

Supplerende svar (17/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet opfatter spørgsmålet som vedrørende, hvad der almindeligvis betegnes som anvendelse af »civile agenter«.

Politiets anvendelse af sådanne er reguleret i retsplejelovens §§ 754 a-e.

Efter bestemmelsen i retsplejelovens § 754 e finder regelsættet ikke anvendelse ved efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12, §§ 111-115 og 118. Efterforskning i relation til overtrædelse af disse bestemmelser hører under Politiets Efterretningstjenestes kompetence.

Regelsættet om politiets anvendelse af agenter – herunder også undtagelsesbestemmelsen i § 754 e – bygger på betænkning nr. 1023/1984 om »politiets indgreb i meddelelshemmeligheden og anvendelse af agenter«, afgivet af Justitsministeriets strafferetsplejeudvalg. Der kan særligt henvises til side 153 f, hvor det bl.a. anføres:

» – men også som følge af sagernes art i øvrigt – er det en uomgængelig nødvendighed, at efterforskningen kan holdes fuldstændig hemmelig. Ved de kontrolforanstaltninger, som udvalget foreslår nedenfor med hensyn til agentvirksomhed i andre sager, vil der opstå en vis risiko for »udsivning« af oplysninger, selv om risikoen søges begrænset mest muligt.

Hvis man udformede regler om agentvirksomhed, der skulle være fælles for efterforskningen af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13 og andre lovovertrædelser, ville reglerne derfor efter udvalgets opfattelse enten i høj grad lægge hindringer i vejen for den del af politiets virksomhed, som består i at modvirke og opklare forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, eller i et omfang, som ved efterforskning af andre lovovertrædelser ville være uacceptabelt, give adgang til agentvirksomhed og begrænse kontrolforanstaltningerne.«

Bestemmelserne, der blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 319 af 4. juni 1986, § 754 e, der er ændret ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, svarer i sit indhold fortsat til strafferetsplejeudvalgets oprindelige lovudkast. Efterforskningen i disse sager – forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder – anses for at være af så særegen karakter, at den ikke kan rummes

inden for de almindelige regler om agentvirksomhed.

Det er en selvfølge, at de personer, som Politiets Efterretningstjeneste måtte anvende som civile agenter, ikke kan udøve nogen form for politimyndighed.

Justitsministeriet finder af principielle grunde, herunder af hensyn til de pågældende sagers efterforskning og hensynet til statens sikkerhed, ikke at burde oplyse yderligere i anledning af det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 911

Til forsvarsministeren (5/1 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan ministeren bekræfte påstanden om, at tre af de lastvognschauffører, som blev tilbageholdt af bosnisk-serbisk politi ved Sarajevo frem til den 5. januar 1996, blev anholdt, mens de kørte i en NATO-konvoj, og kan ministeren i så fald oplyse, hvem der har ansvaret for, at NATO-styrkernes opgave med at sikre fri passage til Sarajevo ikke blev ført ud i livet?«

Svar (16/1 96)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Ifølge de oplysninger og rapporter, forsvaret er i besiddelse af, blev de bosniske muslimer, der blev tilbageholdt af bosnisk-serbiske myndigheder i Sarajevo frem til begyndelsen af januar, ikke anholdt, mens de kørte i en NATO-konvoj. Påstanden kan således ikke bekræftes.

Spm. nr. S 950

Til justitsministeren (8/1 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange indsatte der i øjeblikket er undergivet medicinsk sexologisk behandling på Anstalten ved Herstedvester, og hvor mange timer samtalerterapi/adfærdsterapi hver af de pågældende modtager på ugentlig/månedlig basis?«

Svar (19/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Pr. 12. januar 1996 var 8 indsatte i Anstalten ved Herstedvester i medicinsk kønsdriftdæmpende behandling. Hertil kommer 9 personer, der er prøveløsladt eller udstationeret, og som behandles i sygehusvæsenet eller i anstalten.

Psykoterapeutisk behandling af ovennævnte indsatte finder efter en individuel vurdering sted med gennemsnitlig 8-14-dages-intervaller. Varigheden af den enkelte terapi er ligeledes individuel.

Det er anstaltens vurdering, at et antal indsatte ud over de ovennævnte 8 ville have gavn af behandlingen. Disse har imidlertid ikke ønsket på nuværende tidspunkt at modtage en sådan behandling.

Spm. nr. S 952

Til justitsministeren (8/1 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange lande i EU der anvender medicinsk sexologisk behandling i disses pønale institutioner på lignende måde som i Danmark?«

Foreløbigt svar (19/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I anledning af spørgsmålet er Justitsministeriet i færd med at indhente udtalelser fra justitsministerierne i EU's medlemslande.

Det må forventes, at der vil gå nogen tid, før udtalelserne foreligger.

Spm. nr. S 1008

Til sundhedsministeren (11/1 96) af:

Villy Søvnal (SF):

»Vil ministeren fremskaffe en opstilling, der viser, hvor mange børn og unge under 18 år der i de forløbne 10 år har modtaget psykologisk/psykiatrisk hjælp og behandling, herunder hvor mange der er blevet medicineret henholdsvis behandlet uden brug af medicin og psykofar-

maka, og kan ministeren oplyse, hvor mange børn og unge under 18 år der i øjeblikket står på venteliste til psykologisk/psykiatrisk hjælp og behandling?»

Svar (19/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Spørgsmålet har været forelagt Sundhedsstyrelsen, der oplyser, at styrelsen ikke ligger inde med oplysninger om, hvor mange unge under 18 år der har modtaget psykologiskpsykiatrisk hjælp og behandling, herunder hvor mange der er blevet medicineret henholdsvis behandlet uden brug af medicin og psykofarmaka.

Sundhedsstyrelsen har rettet henvendelse til Demografisk Institut i Århus, der har oplyst, at det vil være muligt at fremskaffe oplysning om, hvor mange der har været indlagt i den pågældende periode, og fra 1994 vil man kunne oplyse, hvor mange unge der har været i ambulans behandling. Der indsamles dog ikke oplysninger om, hvorvidt de unge behandles med eller uden medicin, ligesom det ikke vil være muligt at oplyse, hvor mange der har været i speciallægebehandling og været henvist til psykologer.

Sundhedsministeriet vil fremsende en opstilling til spørgeren over de ønskede og tilgængelige oplysninger, når de foreligger.

Det kan endvidere oplyses, at Sundhedsministeriet har fået foretaget en undersøgelse af ventelisterne til forundersøgelse og behandling af sindslidende børn og unge (0-15 år). Undersøgelsen er foretaget af Amtsrådsforeningen og Sundhedsstyrelsen.

Undersøgelsen viser, at der pr. oktober 1995 i hele landet stod 696 børn og unge (0-15 år) på venteliste til forundersøgelse eller behandling i børne- og ungdomspsykiatrien. 68 pct. af de ventende, svarende til 470, stod på venteliste til forundersøgelse, og 32 pct., svarende til 226, stod på venteliste til behandling.

Spm. nr. S 1009

Til socialministeren (11/1 96) af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange døgninstitutionspladser og pladser på behandlings- og observationshjem for unge under 18 år der er blevet nedlagt i de sidste 10 år?»

Svar (18/1 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

I januar måned 1985 var der 6.725 døgninstitutionspladser mod 4.842 i januar 1995. Antallet af døgninstitutionspladser er således reduceret med 1.883 pladser i de sidste 10 år. Faldet på 1.883 pladser er fordelt på samtlige år i tiårsperioden.

Reduktionen af antallet af pladser har medført, at der var 4,4 døgninstitutionspladser pr. 1.000 børn (0-17 år) i 1995 mod 5,7 pladser i 1985.

Statistisk kan behandlings- og observationshjem ikke udskilles fra andre former for døgninstitutioner, da antallet af pladser opgøres for døgninstitutioner som sådanne.

Spm. nr. S 933

Til landbrugs- og fiskeriministeren (5/1 96) af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvor hurtigt kan ministeren udarbejde materiale, der belyser en mulig sammenhæng mellem besætningsstørrelse og forekomsten af salmonella i dansk landbrug?»

Begrundelse

Socialistisk Folkeparti har rejst spørgsmålet om sammenhængen mellem besætningsstørrelse og forekomsten af salmonella op til flere gange – senest over for Veterinærdirektoratet. På denne baggrund, og da det endnu ikke har været muligt at få materiale, der belyser ovennævnte spørgsmål, opfordres ministeren med dette spørgsmål til at tilvejebringe dette materiale.

Spørgsmålet om sammenhængen mellem besætningsstørrelse og salmonellaforekomster er efter spørgerens opfattelse vigtigt at få belyst

i det videre og fortsatte arbejde med at bekæmpe salmonellaforekomsterne.

Svar (16/1 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det kan til besvarelse af spørgsmålet oplyses, at sammenhængen mellem besætningsstørrelse og forekomsten af salmonella i dansk landbrug i øjeblikket søges belyst i et forskningsprojekt under Statens Veterinære Serumlaboratoriums ledelse. Projektet har titlen »Sundhed, nærmiljø og produktionssystemer i husdyrbruget« (projekt nr. SVN-95-11).

I forskningsprojektet forskes bl.a. i sammenhængen mellem besætningsstørrelse og forekomsten af salmonella i slagtefjerkræ. Dette sker i et underprojektet »Salmonella i slagtekyllinger: smitteveje, risikofaktorer, smitteovervågning og produktionsøkonomi«, som forventes afsluttet i 1998. Sidstnævnte projekt er resultatet af et samarbejde mellem Statens Veterinære Serumlaboratorium, Statens Jordbrugs- og Veterinærvidenskabelige Forskningsråd, Det danske Fjerkræraad og Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole.

Der foreligger ifølge Statens Veterinære Serumlaboratorium ikke i dag videnskabelige undersøgelser, der peger entydigt i retning af, at der er en signifikant sammenhæng mellem besætningsstørrelse og forekomsten af salmonella.

Spm. nr. S 940

Til erhvervsministeren (8/1 96) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Hvordan definerer ministeren forskellen på iværksættere og det, som i »Retningslinjer for konkurrence og samarbejde mellem private virksomheder og godkendte teknologiske serviceinstitutter« benævnes som »udbydere af teknologisk service«, når udbyderen er udbryder fra et ATV-institut?«

Begrundelse

Ifølge vedtægterne for ATV-institutter må disse halvoffentlige virksomheder ikke påføre private virksomheder ubillig konkurrence. Men ifølge formanden for GTS-udvalget, Christian Buhl, jf. Dagbladet Børsen onsdag den 13. december 1995, er der hul i SAMTEK-reglerne, når det gælder udbrydere fra et ATV-institut.

Idet der i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmålene nr. S 781 og S 782, ønsker spørgeren at få klarlagt forskellen på en iværksætter og en udbryder fra et ATV-institut samt at få klarlagt, om ministeren finder de nugældende retningslinjer for konkurrence og samarbejde mellem private virksomheder og teknologiske serviceinstitutter acceptable, i det øjeblik der er tale om, at den private virksomhed er udbryder fra et ATV-institut.

Svar (18/1 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Idet jeg henviser til tidligere svar om dette emne, skal jeg oplyse, at der i retningslinjerne for konkurrence og samarbejde mellem private virksomheder og godkendte teknologiske serviceinstitutter ikke er foretaget en afgrænsning af retningslinjernes gyldighedsområde. Retningslinjerne gælder således samarbejdsrelationerne mellem GTS-institutter og alle andre typer af virksomheder, der arbejder inden for de samme faglige eller forretningsmæssige områder, uanset om disse virksomheder er nyetablerede (iværksættere) eller veletablerede, og uanset, hvem der har etableret den pågældende virksomhed.

Der er altså ikke behov for at definere en forskel mellem iværksættere eller en udbryder fra et ATV-institut og det, der i retningslinjerne benævnes udbydere, da retningslinjerne omfatter både udbydere, iværksættere og andre typer af udbydere af teknologisk service.

Ad spm. nr. S 75

Fra undervisningsministeren er modtaget supplerende svar på et af Henning Urup (V) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96, side 590, lød således:

Til undervisningsministeren (11/10 95) af:

Henning Urup (V):

»Vil ministeren bede Københavns Universitet om en redegørelse for rimeligheden i at bruge tid og ressourcer på at undervise i et emne som den gravide mand?«

Supplerende svar (17/1 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

I fortsættelse af mit svar af 23. oktober 1995 fremsendes hermed mit svar til Folketingets Forskningsudvalg, hvor Københavns Universitets redegørelse er vedlagt som bilag.

Bilag

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Den 12. jan. 1996

Folketingets Forskningsudvalg
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K.

Folketingets Forskningsudvalg har i brev af 22. august 1995 (Alm. del – bilag 229) bl.a. stillet forskningsministeren og mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 18:

»Finder ministrene, at det er rimeligt at bruge tid og ressourcer i undervisningen på emner som den gravide mand?«

Svar:

I fortsættelse af mit brev af 28. september 1995, og som det fremgik af mit skriftlige svar til medlem af Folketinget Henning Urup, har ministeriet med brev af 24. oktober 1995 bedt Københavns Universitet om en redegørelse for rimeligheden i at bruge »tid og ressourcer« på at undervise i et emne som »den gravide mand«.

Københavns Universitet har med brev af 10. november 1995 fremsendt Det Naturvidenskabelige Fakultets redegørelse. (Ikke optrykt her).

Som det fremgår af den vedlagte redegørelse, er der ikke tale om forskning i »den gravide

mand«. Emnet benyttes alene i undervisningen til at sætte fokus på de etiske spørgsmål i den bioteknologiske forskning i form af en teoretisk opgave. Jeg finder på baggrund af redegørelsen ikke grundlag for bekymring.

En undervisning, der sammenkæder den studerendes teoretiske indsigt med en etisk ansvarliggørelse over for de næsten uanede tekniske muligheder, der ligger i morgendagens bioteknologi, finder jeg både relevant og fremsynet.

Forhåbentlig bidrager kurset til, at de studerende får et perspektiv på den ny teknologiske muligheder, som de siden hen vil drage nytte af i deres arbejde med udforskning eller anvendelse af den nye teknologi og som borgere i samfundet.

Med venlig hilsen
Ole Vig Jensen

Ad spm. nr. S 825

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Jørgen Winther (V) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 2504, var sålydende:

Til sundhedsministeren (20/12 95) af:
Jørgen Winther (V):

»Hvilket konsulentarbejde har Søren Waast udført for AIDS-sekretariatet?«

Supplerende svar (8/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Under henvisning til besvarelse den 29. december 1995 af spørgsmål nr. S 825, som folketingsmedlem Jørgen Winther (V) har stillet den 20. december 1995, fremsender jeg hermed en detaljeret oversigt over AIDS-sekretariatets engagement med Søren Waast i perioden 1990-1993. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 909

Til skatteministeren (5/1 96) af:

Frank Aaen (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om omfanget af pengeinstitutters salg af obligationer med vedhængende renter som led i konstruktioner, der alene har til formål at udskyde skattebetaling og eventuelt nedbringe marginalbeskatningen af kapitalindkomst, og er ministeren bekendt med, at sådanne tilbud er fremsendt uopfordret til visse skatteydere, og kan sådanne skattearrangementer afvises som transaktioner uden reelt indhold, eller vil ministeren på anden måde sikre, at sådanne spekulationsarrangementer forhindres, eventuelt ved at beskatingen af vedhængende renter i disse tilfælde indkomstbeskattes i samme år, som der betales for vedhængende renter?«

Svar (15/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er ikke muligt ud fra de oplysninger, der er umiddelbart tilgængelige i Told og Skats systemer, at vurdere omfanget af pengeinstitutters salg af obligationer med vedhængende renter, samtidig med at dette indgår i arrangementer, der har til formål at udskyde skattebetalingen. Told- og Skattestyrelsen har derfor tillige rettet henvendelse til nogle af de større kommuner, der har oplyst, at der kun i meget få tilfælde har været fremsat anmodning om ændring af forskudsregistreringen for 1995 på grund af sådanne skattearrangementer.

Dette kan muligvis skyldes, at den enkelte skatteyder i stedet afventer resultatet af den ordinære slutopgørelse for 1995 og får udbetalt eventuel overskydende skat inklusiv tillægget på 4 pct. i forbindelse hermed.

Som det er fremgået af dagspressen, skulle sådanne tilbud uopfordret være fremsendt til visse skatteydere. Jeg er ikke i besiddelse af andre oplysninger, der kan give et indtryk af omfanget af disse tilbud.

Ud over de arrangementer, som spørgeren omtaler, har Told- og Skattestyrelsen kendskab til 12 skattearrangementer, der bygger på lignende modeller, og som er udbudt af forskellige mindre firmaer. Skattebesparelsen ved disse arrangementer er ofte beskeden, ligesom deltaelsen heri efter de kommunale indberetninger at dømme er begrænset.

Efter de nugældende skatteregler er det muligt i et vist omfang at gennemføre sådanne transaktioner, der indebærer en udskydelse af skattebetalingen, men det kan ikke uden en konkret vurdering afgøres, om arrangementet skattemæssigt kan tilsidesættes.

Jeg kan tillige oplyse, at Told- og Skattestyrelsen i samarbejde med de kommunale ligningsmyndigheder har iværksat en undersøgelse af de allerede kendte »skattesubbearrangementer« bl.a. med henblik på at vurdere det reelle indhold heri. Det tilkommer på samme måde ligningsmyndighederne at gennemgå de arrangementer af tilsvarende karakter, der udbydes af pengeinstitutterne.

De kommunale ligningsmyndigheder er endvidere i Told og Skats meddelelse af 8. december 1993 anmodet om at foretage konsekvensændringer i forskudsregistreringen for efterfølgende år i de tilfælde, hvor skatteyderen anmoder om ændring af forskudsregistreringen for indværende år eller udbetaling af for meget indbetalt forskudsskat. Herved elimineres en del af skattebesparelsen ved disse arrangementer.

Jeg har bedt Told- og Skattestyrelsen om at foretage en nøjere vurdering af omfanget af de nævnte skattearrangementer samt beregne de skattebesparelser, som i forskellige situationer kan opnås herved. Baseret på resultaterne heraf er jeg, som jeg allerede har tilkendegivet over for pressen, indstillet på at gennemføre lovændringer, såfremt de eksisterende regler ikke i tilstrækkelig grad forhindrer skattetænkning af denne art.

Bortfaldet spørgsmål

Anden næstformand (Henning Grove):
Spørgsmål nr. S 1111, der er stillet til justitsministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 1111

Til justitsministeren (19/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Mener ministeren, at dommer Svend Erik Hansen var inhabil i Skálafjall-sagen?

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af skovloven.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helen Beim (S):

Som et resultat af en ændret ressortfordeling mellem Landbrugsministeriet og Miljøministeriet er det blevet sådan, at administration og forvaltning af skovene fremover hører under Miljøministeriet. Det hilser vi velkommen i Miljø- og Planlægningsudvalget, for vi synes, det er en spændende ny udfordring, at vi har fået lov til at arbejde med skovmiljøet.

Det lovforslag, som er til førstebehandling i dag, er en genopskrivning af skovloven med henblik på for alvor at få defineret formålet således, at naturgrundlaget for skovene bliver udvidet, og at bæredygtighedsbegrebet kommer ind i forvaltningen af skovene. Det vil fremover være en forpligtelse for skovejere at bevare naturgrundlaget, så der skal anlægges en helhedsbetragtning og ikke kun en snæver produktionsbetragtning, når man taler om skov og god skovdrift. Der skal f.eks. også tages hensyn til og vare på elementer som landskabelige og rekreative værdier og særlige biotoper.

Som noget ganske nyt er der i lovforslaget forslag om, at man skal pålægge erhvervet en produktionsafgift, og at denne afgift skal samles i en fond. Ønsket er kommet – og det er jo sjovt nok at skulle snakke om det her i januar – fordi især køberne i Tyskland er begyndt at ytre ønsker om økologiske juletræer. Nu producerer man jo ikke et juletræ lige fra den ene dag til den anden, og da juletræer og pyntegrønt er en meget stor eksportartikel for det danske skov-

brug, har man fra erhvervsside deltaget i forhandlingerne, og man er nået til enighed mellem parterne om at være med til at finansiere en omlægning af driften i retning af større bæredygtighed. Dette skal også ses i lyset af, at skovrejsning af private lodsejere stort set ikke har fundet sted, og vi ønsker også, at lovforslaget vil gøre dette muligt.

Som sagt samles og målrettes tilskuddene, og vi vil i øvrigt meget gerne give en gulerod til den skovejere, som gør mere, end der forlanges.

Vi vil gerne belønne god, flersidig skovdrift.

I den forbindelse er der i lovforslaget en paragraf om en 20-års-kompensation for indkomsttab. Det støtter vi fra Socialdemokratiets side, for vi er godt klar over, at når vi taler om skovdrift, er det langtidsperspektiver, vi taler om.

Kravet om erstatningsskov i forbindelse med fredskovsplikten vil med lovforslaget blive lettere at administrere i fremtiden.

Til sidst vil jeg komme ind på klageadgangen: Hvor det førhen har været sådan, at det var Skov- og Naturstyrelsen, der var endemål for klageadgangen, vil det nu helt naturligt være Naturklagenævnet, hvortil man kan klage, bortset fra når det drejer sig om tilskudssagerne. Der bliver faktisk en udvidet klageadgang.

Fra Socialdemokratiets side hilser vi det også velkomment, at såvel Danmarks Naturfredningsforening som Friluftsrådet nu får sin naturlige plads i forvaltningen af skovene i Danmark.

Til allersidst hilser vi det velkomment og imødeser med stor spænding, at vi i Danmark som det første land i verden nu vil til at lave grøn skovstatistik. Statistikgrundlaget bliver i hvert fald interessant, men nye veje skal jo brydes.

Vi hilser i hvert fald lovforslaget velkomment og vil tilsige det en hurtig, men grundig behandling i udvalget.

Peter Hansen-Nord (V):

Ja, en revision af skovloven er en større sag.

Jeg har også forstået det sådan, at der har været gode kontakter, og at alle involverede er blevet hørt, og at man også i et sjældent omfang har reageret på de hørings svar, man har fået tilbage. Denne respekt hilser vi med tilfredshed i partiet Venstre.

Men jeg vil alligevel sige, at der er en række knaster i denne ændring af skovloven, som kræver et grundigt udvalgsarbejde. Der er f.eks. hele rækkevidden af § 18 c, som jo nok kan få en